

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 241

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. rugsėjo 2 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1287/2006, 2006 m. rugpjūčio 10 d. įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investicinėms įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų ⁽¹⁾ 1
- ★ Komisijos direktyva 2006/73/EB, 2006 m. rugpjūčio 10 d. kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai ⁽¹⁾ 26

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1287/2006

2006 m. rugpjūčio 10 d.

įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investicinėms įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

Atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvas 85/611/EEB ir 93/6/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančią Tarybos direktyvą 93/22/EEB ⁽¹⁾, ypač į jos 4 straipsnio 1 dalies 2 punktą, 4 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir 4 straipsnio 2 dalį, 13 straipsnio 10 dalį, 25 straipsnio 7 dalį, 27 straipsnio 7 dalį, 28 straipsnio 3 dalį, 29 straipsnio 3 dalį, 30 straipsnio 3 dalį, 40 straipsnio 6 dalį, 44 straipsnio 3 dalį, 45 straipsnio 3 dalį, 56 straipsnio 5 dalį ir 58 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyva 2004/39/EB numatoma Bendrijos finansinių priemonių rinkų reguliavimo tvarkos bendrieji principai, kuriais, be kita ko, išdėstoma: investicinių įmonių teikiamoms investicinėms ir pagalbinėms paslaugoms taikomos veiklos sąlygos ir investavimo veiklai taikomos sąlygos; organizaciniai reikalavimai (įskaitant pareigą tvarkyti apskaitos dokumentus), taikomi tokias paslaugas teikiančioms ar tokią veiklą vykdančioms investicinėms įmonėms, kurių tai yra pagrindinė veikla, ir reguliuojamoms rinkoms; informacijos apie sandorius pateikimo reikalavimai, taikomi sandoriams finansinėmis priemonėmis; skaidrumo reikalavimai, taikomi sandoriams akcijomis.
- (2) Šio reglamento nuostatos turėtų būti tokios teisės akto formos, kad būtų galima užtikrinti suderintą tvarką visose valstybėse narėse, skatinti rinkos integraciją ir tarpvalstybinį investicinių ir pagalbinių paslaugų teikimą bei sudaryti sąlygas tolesniam bendrosios rinkos stiprinimui. Nuostatos, susijusios su apskaitos dokumentų tvarkymu ir informacijos apie sandorius pateikimu, skaidrumu ir biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, yra keliais aspektais susijusios su nacionaliniais teisės aktais ir teisės aktais, išsamiai reglamentuojančiais santykius su klientais.

- (3) Išsamų ir galutinai suderintų skaidrumo reikalavimų ir taisyklių, reglamentuojančių informacijos apie sandorius pateikimą, pakanka, siekiant užtikrinti lygiavertę rinkos sąlygas ir sklandų vertybinių popierių rinkų veikimą visoje Bendrijoje ir sudaryti sąlygas veiksmingam tų rinkų integravimui. Tam tikri apskaitos dokumentų tvarkymo aspektai yra glaudžiai tarpusavyje susiję, kadangi jie remiasi tomis pačiomis sąvokomis, kurios apibrėžiamos informacijos apie sandorius pateikimo ir skaidrumo tikslams.

- (4) Direktyva 2004/39/EB nustatyta tvarka, reglamentuojančia informacijos apie sandorius pateikimo reikalavimus, taikomus sandoriams finansinėmis priemonėmis, siekiama užtikrinti, kad atitinkamos kompetentingos institucijos būtų tinkamai informuojamos apie sandorius, kuriuos jos prižiūri. Šiam tikslui reikia užtikrinti, kad iš visų investicinių įmonių surenkamų duomenų rinkinys kuo mažiau skirtųsi valstybėse narėse, siekiant minimizuoti ataskaitų rengimo ir pateikimo reikalavimų, taikomų tarpvalstybinę veiklą vykdančioms įmonėms, skirtumus ir maksimizuoti kompetentingos institucijos turimų duomenų, kuriais gali pasidalyti su kitomis kompetentingomis institucijomis, dalį. Šiomis priemonėmis taip pat siekiama užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų kuo operatyviau ir veiksmingiau vykdyti savo įsipareigojimus pagal tą direktyvą.

- (5) Direktyva 2004/39/EB nustatyta tvarka, reglamentuojančia skaidrumo reikalavimus, taikomus sandoriams akcijomis, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, siekiama užtikrinti, kad investuotojai būtų tinkamai informuoti apie tikrąjį faktinių ir galimų sandorių tokiomis akcijomis lygį, kai tie sandoriai vykdomi reguliuojamose rinkose, daugiašalės prekybos sistemose (toliau – DPS), per finansinius tarpininkus, nuolat vykdančius pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, arba kitose prekybos vietose. Šie reikalavimai yra didesnės taisyklių sistemos, kuria

⁽¹⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/31/EB (OL L 114, 2006 4 27, p. 60).

siekama skatinti prekybos vietų konkurenciją teikiant paslaugas, dalis, siekiant padidinti investuotojų pasirinkimo galimybes, skatinti naujoves, mažinti sandorių sąnaudas ir didinti kainų nustatymo proceso veiksmingumą visoje Bendrijoje. Didelis skaidrumo laipsnis yra esminė šios sistemos dalis, kad prekybos vietoms būtų užtikrinamos vienodos veiklos sąlygos, kad tam tikrų akcijų kainų atskleidimo mechanizmo neapsunkintų likvidumo fragmentavimas ir kad taip nebūtų sudaroma sunkumų investuotojams. Kita vertus, direktyvoje pripažįstama, kad tam tikromis aplinkybėmis gali tekti daryti skaidrumo reikalavimų iki sandorio sudarymo išimtis arba atidėti po sandorio sudarymo taikomų skaidrumo reikalavimų vykdymą. Šiame reglamente šios aplinkybės išdėstomos išsamiai, atsižvelgiant į būtinybę tiek užtikrinti didelį skaidrumo lygį, tiek užtikrinti, kad likvidumui prekybos vietose ir kitur nebūtų kenkiama dėl įpareigojimų atskleisti sandorius ir taip viešai atskleisti rizikos pozicijas netyčinių pasekmių.

- (6) Atsižvelgiant į apskaitos dokumentų tvarkymo nuostatas, nuorodą į pavedimo tipą reikėtų suprasti kaip jo statuso nuorodą, t. y. ribotas pavedimas, pavedimas rinkos kaina arba kita konkreti pavedimo rūšis. Atsižvelgiant į apskaitos dokumentų tvarkymo nuostatas, nuorodą į pavedimo ar sandorio pobūdį reikėtų suprasti kaip nuorodą į pavedimą pasirašyti vertybinius popierius ar patį vertybinių popierių pasirašymo sandorį, pavedimą sudaryti pasirinkimo sandorį ar patį pasirinkimo sandorio sudarymą, arba kitą panašų kliento pavedimą ar sandorį.
- (7) Šiame etape nebūtina išsamiai nurodyti ar apibūdinti susitarimų dėl tarp kompetentingų institucijų vykdomo apsikeitimo informacija tipo, pobūdžio ir kitų vingrybių.
- (8) Kai per protingą laikotarpį nereaguojama į pranešimą apie sandorį, kurį pateikia kompetentinga institucija, susijusi su alternatyviu labiausiai susijusios rinkos likvidumo atžvilgiu nustatymu, arba kai kompetentinga institucija nesutinka su kitos institucijos atliktais skaičiavimais, susijusios kompetentingos institucijos turėtų dėti pastangas siekdamas sprendimo. Prireikus kompetentingos institucijos klausimą gali aptarti Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitete.
- (9) Kompetentingos institucijos turėtų koordinuoti tarpusavio keitimosi informacija apie sandorius susitarimų sukūrimą ir nustatymą. Prireikus kompetentingos institucijos šiuos klausimus gali aptarti Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitete. Kompetentingos institucijos turėtų pateikti ataskaitą Komisijai, kuri turėtų informuoti Europos vertybinių popierių komitetą apie tokius susitarimus. Koordinuodamos tokią veiklą, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į būtinybę veiksmingai prižiūrėti investicinių įmonių veiklą, siekdamas užtikrinti, kad šios

veiktų garbingai, sąžiningai ir profesionaliai bei skatindamos rinkos vientisumą Bendrijoje; į būtinybę, kad sprendimai būtų pagrįsti ekonomiškumo analize; būtinybę užtikrinti, kad informacija apie sandorius būtų naudojama tik tinkamam kompetentingų institucijų funkcijų vykdymui, ir – galiausiai – į būtinybę turėti veiksmingus ar atsakingus valdymo susitarimus bet kurios bendros sistemos atžvilgiu, kaip gali būti laikoma esant reikalinga.

- (10) Tikslinga nustatyti kriterijus, kuriais remiantis būtų galima nustatyti, ar reguliuojamos rinkos veikla yra ypač reikšminga priimančioje valstybėje narėje, ir tokio statuso pasekmes, kad būtų galima išvengti situacijos, kai reguliuojamai rinkai sukuriama reikalavimas atsiskaityti daugiau kaip vienai kompetentingai institucijai, kuomet kitais atvejais tokio reikalavimo nebūtų.
- (11) ISO 10962 (Finansinių priemonių klasifikavimo kodas) yra vienodo tarptautinio finansinių priemonių klasifikavimo standarto pavyzdys.
- (12) Atšaukdamas iki sandorio sudarymo taikomus skaidrumo reikalavimus arba leisdamos skaidrumo reikalavimų po sandorio sudarymo išimtis, kompetentingos institucijos turėtų vienodai traktuoti visas reguliuojamas rinkas ir DPS, neteikdamos pranašumo nė vienai iš jų, kad reikalavimo atšaukimas arba išimtis būtų taikomi arba visoms jų pagal Direktyvą 2004/39/EB įgaliotoms reguliuojamoms rinkoms ir DPS, arba nė vienai iš jų. Kompetentingos institucijos, kurios atšaukia reikalavimą arba taiko išimtį, neturėtų kelti papildomų reikalavimų.
- (13) Tikslinga laikyti, kad reguliuojamos rinkos arba DPS taikomu prekybos algoritmu paprastai turėtų būti siekiama maksimizuoti prekybos apimtis, tačiau taip pat turėtų būti galimybė remtis kitais prekybos algoritmais.
- (14) Kompetentingos institucijos suteikta teisė atšaukti iki sandorio sudarymo taikomus skaidrumo reikalavimus, atsirandančius pagal Direktyvos 2004/39/EB 29 ir 44 straipsnius, neturėtų sudaryti galimybių investiciniams įmonėms išvengti tokios pareigos tokių sandorių likvidžiomis akcijomis atžvilgiu, kuriuos jos sudaro dvišaliu pagrindu pagal reguliuojamos rinkos arba DPS taisykles ir kuriems, jeigu jie būtų vykdomi ne pagal reguliuojamos rinkos arba DPS taisykles, būtų taikomas reikalavimas skelbti kainas, kaip nustatyta šios direktyvos 27 straipsnyje.
- (15) Laikoma, kad veikla investicinei įmonei vaidina svarbų komercinį vaidmenį, jeigu ta veikla yra reikšmingas pajamų šaltinis arba reikšmingas išlaidų šaltinis. Šiam tikslui įvertinant reikšmingumą, visais atvejais turėtų būti atsižvelgiama į tai, kiek atskirai ši veikla vykdoma ar organizuojama, į tos veiklos piniginę vertę ir jos santykinį reikšmingumą, palyginti su visu įmonės verslu ir jos visa

veikla konkrečios akcijos rinkoje, kurioje veikia įmonė. Turėtų būti įmanoma nustatyti, ar veikla yra reikšmingas įmonės pajamų šaltinis, netgi jei konkrečiu atveju tebtų galima remtis vienu ar dviem pirmiau paminėtais veiksniais.

- (16) Direktyvoje 2004/39/EB akcijos, kuriomis nėra prekiaujama kiekvieną dieną, neturėtų būti laikomos turinčiomis likvidžią rinką. Tačiau, jeigu dėl išimtinių priežasčių prekyba akcija yra sustabdyta, siekiant išlaikyti tvarką rinkoje arba dėl *force majeure*, ir dėl to akcija nėra prekiaujama kelias prekybos dienas, tai neturėtų reikšti, kad akcijos negalima laikyti turinčia likvidžią rinką.
- (17) Reikalavimas viešai skelbti tam tikras kainas, pavedimus ar sandorius remiantis Direktyvos 2004/39/EB 27, 28, 29, 30, 44 ir 45 straipsniais ir šiuo reglamentu neturėtų trukdyti reguliuojamoms rinkoms ir DPS reikalauti, kad jų nariai ar dalyviai viešai skelbtų kitą tokią informaciją.
- (18) Informacija, kurią reikalaujama skelbti kuo realesniu laiku, turėtų būti skelbiama taip greitai, kaip tai yra techniškai įmanoma, atsižvelgiant į pagrįstą susijusio asmens veiksmingumo lygį ir išlaidas sistemoms. Tik išskirtiniais atvejais, kai dėl esamų sistemų nėra galimybių paskelbti informacijos per trumpesnę laiką, informacija turėtų būti paskelbiama per ne ilgesnį kaip trijų minučių laikotarpį.
- (19) Taikant šio reglamento nuostatas dėl leidimo prekiauti perleidžiamais vertybiniais popieriais reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunktyje, vertybinių popierių, apibrėžtų 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/71/EB dėl prospekto, skelbtino, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičiančioje Direktyvą 2001/34/EB⁽¹⁾, atveju turėtų būti laikoma, pakanka viešai prieinamos tam tikros rūšies informacijos finansinei priemonei įvertinti.
- (20) Leidimas prekiauti reguliuojamoje rinkoje kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS) išleistais investiciniais vienetais neturėtų leisti išvengti 1985 m. gruodžio 20 d. Direktyvos 85/611/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS)⁽²⁾, derinimo, ypač šios direktyvos 44–48 straipsnių atitinkamų nuostatų taikymo.
- (21) Išvestinės priemonės sutartis turėtų būti tik tada laikoma finansine priemone pagal Direktyvos 2004/39/EB I priedo

C skirsnio 7 punktą, jeigu ji susijusi su biržos preke ir atitinka šio reglamento kriterijus, kuriais remiantis nustatoma, ar sutartis laikytina turinčia kitų išvestinių finansinių priemonių požymių arba neskirta komerciniams tikslams. Išvestinės priemonės sutartis turėtų būti tik tada laikoma finansine priemone pagal šios direktyvos I priedo C skirsnio 10 punktą, jeigu ji susijusi su pagrindine priemone, apibūdinta C skirsnio 10 punkte arba šiame reglamente, ir atitinka šio reglamento kriterijus, kuriais remiantis nustatoma, ar sutartis laikytina turinčia kitų išvestinių finansinių priemonių požymių.

- (22) Būtų galima tikėtis, kad Direktyvos 2004/39/EB išimtyms, susijusios su sandorių vykdymu sava rizika ir sava atsakomybe arba pardavimu ar teikimu kitų investicinių paslaugų, susijusių su šios direktyvos I priedo C skirsnio 5, 6 ir 7 punktuose apibūdintomis biržos prekių išvestinėmis priemonėmis arba su to I priedo C skirsnio 10 punkte apibūdintomis išvestinėmis priemonėmis, iš šios direktyvos taikymo srities pašalina reikšmingą skaičių energijos ir kitų biržos prekių komercinių gamintojų ir vartotojų, įskaitant energijos tiekėjus, prekiautojus biržos prekėmis ir jų filialus; ir todėl tokiems dalyviams nereikės taikyti šiame reglamente aprašytų kriterijų, kad nustatytų, ar sutartys, kuriomis jie prekiauja, yra finansinės priemonės.
- (23) Remdamosi Direktyvos 2004/39/EB I priedo B skirsnio 7 punktu, investicinės įmonės gali pasinaudoti joms suteikiama teise teikti pagalbines paslaugas kitoje nei jų buveinės valstybėje narėje, teikiant investicines paslaugas ir vykdant investicinę veiklą bei teikiant pagalbines paslaugas, kurių rūšys išvardytos to priedo A ir B skirsniuose ir kurios susijusios su pagrindinėmis priemonėmis išvestinių priemonių, išvardytų to priedo C skirsnio 5, 6, 7 ir 10 punktuose, kai jos susijusios su investicinių arba pagalbinių paslaugų teikimu. Šiuo pagrindu investicines paslaugas teikianti arba tokią veiklą vykdanči įmonė, susijusi su prekyba neatidėliotinių sandorių (angl. *spot*) sutartimis, turėtų sugebėti pasinaudoti jai suteikiama teise teikti pagalbines paslaugas tos susijusios prekybos atžvilgiu.
- (24) Biržos prekės apibrėžimas neturėtų turėti poveikio kitiems šio termino apibrėžimams nacionalinėje teisėje ir kituose Bendrijos teisės aktuose. Kriterijais, kuriais remiamasi siekiant nustatyti, ar sutartis laikytina turinčia kitų išvestinių finansinių priemonių požymių ir neskirta komerciniams tikslams, ketinama remtis tik siekiant nustatyti, ar sutartys priskirtinos Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 7 ar 10 punktui.

⁽¹⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 64.

⁽²⁾ OL L 375, 1985 12 31, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).

- (25) Išvestinės priemonės sutartis turėtų būti suprantama kaip susijusi su biržos preke arba kitu veiksniu, kai yra tiesioginis ryšys tarp tos sutarties ir susijusios pagrindinės biržos prekės arba veiksnio. Taigi, išvestinės priemonės sutartis dėl biržos prekės kainos turėtų būti laikoma išvestinės priemonės sutartimi, susijusia su ta biržos preke, kai tuo tarpu išvestinės priemonės sutartis dėl biržos prekės pervežimo išlaidų neturėtų būti laikoma išvestinės priemonės sutartimi, susijusia su ta biržos preke. Išvestinė priemonė, susijusi su biržos prekių išvestine priemone, pavyzdžiui, pasirinkimo sandoris dėl biržos prekės būsimą sandorio (išvestinė priemonė, susijusi su išvestine priemone), būtų netiesioginė investicija į biržos prekes ir todėl vis tiek turėtų būti laikoma biržos prekių išvestine priemone pagal Direktyvą 2004/39/EB.
- (26) Biržos prekės sąvoka neturėtų apimti paslaugų ar kitokių vienetų, kurie nėra prekės, pavyzdžiui, valiutos ar teisių į nekilnojamąjį turtą, arba kurie yra visiškai nematerialūs.
- (27) Į Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetą, įsteigtą Komisijos sprendimu 2001/527/EB⁽¹⁾, buvo kreiptasi dėl techninio pobūdžio konsultacijos.
- (28) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Objektas ir sritis

1. Šiame reglamente išdėstomos išsamios Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 4 straipsnio 1 dalies 7 punkto, 13 straipsnio 6 dalies, 25 straipsnio, 27 straipsnio, 28 straipsnio, 29 straipsnio, 30 straipsnio, 40 straipsnio, 44 straipsnio, 45 straipsnio, 56 straipsnio ir 58 straipsnio įgyvendinimo taisyklės.

2. 7 ir 8 straipsniai taikomi valdymo įmonėms vadovaujantis Direktyvos 85/611/EEB 5 straipsnio 4 dalies nuostatomis.

2 straipsnis

Sąvokos

Šiame reglamente vartojamos šios sąvokos:

- 1) biržos prekė – visos pakeičiamos prekės, kurias galima pateikti, įskaitant metalą ir jo rūdą bei lydinius, žemės ūkio produktus ir energetikos, pavyzdžiui, elektros energijos išteklius;

- 2) emitentas – subjektas, išleidžiantis perleidžiamus vertybinius popierius ir, kur tai taikytina, kitas finansines priemones;
- 3) Bendrijos emitentas – emitentas, turintis registruotą buveinę Bendrijoje;
- 4) trečiosios šalies emitentas – tai emitentas, kuris nėra Bendrijos emitentas;
- 5) įprastos darbo valandos – tai tos valandos, kurias prekybos vieta arba investicinė įmonė nustato iš anksto ir tampa yra viešai prieinama tomis darbo valandomis (kai kalbama apie prekybos vietą arba investicinę įmonę);
- 6) prekybos portfelis – tai sandoris daugiau kaip vienu vertybiniu popieriumi, kai tie vertybiniai yra sugrupuojami ir parduodami kaip vienas lotas už konkrečią orientacinę kainą;
- 7) finansinės priemonės atžvilgiu kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kuri tos finansinės priemonės likvidumo atžvilgiu yra labiausiai susijusi rinka;
- 8) prekybos vieta – tai reguliuojama rinka, daugiašalė prekybos sistema (DPS), finansų tarpininkas, veikiantis iš savo nuosavo finansinio turto, ir, kur tai taikytina, panašias į reguliuojamos rinkos arba DPS funkcijas atliekanti sistema ne Bendrijos teritorijoje;
- 9) apyvarta (kai kalbama apie finansinę priemonę) – tai rezultatų, kurie gaunami tos priemonės investicinių vienetų, kuriais apsieičia pirkėjai ir pardavėjai per nustatytą laikotarpį pagal sandorius prekybos vietoje ar kitur, skaičių padauginus iš kiekvienam tokiam sandoriui taikomos vieneto kainos, suma;
- 10) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoris – tai akcijų skolinimo ar skolinimosi arba kitų finansinių priemonių skolinimo ar skolinimosi atvejis, atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo sandoris, arba pirkimo siekiant parduoti atgal arba pardavimo siekiant atpirkti sandoris.

3 straipsnis

Sandoriai, susiję su individualia akcija prekybos portfelyje, ir vidutinės svertinės kainos sandoriai pagal apimtį

1. 18 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje laikoma, kad sandoris, susijęs su individualia akcija prekybos portfelyje, yra sandoris, kuriam taikytinos kitos sąlygos nei galiojanti rinkos kaina.

Taikant 27 straipsnio 1 dalies b punktą, jis taip pat laikomas sandoriu, kai akcijų mainus lemia kiti veiksniai, o ne galiojančios akcijų rinkos vertės nustatymas.

⁽¹⁾ OL L 191, 2001 7 13, p. 43.

2. 18 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje laikoma, kad vidutinės svartinės kainos sandoris yra sandoris, kuriam taikytinos kitos sąlygos nei galiojanti rinkos kaina, o 25 straipsnyje laikoma, kad jis yra pavedimas, kuriam taikytinos kitos sąlygos nei galiojanti rinkos kaina.

Taikant 27 straipsnio 1 dalies b punktą, jis taip pat laikomas sandoriu, kai akcijų mainus lemia kiti veiksniai, o ne galiojančios akcijų rinkos vertės nustatymas.

4 straipsnis

Nuorodos į prekybos dieną

1. Kai kalbama apie prekybos vietą arba informaciją apie akciją po sandorio įvykdymo, kuri pagal Direktyvos 2004/39/EB 30 ir 45 straipsnius yra skelbtina viešai, nuoroda į prekybos dieną yra nuoroda į bet kurią dieną, kai atitinkama prekybos vieta yra atvira prekybai.

Prekybos dienos pradžios nuoroda reiškia prekybos vietos įprastų darbo valandų pradžią.

Nuoroda į prekybos dienos vidurdienį reiškia vidurdienį toje laiko zonoje, kur yra įsikūrusi prekybos vieta.

Prekybos dienos pabaigos nuoroda reiškia prekybos vietos įprastų darbo valandų pabaigą.

2. Nuoroda į prekybos dieną, kai kalbama apie akcijos likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusią rinką arba informaciją apie akciją po sandorio įvykdymo, kuri pagal Direktyvos 2004/39/EB 28 straipsnį yra skelbtina viešai, yra nuoroda į bet kurią toje rinkoje veikiančių prekybos vietų įprastos prekybos dieną.

Prekybos dienos pradžios nuoroda reiškia nuorodą į anksčiausią toje rinkoje veikiančių prekybos vietų įprastos prekybos ta akcija pradžią.

Nuoroda į prekybos dienos vidurdienį reiškia vidurdienį tos rinkos laiko zonoje.

Prekybos dienos pabaigos nuoroda reiškia nuorodą į vėliausią toje rinkoje veikiančių prekybos vietų įprastos prekybos ta akcija pabaigą.

3. Kai kalbama apie neatidėliotino sandorio sutartį, atsižvelgiant į 38 straipsnio 2 dalį, nuoroda į prekybos dieną yra nuoroda į bet kurią įprastos prekybos ta sutartimi prekybos vietose dieną.

5 straipsnis

Nuorodos į sandorį

Šiame reglamente nuoroda į sandorį yra nuoroda tik į finansinės priemonės pirkimą arba pardavimą. Šiame reglamente, išskyrus II skyrių, finansinės priemonės pirkimas arba pardavimas neapima:

- vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių;
- pasirinkimo sandorių arba padengtų varantų vykdymo;
- pirminių rinkos sandorių finansinėmis priemonėmis, atitinkančiomis Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto a ir b papunkčių apibrėžimus (kaip antai: išleidimas, paskirstymas ar pasirašymas).

6 straipsnis

Pirmas leidimas prekiauti akcija reguliuojamoje rinkoje

Šiame reglamente laikoma, kad Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnyje minimas pirmas leidimas prekiauti akcija reguliuojamoje rinkoje laikomas suteiktu tada, kai yra įgyvendinta bent viena iš šių sąlygų:

- anksčiau nebuvo leista prekiauti ta akcija reguliuojamoje rinkoje;
- anksčiau buvo leista prekiauti ta akcija reguliuojamoje rinkoje, tačiau akcija buvo išimta iš prekybos reguliuojamoje rinkoje, kuri buvo leidusi ją prekiauti.

II SKYRIUS

DUOMENŲ KAUPIMAS KLIENTŲ PAVEDIMAI IR SANDORIAI

7 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 6 dalis)

Klientų pavedimų duomenų kaupimas ir sprendimai įvykdyti sandorį

Kiekvieno iš kliento gauto pavedimo ir kiekvieno priimto sprendimo įvykdyti sandorį atžvilgiu investicinė įmonė, teikdama portfelio valdymo paslaugą, nedelsdama užregistruoja tokius duomenis, kiek tai taikytina konkrečiam pavedimui arba sprendimui įvykdyti sandorį:

- kliento pavardę (pavadinimą) arba kitokį nurodymą;
- bet kurio susijusio asmens, veikiančio kliento vardu, vardą, pavardę arba kitą pavadinimą;

c) I priedo 1 lentelės 4 ir 6 bei 16–19 punktuose nurodytus duomenis;

III SKYRIUS

d) pavedimo pobūdį, išskyrus pirkimo arba pardavimo;

INFORMACIJOS APIE SANDORIUS PATEIKIMAS

e) pavedimo tipą;

9 straipsnis

f) bet kurią kitą išsamią informaciją, sąlygas ir konkrečius kliento nurodymus, kuriais išsamiai apibūdinama, kaip įvykdyti pavedimą;

(Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 dalies antra pastraipa)

g) datą ir tikslų laiką, kada investicinė įmonė gavo pavedimą arba priėmė sprendimą įvykdyti sandorį.

Likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusios rinkos nustatymas

1. Finansinės priemonės, kuria buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusi rinka, toliau – labiausiai susijusi rinka, nustatoma pagal šio straipsnio 2–8 dalis.

8 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 6 dalis)

Sandorių duomenų kaupimas

1. Įvykdžiusios kliento pavedimą arba – jeigu tai yra investicinės įmonės, kurios perduoda pavedimus vykdyti kitam asmeniui – gavusios patvirtinimą apie pavedimo įvykdymą, investicinės įmonės nedelsdamos užregistruoja tokius susijusio sandorio duomenis:

- a) kliento pavardę (pavadinimą) arba kitokią nurodymą;
- b) I priedo 1 lentelės 2, 3, 4, 6, ir 16–21 punktuose nurodytus duomenis;
- c) bendrą kainą, kuri lygi vieneto kainos ir vienetų skaičiaus sandaugai;
- d) sandorio pobūdį, išskyrus pirkimo arba pardavimo;
- e) fizinio asmens, kuris atliko sandorį arba kuris yra atsakingas už jo atlikimą, pavardę.

2. Jeigu investicinė įmonė perduoda pavedimą vykdyti kitam asmeniui, investicinė įmonė iš karto po to, kai perdavė pavedimą, užregistruoja tokius duomenis:

- a) kliento, kurio pavedimas buvo perduotas, pavadinimą ar kitokią nurodymą;
- b) asmens, kuriam buvo perduotas pavedimas, pavadinimą ar kitokią nurodymą;
- c) perduoto pavedimo sąlygas;
- d) tikslią perdavimo datą ir laiką.

2. Akcijos ar kitokių perleidžiamų vertybinių popierių, įtrauktų į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto a papunktį, arba investicinio vieneto kolektyvinio investavimo įmonėje atveju labiausiai susijusi rinka yra valstybė narė, kurioje buvo pirmą kartą leista prekiauti akcija ar investiciniu vienetu reguliuojamoje rinkoje.

3. Obligacijos ar kitokių perleidžiamų vertybinių popierių, įtrauktų į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto b papunktį, arba pinigų rinkos priemonės, kuriuos kiekvienu atveju išleido valstybėje narėje registruotą buveinę turinčio ūkio subjekto dukterinė bendrovė, kaip apibrėžta 1983 m. birželio 13 d. Septintojoje Tarybos direktyvoje 83/349/EEB dėl konsoliduotos finansinės atskaitomybės⁽¹⁾, atveju labiausiai susijusi rinka yra valstybė narė, kurioje yra patronuojančios įmonės registruota buveinė.

4. Obligacijos ar kitokių perleidžiamų vertybinių popierių, įtrauktų į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto b papunktį, arba pinigų rinkos priemonės, kuriuos kiekvienu atveju išleido Bendrijos emitentas ir kurie nėra įtraukti į šio straipsnio 3 dalį, atveju labiausiai susijusi rinka yra valstybė narė, kurioje yra emitento registruota buveinė.

5. Obligacijos ar kitokių perleidžiamų vertybinių popierių, įtrauktų į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto b papunktį, arba pinigų rinkos priemonės, kuriuos kiekvienu atveju išleido trečiosios šalies emitentas ir kurie nėra įtraukti į šio straipsnio 3 dalį, atveju labiausiai susijusi rinka yra valstybė narė, kurioje pirmą kartą buvo leista prekiauti tais vertybiniais popieriais reguliuojamoje rinkoje.

6. Išvestinės priemonės sutarties arba finansinės sutarties dėl skirtumų arba perleidžiamo vertybinio popieriaus, įtrauktų į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunktį, atveju labiausiai susijusi rinka yra:

- a) kai pagrindinis vertybinis popierius yra akcija arba kitokie perleidžiami vertybiniai popieriai, įtraukti į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto a papunktį, kuriais buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, pagrindinės akcijos likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusia rinka laikoma valstybė narė pagal 2 dalį;

⁽¹⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

b) kai pagrindinis vertybinis popierius yra obligacija, kitokie perleidžiami vertybiniai popieriai, įtraukti i Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto b papunktį, arba pinigų rinkos priemonės, kuriomis buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, pagrindinės akcijos likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusia rinka laikoma valstybė narė pagal šio straipsnio 3, 4 arba 5 dalis;

c) kai pagrindinė priemonė yra indeksas, susidedantis iš akcijų, kuriomis visomis prekiaujama konkrečioje reguliuojamoje rinkoje – valstybė narė, kurioje yra ta reguliuojama rinka.

7. Bet kuriais šio straipsnio 2–6 dalyse nepamintais atvejais labiausiai susijusi rinka yra valstybė narė, kurioje yra ta reguliuojama rinka, kurioje pirmą kartą buvo leista prekiauti tais vertybiniais popieriais, išvestinės priemonės sutartimis arba finansinėmis sutartimis dėl skirtumų.

8. Jeigu šio straipsnio 2, 5 arba 7 dalyse apibūdinta finansinė priemonė arba 6 dalyje apibūdintos finansinės priemonės pagrindine finansine priemonė, kuriai taikoma viena iš 2, 5 arba 7 dalių, buvo pirmą kartą vienu metu leista prekiauti daugiau kaip vienoje reguliuojamoje rinkoje ir jeigu visų tų reguliuojamų rinkų buveinės valstybė narė yra ta pati, ta valstybė narė laikoma labiausiai susijusia rinka.

Kai šių reguliuojamų rinkų buveinės valstybės narės yra skirtingos, tos priemonės likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusi rinka yra ta rinka, kurioje didžiausia tos priemonės apyvarta.

Nustatant labiausiai susijusią rinką, kurioje priemonės apyvarta yra didžiausia, kiekviena kompetentinga institucija, kuri įgalioja vieną iš šių reguliuojamų rinkų, apskaičiuoja tos priemonės apyvartą atitinkamoje jos rinkoje praėjusiais kalendoriniais metais, jeigu ta priemonė buvo pirmą kartą leista prekiauti tų metų pradžioje.

Jeigu konkrečios finansinės priemonės apyvartos negalima apskaičiuoti dėl nepakankamų ar neturimų duomenų, o emitentas turi savo registruotą buveinę valstybėje narėje, labiausiai susijusia rinka laikoma rinka tos valstybės narės, kurioje yra emitento registruota buveinė.

Tačiau kai emitentas neturi registruotos buveinės valstybėje narėje, labiausiai susijusia rinka tos priemonės atžvilgiu laikoma rinka, kurioje yra didžiausia atitinkamos klasės priemonių rinka. Nustatant tą rinką, kiekviena kompetentinga institucija, kuri įgalioja vieną iš šių reguliuojamų rinkų, apskaičiuoja tos pačios klasės priemonių apyvartą atitinkamoje jų rinkoje praėjusiais kalendoriniais metais.

Atitinkamos finansinių priemonių klasės:

- a) akcijos;
- b) obligacijos ar kitos formos skolos vertybiniai popieriai,
- c) bet kurios kitos finansinės priemonės.

10 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 dalies antra pastraipa)

Alternatyvus likvidumo atžvilgiu labiausiai susijusios rinkos nustatymas

1. Kompetentinga institucija gali kiekvienų metų sausio mėn. pranešti konkrečios priemonės atžvilgiu labiausiai susijusios rinkos kompetentingai institucijai, kad ji ketina užginčyti nustatymą, atliktą laikantis 9 straipsnio.

2. Per keturias savaites po tokio pranešimo išsiuntimo abi institucijos apskaičiuoja tos finansinės priemonės praėjusių kalendorinių metų apyvartą savo atitinkamose rinkose.

Jeigu tokio apskaičiavimo rezultatai rodo didesnę apyvartą nustatymą užginčijusios kompetentingos institucijos rinkoje, ši rinka laikoma tos finansinės priemonės labiausiai susijusia rinka. Jeigu tos finansinės priemonės rūšis yra 9 straipsnio 6 dalies a arba b punktuose nurodyta rūšis, ta rinka taip pat yra labiausiai susijusi rinka bet kuriai išvestinės priemonės sutarčiai, finansinei sutarčiai dėl skirtumų arba vertybiniais popieriais, nurodytiems Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunktyje, kurių atžvilgiu ši finansinė priemonė yra pagrindinė.

11 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 dalis)

Finansinių priemonių sąrašas

Vienos ar kelių finansinių priemonių atžvilgiu atitinkama kompetentinga institucija užtikrina, kad yra sudaromas ir nuolat atnaujinamas šių finansinių priemonių sąrašas. Šis sąrašas pateikiamas vienintelei kompetentingai institucijai, kiekvienos valstybės narės paskirtai kontaktiniu punktu pagal Direktyvos 2004/39/EB 56 straipsnį. Šis sąrašas pirmą kartą pateikiamas 2007 m. birželio mėn. pirmą prekybos dieną.

Siekiant padėti kompetentingoms institucijoms laikytis pirmosios pastraipos reikalavimų, kiekvienos reguliuojamos rinkos buveinės valstybės kompetentingoms institucijoms elektronine standartizuota forma pateikia referentinius nustatymo duomenis apie kiekvieną finansinę priemonę, kuria leista prekiauti. Ši informacija pateikiama apie kiekvieną finansinę priemonę prieš pradėdant prekybą ta priemonė. Buveinės valstybės kompetentingos institucijos užtikrina, kad konkrečios finansinės priemonės duomenys perduodami atitinkamai kompetentingai institucijai. Kiekvieną kartą pasikeitus duomenims, atnaujinami priemonės referentiniai duomenys. Šios pastraipos reikalavimo galima nepaisyti, jeigu šios finansinės priemonės kompetentinga institucija gauna atitinkamus referentinius duomenis kitais būdais.

12 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 5 dalis)

Ataskaitų pateikimo kanalai

1. Sandorių finansinėmis priemonėmis ataskaitos pateikiamos elektronine forma, išskyrus išimtinius atvejus, kai jas galima pateikti ne elektronine forma laikmenoje, leidžiančioje saugoti informaciją taip, kad kompetentingai institucijai ši informacija būtų prieinama ateityje, o jų pateikimo būdai tenkina šias sąlygas:

- a) jie užtikrina pranešamų duomenų saugumą ir konfidencialumą;
- b) jie apima mechanizmus, leidžiančius nustatyti ir ištaisyti sandorio ataskaitos klaidas;
- c) jie apima sandorio ataskaitos autentiškumo šaltinio nustatymo mechanizmus;
- d) jie numato atitinkamas atsargumo priemones, leidžiančias laiku iš naujo pradėti rengti ataskaitą sistemos gedimo atveju;
- e) jie sudaro sąlygas pranešti pagal 13 straipsnį reikalaujamą informaciją kompetentingos institucijos prašomu formatu ir, laikantis šios dalies, Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 dalyje nurodytu laikotarpiu.

2. Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 5 dalies tikslais kompetentinga institucija patvirtina prekybos suderinamumo ar informacijos sistemą, jeigu toje sistemoje nustatytos informavimo apie sandorius priemonės tenkina šio straipsnio 1 dalies sąlygas ir šių priemonių nuolatinę atitiktį nuolat prižiūri kompetentinga institucija.

13 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 ir 5 dalys)

Sandorių ataskaitos turinys

1. Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytose sandorių ataskaitose pateikiama šio reglamento I priedo 1 lentelėje nurodyta informacija, susijusi su atitinkamos finansinės priemonės rūšimi, kurios kompetentinga institucija paskelbia dar neturinti arba negalinti gauti kitokiais būdais.

2. Siekdama identifikuoti sandorio šalį, kuri yra reguliuojama rinka, DPS arba kita pagrindinė sandorio šalis, kaip nurodyta I priedo 1 lentelėje, kiekviena kompetentinga institucija viešai paskelbia reguliuojamų rinkų ir DPS, kurių atžvilgiu kiekvienu atveju ji yra kompetentinga institucija buveinės valstybėje narėje,

ir bet kurių ūkio subjektų, veikiančių kaip tokių reguliuojamų rinkų ir DPS pagrindinės sandorio šalys, identifikavimo kodų sąrašą.

3. Valstybės narės gali pareikalauti, kad pagal Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 ir 5 dalis parengtose sandorių ataskaitose be I priedo 1 lentelėje nurodytos informacijos, būtų papildomai pateikta su konkrečiais sandoriais susijusi informacija, kai tokios informacijos reikia siekiant sudaryti sąlygas kompetentingai institucijai prižiūrėti investicinių įmonių veiklą, kad šios veiktų garbingai, sąžiningai ir profesionaliai ir skatindamos rinkos vientisumą, ir atitinkant bent vieną iš šių kriterijų:

- a) finansinė priemonė, apie kurią pateikiama ataskaita, turi tos rūšies priemonei būdingus bruožus, kurie nėra įtraukti į toje lentelėje pateiktą informaciją;
- b) prekybos būdai, būdingi prekybos vietai, kurioje buvo vykdomas sandoris, turi bruožų, kurie nėra įtraukti į toje lentelėje pateiktą informaciją.

4. Valstybės narės taip pat gali pareikalauti, kad pagal Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 ir 5 dalis parengtoje sandorio ataskaitoje būtų nurodyti klientai, kurių vardu investicinė įmonė įvykdė tą sandorį.

14 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 ir 5 dalys)

Keitimasis informacija apie sandorius

1. Kompetentingos institucijos nustato priemones, skirtas užtikrinti, kad pagal Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 3 ir 5 dalis gauta informacija būtų pateikiama:

- a) konkrečios finansinės priemonės atžvilgiu kompetentingai institucijai;
- b) filialų atveju – kompetentingai institucijai, kuri suteikė įgaliojimus informaciją teikiančiai investicinei įmonei, nepažeidžiant jos teisių atsakyti gauti šią informaciją pagal Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 6 dalį;
- c) bet kuriai kitai kompetentingai institucijai, prašančiai informacijos tam, kad galėtų tinkamai vykdyti veiklos priežiūros funkcijas pagal Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 1 dalį.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį viešai skelbtina informacija apima I priedo 1 ir 2 lentelėse apibūdintą informaciją.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija viešai paskelbiama kuo greičiau.

Nuo 2008 m. lapkričio 1 d. ši informacija viešai paskelbiama ne vėliau kaip nuo prašymą gavusios kompetentingos institucijos kitos darbo dienos, einančios po dienos, kurią ta kompetentinga institucija gavo informaciją, pabaigos.

4. Kompetentingos institucijos koordinuoja:

- a) kompetentingų institucijų tarpusavio keitimosi informacija susitarimų sukūrimą ir nustatymą, kaip reikalaujama pagal Direktyvą 2004/39/EB ir šį reglamentą;
- b) bet kuriuos būsimus susitarimų atnaujinimus.

5. Iki 2007 m. vasario 1 d. kompetentingos institucijos pateikia atskaitas apie susitarimų, nustatytinų pagal šio straipsnio 1 dalį, sukūrimą Komisijai, kuri savo ruožtu informuoja Europos vertybinių popierių komitetą.

Kompetentingos institucijos taip pat praneša Komisijai, kuri informuoja Europos vertybinių popierių komitetą, kai siūlomi svarbūs šių susitarimų pakeitimai.

15 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 58 straipsnio 1 dalis)

Prašymas bendradarbiauti ir keitimasis informacija

1. Kai kompetentinga institucija pageidauja, kad kita kompetentinga institucija suteiktų jai informacijos arba nori pasikeisti informacija pagal Direktyvos 2004/39/EB 58 straipsnio 1 dalį, ji pateikia pakankamai išsamų rašytinį prašymą tai kompetentingai institucijai, kad ši galėtų suteikti pageidaujamą informaciją.

Tačiau skubiu atveju prašymas gali būti perduotas žodžiu su sąlyga, kad po to yra patvirtinamas raštu.

Prašymą gavusi kompetentinga institucija patvirtina tai kuo greičiau.

2. Kai pagal šio straipsnio 1 dalį prašomą informaciją vidaus naudojimui turi prašymą gavusi kompetentinga institucija, ši institucija nedelsdama perduoda prašomą informaciją prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai.

Tačiau jeigu prašymą gavusi kompetentinga institucija neturi arba netvarko prašomos pateikti informacijos, ji nedelsdama imasi būtinų veiksmų, kad gautų tą informaciją ir visiškai įvykdytų prašymą. Ta kompetentinga institucija taip pat praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai priežastis, dėl kurių ji negali iš karto atsiųsti prašomos informacijos.

16 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 56 straipsnio 2 dalis)

Reguliuojamos rinkos veiklos reikšmingumo nustatymas priimančioje valstybėje narėje

Reguliuojamos rinkos veikla priimančioje valstybėje narėje laikoma ypač reikšminga vertybinių popierių rinkos veikimui ir investuotojų apsaugai toje priimančiojoje valstybėje narėje, jeigu tenkinamas bent vienas iš šių kriterijų:

- a) priimančioji valstybė narė anksčiau yra buvusi tos reguliuojamos rinkos buveinės valstybės narė;
- b) ta reguliuojama rinka susijungimo, perėmimo arba kitokio perleidimo būdu įsigijo reguliuojamos rinkos verslą, kuris turėjo savo registruotą buveinę arba pagrindinę buveinę priimančioje valstybėje narėje.

IV SKYRIUS

RINKOS SKAIDRUMAS

1 SKIRSNIS

Reguliuojamoms rinkoms ir DPS taikomi skaidrumo reikalavimai iki sandorio sudarymo

17 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 29 ir 44 straipsniai)

Skaidrumo įsipareigojimai iki sandorio sudarymo

1. Investicinė įmonė arba rinkos operatorius, administruojantis DPS arba reguliuojamą rinką, apie kiekvieną akciją, kuria leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje ir kuria yra prekiaujama II priedo 1 lentelėje nurodytoje jo administruojamoje sistemoje, viešai paskelbia šio straipsnio 2–6 dalyse nurodytą informaciją.

2. Kai vienas iš šio straipsnio 1 dalyje minimų subjektų administruoja nepertraukiamo pavedimų knygos aukciono prekybos sistemą, jis apie kiekvieną tokią akciją, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, savo įprastomis prekybos valandomis nepertraukiamai viešai skelbia bendrą pavedimų ir su jais susijusių akcijų skaičių pagal kiekvieną kainos lygį, nurodydami penkis geriausius paklausos ir pasiūlos kainos lygius.

3. Kai vienas iš šio straipsnio 1 dalyje minimų subjektų administruoja kotiravimu pagrįstą prekybos sistemą, apie kiekvieną tokią akciją, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, jis savo įprastomis prekybos valandomis viešai ir nuolat skelbia geriausią kiekvieno rinkos formuotojo tos akcijos paklausos ir pasiūlos kainos lygį, kartu nurodydamas su tomis kainomis susijusias apimtis.

Viešai skelbiamos kotiruojamos kainos – tai tos kainos, kurios atspindi saistančius išpareigojimus pirkti ir parduoti akcijas bei nurodo kainą ir apimtį akcijų, kurias registruotieji rinkos formuotojai yra pasirengę nupirkti ar parduoti.

Tačiau neįprastomis rinkos sąlygomis ribotą laikotarpį gali būti leidžiamos tik orientacinės, tik pasiūlos arba tik paklausos kainos.

4. Kai vienas iš šio straipsnio 1 dalyje minimų subjektų administruoja reguliaraus pavedimų knygos aukciono prekybos sistemą, jis kiekvienos tokios akcijos, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, atžvilgiu viešai ir nuolat savo įprastomis prekybos valandomis skelbia kainą, kuri geriausiai atitiktų sistemos prekybos algoritmą, ir apimtį, kurią ta kaina galėtų įvykdyti tos sistemos dalyviai.

5. Kai vienas iš šio straipsnio 1 dalyje minimų subjektų administruoja prekybos sistemą, kuri nėra išsamiai aprašyta šio straipsnio 2, 3 arba 4 dalyje dėl to, kad ji yra mišri sistema ir yra priskiriama daugiau nei vienai iš šių dalių, arba dėl to, kad kainos nustatymo procesas yra kitoks, jis laikosi skaidrumo iki sandorio sudarymo standarto, užtikrinančio, kad būtų viešai skelbiama atitinkama informacija apie pavedimų kainos lygius arba kiekvienos 1 dalyje nurodytos akcijos kotiruojamas kainas ir komercinį susidomėjimą ta akcija.

Visų pirma viešai skelbiami turėtų būti penki geriausi pasiūlyti pasiūlos ir paklausos kainų lygiai ir (arba) kiekvieno rinkos formuotojo kotiruojamos tos akcijos pasiūlos ir paklausos kainos, jeigu tai leidžiama daryti pagal kainos atskleidimo mechanizmą.

6. Pagal šio straipsnio 2–5 dalis viešai skelbtinos informacijos santrauka pateikiama II priedo 1 lentelėje.

18 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 29 straipsnio 2 dalis ir 44 straipsnio 2 dalis)

Reikalavimo atšaukimas, pagrįstas rinkos modeliu ir pavedimo arba sandorio rūšimi

1. Reikalavimus gali atšaukti pagal Direktyvos 2004/39/EB 29 straipsnio 2 dalį ir 44 straipsnio 2 dalį kompetentingos institucijos sistemoms, kurias administruoja DPS arba reguliuojama rinka, jeigu tos sistemos atitinka vieną iš šių kriterijų:

a) jos turi būti pagrįstos prekybos metodika, pagal kurią kaina nustatoma vadovaujantis orientacine kitos sistemos pateikta kaina, kai ta orientacinė kaina yra plačiai skelbiama ir bendrai rinkos dalyvių yra laikoma patikima orientacine kaina;

b) jos įformina tiesioginius (derybų keliu pasiektus) sandorius su sąlyga, kad kiekvienas iš tokių sandorių atitinka vieną iš šių kriterijų:

i) jis yra sudaromas dabartinėse pasiūlos ir paklausos kainų ribose, atspindėtose reguliuojamos rinkos formuotojų arba tą sistemą administruojančios DPS pavedimų knygoje ar nustatytose kainose, arba, kai nenutrūkstama prekyba tomis akcijomis nevyksta, neviršijant tinkamos orientacinės kainos procentinės dalies, kurią sudaro sistemos administratoriaus iš anksto nustatyta procentinė dalis ir orientacinė kaina;

ii) jam taikomos kitos sąlygos, o ne dabartinė akcijos rinkos kaina.

Taikant b punktą, taip pat turi būti įvykdytos tokios rūšies sandoriui reguliuojamos rinkos arba DPS taisyklėse apibrėžtos kitos sąlygos.

Jeigu sistemos turi kitų funkcijų, nei aprašyta a ir b punktuose, toms kitoms funkcijoms netaikomas reikalavimo atšaukimas.

2. Reikalavimo atšaukimas, pagrįstas pavedimų rūšimi, pagal Direktyvos 2004/39/EB 29 straipsnio 2 dalį ir 44 straipsnio 2 dalį gali būti taikomas tik pavedimams, kuriuos tvarko reguliuojamos rinkos ar DPS naudojamos pavedimų tvarkymo sistemos, prieš atskleidžiamą informaciją apie juos rinkai.

19 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 29 straipsnio 2 dalis ir 44 straipsnio 2 dalis)

Nuorodos į tiesioginius sandorius

18 straipsnio 1 dalies b punkte tiesioginis sandoris – tai sandoris, kuriame dalyvauja reguliuojamos rinkos arba DPS nariai ar dalyviai, dėl kurio susitariama asmeniškai, o jis pats vykdomas reguliuojamoje rinkoje arba DPS ir kai tas narys arba dalyvis atlieka vieną iš šių užduočių:

a) sudaro sandorius savo sąskaita su kitu nariu arba dalyviu, kuris vykdo veiklą kliento sąskaita;

b) sudaro sandorius su kitu nariu arba dalyviu, kai abi šalys sandorius vykdo savo sąskaita;

c) vykdo veiklą ir pirkėjo, ir pardavėjo sąskaita;

d) veikia pirkėjo sąskaita, kai kitas narys arba dalyvis veikia pardavėjo sąskaita;

e) prekiauja savo sąskaita pagal kliento pavedimą.

20 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 29 straipsnio 2 dalis ir 44 straipsnio 2 dalis bei 27 straipsnio 1 dalies penkta pastraipa)

Reikalavimo atšaukimai, susiję su didelės apimties sandoriais

Pavedimas laikomas didelės apimties, palyginti su vidutinio sandorio dydžiu rinkoje, jeigu jis yra lygus ar didesnis už II priedo 2 lentelėje nurodytą minimalų pavedimo dydį. Siekiant palyginti, ar pavedimas yra didelės apimties, palyginti su vidutinio sandorio dydžiu rinkoje, visos akcijos, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, grupuojamos pagal jų vidutinę dienos apyvartą, apskaičiuojamą 33 straipsnyje išdėstyta tvarka.

2 SKIRSNIS

Finansų tarpininkams, nuolatos vykdančiams kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, taikomi skaidrumo reikalavimai iki sandorio sudarymo

21 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 7 punktas)

Investicinės įmonės kaip finansų tarpininko, nuolatos vykdančio kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, nustatymo kriterijai

1. Kai investicinė įmonė veikia savo sąskaita vykdydama klientų pavedimus už reguliuojamos rinkos arba DPS ribų, ji laikoma finansų tarpininku, nuolatos vykdančiu kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, jeigu ji atitinka šiuos kriterijus, reiškiančius, kad ji vykdo šią veiklą organizuotai, dažnai ir sistemingai:

- a) ši veikla įmonei vaidina svarbų komercinį vaidmenį ir yra vykdoma vadovaujantis ne savo nuožiūra nustatytais taisyklėmis ar procedūromis;
- b) veiklą vykdo darbuotojai arba tam tikslui skirta automatinė techninė sistema, neatsižvelgiant į tai, ar šie darbuotojai arba ta techninė sistema yra naudojami išimtinai tik šiam tikslui;
- c) klientams ši veikla yra prieinama reguliariai ir nepertraukiamai.

2. Investicinė įmonė nustoja būti finansų tarpininku, nuolatos vykdančiu kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, vienos arba kelių akcijų atžvilgiu, jeigu ji nebeužsiima šio straipsnio 1 dalyje minėta veikla šių akcijų atžvilgiu, jeigu apie savo ketinimą nebeužsiimti šia veikla ji iš anksto pranešė tais pačiais paskelbimo kanalais, kuriuos ji naudoja savo

kotiruojamoms kainoms skelbti, arba – kai tai neįmanoma – pasinaudodama kanalu, kuris jos klientams ir kitiems rinkos dalyviams yra vienodai prieinamas.

3. Veikla, kai įmonė veikia savo sąskaita vykdydama klientų pavedimus, nelaikoma vykdoma organizuotai, dažnai ir sistemingai, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) veikla vykdoma *ad hoc* ir nereguliariai dvišaliu pagrindu, sudarant sandorius su didmenine prekyba užsiimančiomis sandorio šalimis ir laikoma verslo santykių, kuriems būdingi didesni sandoriai, nei įprasta toje rinkoje, dalimi;
- b) sandoriai vykdomi kitaip, t. y. jų nevykdo tos sistemos, kuriuos paprastai įmonė naudoja bet kuriai veiklai, kurią ji vykdo veikdama kaip finansų tarpininkas, nuolatos vykdančiantis pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto.

4. Kiekviena kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų tvarkomas ir skelbiamas visų finansų tarpininkų, nuolatos vykdančių pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, kuriems ji suteikė investicinės įmonės įgaliojimus, sąrašas akcijų, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, atžvilgiu.

Ji užtikrina, kad sąrašas būtų pateikta naujausia informacija, peržiūrinama jį bent kartą per metus.

Sąrašas pateikiamas Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetui. Jis laikomas paskelbtu, kai jį paskelbia Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas pagal 34 straipsnio 5 dalį.

22 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnis)

Likvidžių akcijų nustatymas

1. Laikoma, kad akcija, kuria leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, turi likvidžią rinką, jeigu ta akcija prekiaujama kasdien, jeigu laisvai apyvartoje esančių tokių akcijų vertė yra ne mažiau kaip 500 mln. EUR ir jeigu tenkinama viena iš šių sąlygų:

- a) sandorių akcija skaičiaus dienos vidurkis yra ne mažiau kaip 500;
- b) vidutinė akcijos dienos apyvarta yra ne mažiau kaip 2 mln. EUR.

Tačiau valstybė narė gali akcijoms, kurių atžvilgiu ji yra labiausiai susijusi rinka, nustatyti, kad turi būti taikomos šios abi sąlygos. Šis pranešimas skelbiamas viešai.

2. Valstybė narė gali nurodyti tai valstybei narei mažiausią likvidžių akcijų skaičių. Mažiausias skaičius negali viršyti 5. Šie nurodymai skelbiami viešai.

3. Kai, vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi, valstybė narė būtų labiausiai susijusi rinka likvidžių akcijų skaičiui, mažesniai už mažiausią skaičių, nurodytą šio straipsnio 2 dalyje, tos valstybės narės kompetentinga institucija gali nustatyti vieną ar kelias papildomas likvidžias akcijas su sąlyga, kad akcijų, kurios tokiu būdu laikomos likvidžiomis akcijomis, kurių atžvilgiu ta valstybė narė yra labiausiai susijusi rinka, skaičius neviršija tos valstybės narės nurodyto mažiausiojo skaičiaus.

Kompetentinga institucija nustato papildomas likvidžias akcijas iš eilės mažėjančia tvarka pagal jų vidutinę dienos apyvartą, išskirdama jas iš akcijų, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje bei kuriomis prekiaujama kasdien ir kurių atžvilgiu ji yra atitinkama kompetentinga institucija.

4. Apskaičiuojant šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje minimą laisvai apyvartoje esančios akcijos vertę, neįtraukiami akcijų paketai, viršijantys 5 % visų emitento balsavimo teisių, išskyrus atvejus, kai tokį akcijų paketą kontroliuoja kolektyvinio investavimo subjektas arba pensijų fondas.

Balsavimo teisės apskaičiuojamos remiantis visomis akcijomis, su kuriomis susietos balsavimo teisės, net ir tuo atveju, jei yra laikinai sustabdyta galimybė pasinaudoti tokia teise.

5. Taikant Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnį, šešias savaites nuo leidimo prekiauti akcija reguliuojamoje rinkoje ši akcija nebus laikoma turinčia likvidžią rinką, jeigu tos akcijos atžvilgiu apytikriai įvertinta bendra rinkos kapitalizacija prasidėjus pirmai prekybos dienai po tokio leidimo prekiauti, suteikto pagal 33 straipsnio 3 dalį, yra mažesnė kaip 500 mln. EUR.

6. Kiekviena kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų tvarkomas ir skelbiamas visų likvidžių akcijų, kurių atžvilgiu ji yra kompetentinga institucija, sąrašas.

Ji užtikrina, kad sąrašė būtų pateikta naujausia informacija, peržiūredama ją bent kartą per metus.

Sąrašas pateikiamas Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetui. Jis laikomas paskelbtu, kai jį paskelbia Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas pagal 34 straipsnio 5 dalį.

23 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa)

Įprastas rinkos dydis

Siekiant nustatyti likvidžių akcijų įprastą rinkos dydį, šios akcijos sugrupuojamos į klases pagal įvykdytų pavedimų vidutinę vertę II priedo 3 lentelėje nustatyta tvarka.

24 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 1 dalis)

Vyraujančias rinkos sąlygas atspindinčios kotiruojamos kainos

Finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, apie kiekvieną likvidžią akciją, kurios atžvilgiu jis yra tokiu finansų tarpininku, turi tokius duomenis:

- a) kotiruojamą kainą ar kainas, artimas tos pačios akcijos palyginamosioms kotiruojamoms kainoms kitose prekybos vietose;
- b) duomenis apie savo kotiruojamas kainas bei saugo juos 12 mėnesių arba savo nuožiūra pasirinktą ilgesnį laikotarpį.

Ši b punkte išdėstyta pareiga nepažeidžia investicinės įmonės pareigos pagal Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 2 dalį kompetentingos institucijos žinioje mažiausiai penkerius metus saugoti duomenis apie visus jos įvykdytus sandorius.

25 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 3 dalies penkta pastraipa ir 27 straipsnio 6 dalis)

Finansų tarpininkų, nuolatos vykdančių pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, gautų pavedimų vykdymas

1. Taikant Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 3 dalies penktą pastraipą, jeigu sandoris susijęs su keliais vertybiniais popieriais, tai laikoma vieno sandorio dalimi, jeigu tas vienas sandoris yra portfelio prekyba, apimanti 10 ar daugiau vertybinių popierių.

Taip pat pavedimas kitomis sąlygomis, nei dabartinė rinkos kaina, – tai bet kuris pavedimas, kuris nėra nei pavedimas įvykdyti sandorį akcijomis vyraujančia rinkos kaina, nei ribotas pavedimas.

2. Taikant Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 6 dalį, laikoma, kad pavedimų skaičius arba apimtis žymiai viršija nustatytą dydį, jeigu finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, negali įvykdyti šių pavedimų nesukeldamas sau pernelyg didelės rizikos.

Norėdamas nustatyti pavedimų skaičių ir apimtį, kuriuos jis gali įvykdyti nesukeldamas sau pernelyg didelės rizikos, finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, laikydamasis savo rizikos valdymo politikos pagal Komisijos direktyvos 2006/73/EB ⁽¹⁾ 7 straipsnį, laikosi ir vykdo nediskriminacinę politiką, pagal kurią atsižvelgiama į sandorių apimtį, įmonės kapitalą, kurį turi įmonė tokios rūšies prekybos rizikai padengti, ir vyraujančias rinkos sąlygas, kuriomis įmonė vykdo savo veiklą.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 26 p.

3. Kai pagal Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 6 dalį investicinė įmonė riboja pavedimų, kuriuos ji apsiima įvykdyti, skaičių ir apimtį, ji tai išdėsto raštu ir pateikia esamiems ir galimiems klientams susipažinti priemonės, skirtas užtikrinti, kad dėl tokio apribojimo nebus diskriminuojami klientai.

26 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa)

Mažmeninis dydis

Taikant Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą, laikoma, kad pavedimas yra didesnio dydžio nei tas, kurio paprastai imasi mažmeninis investuotojas, jeigu jis viršija 7 500 EUR.

3 SKIRSNIS

Reguliuojamoms rinkoms, DPS ir investicinėms įmonėms taikomi skaidrumo reikalavimai po sandorio sudarymo

27 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 28 , 30 ir 45 straipsniai)

Skaidrumo reikalavimas po sandorio sudarymo

1. Investicinės įmonės, reguliuojamos rinkos ir investicinės įmonės bei rinkos operatoriai, administruojantys DPS, viešai skelbia tokius duomenis apie jų pačių arba – reguliuojamų rinkų arba DPS atvejais – jų sistemose sudarytus sandorius akcijomis, kuriomis buvo leista prekiauti reguliuojamose rinkose:

- I priedo 1 lentelės 2, 3, 6, 16, 17, 18 ir 21 punktuose nurodytus duomenis;
- nuorodą, kad akcijų mainus lemia kiti veiksniai, o ne galiojanti akcijų rinkos vertės nustatymas, kur taikytina;
- nuorodą, kad prekyba buvo tiesioginis sandoris, jeigu taikytina, ir
- jei taikytina, bet kokius anksčiau atskleistos informacijos pakeitimus.

Ši informacija skelbiama viešai arba nurodant kiekvieną sandorį arba susumuojant visų tuo pačiu metu už tą pačią kainą vykstančių sandorių ta pačia akcija apimtį ir kainą.

2. Išimties tvarka finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, užuot nurodydamas šio straipsnio 1 dalies a punkte minimą akcijos sandorio, kurį jis vykdo ta akcija kaip toks finansų tarpininkas, vietą, gali naudoti akronimą „SI“.

Finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, šia teise gali pasinaudoti tik tada, jeigu jis viešai atskleidžia paskutinio kalendorinio ketvirčio suvestinius duomenis, susijusius su sandoriais, kuriuos tos akcijos atžvilgiu jis atliko kaip finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, arba kalendorinio ketvirčio dalies, per kurią tos akcijos atžvilgiu įmonė veikė kaip finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, duomenis. Duomenys paskelbiami ne vėliau kaip per vieną mėnesį pasibaigus kiekvienam kalendoriniam ketvirčiui.

Šia teise jis taip pat gali naudotis nuo 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos datos arba nuo tada, kai tos akcijos atžvilgiu įmonė pradeda veikti kaip finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, – priklausomai nuo to, kuri iš šių dienų yra vėliau – iki datos, kai būtina pirmą kartą paskelbti suvestinius ketvirčio duomenis apie akciją.

3. Šio straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodyti suvestiniai ketvirčio duomenys apima šią informaciją apie akciją už atitinkamo kalendorinio ketvirčio kiekvieną prekybos dieną:

- didžiausią kainą;
- mažiausią kainą;
- vidutinę kainą;
- akcijų, kuriomis prekiaujama, skaičiaus sumą;
- sandorių skaičiaus sumą;
- visą kitą informaciją, kurią finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, nutaria atskleisti.

4. Kai sandorio vykdymui netaikomos reguliuojamos rinkos arba DPS taisyklės, viena iš šių investicinių įmonių, abiem šalims susitarus, užtikrina, kad būtų viešai atskleista ši informacija:

- investicinė įmonė, parduodanti tą konkrečią akciją;
- investicinė įmonė, veikianti pardavėjo vardu arba jam sudaranti sąlygas įvykdyti sandorį;
- investicinė įmonė, veikianti pirkėjo vardu arba jam sudaranti sąlygas įvykdyti sandorį;
- investicinė įmonė, perkanti tą konkrečią akciją.

Jei nėra tokio susitarimo, informaciją viešai skelbia ta investicinė įmonė, kuri nustatoma nuosekliai pereinant nuo a punkto iki d punkto, kol pasiekiamas pirmas punktas, taikytinas konkrečiam atvejui.

Šalys imasi visų pagrįstų žingsnių, siekdamos užtikrinti, kad apie sandorį būtų viešai skelbiama kaip apie vieną sandorį. Šiam tikslui du suderinti prekybos sandoriai, vienu metu ir už tą pačią kainą sudaryti su viena šalimi tarpininke, laikomi vienu sandoriu.

28 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 28, 30 ir 45 straipsniai)

Informacijos skelbimo apie didelius sandorius atidėjimas

Informacijos apie sandorius paskelbimas gali būti atidėtas ne ilgesniam kaip II priedo 4 lentelėje nurodytam laikotarpiui tos klasės akcijai ar sandoriui, jeigu tenkinami šie kriterijai:

- a) sandorį sudarė savo sąskaita veiklą vykdanči investicinė įmonė ir tos įmonės klientas;
- b) to sandorio dydis lygus arba viršija II priedo 4 lentelėje nustatytą atitinkamą mažiausiąjį dydį.

Nustatant šio straipsnio b punkte minimą atitinkamą mažiausiąjį dydį, visos akcijos, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, sugrupuojamos pagal vidutinę jų dienos apyvartą, apskaičiuojamą 33 straipsnyje nustatyta tvarka.

4 SKIRSNIS

Skaidrumo reikalavimų iki ir po sandorio sudarymo įprastos nuostatos

29 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27 straipsnio 3 dalis, 28 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnio 1 dalis, 44 straipsnio 1 dalis ir 45 straipsnio 1 dalis)

Galimybė gauti duomenis iki ir po sandorio sudarymo ir jų paskelbimas

1. Laikoma, kad reguliuojama rinka, DPS arba finansų tarpininkas, nuolatos vykdančias kliento pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, nuolat skelbia informaciją iki sandorio sudarymo per įprastines prekybos valandas, jeigu ši informacija paskelbiama viešai iškart, kai tik tampa prieinama per reguliuojamos rinkos, DPS ar finansų tarpininko, nuolatos vykdančio pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, prekybos valandas ir išlieka prieinama iki tol, kol yra atnaujinama.

2. Informacija apie sandorius, vykstančius prekybos vietose įprastomis prekybos valandomis, iki ir po sandorio sudarymo skelbiama kuo realesniu laiku. Bet kuriuo atveju tokia informacija po sandorio skelbiama per tris minutes nuo atitinkamo sandorio.

3. Informacija, susijusi su portfelio prekyba, skelbiama apie kiekvieną sudėtinį sandorį ir kiek įmanoma realesniu laiku,

atsižvelgiant į būtinybę priskirti kainas konkrečioms akcijoms. Kiekvienas sudėtinis sandoris vertinamas atskirai, siekiant nustatyti, ar pagal 28 straipsnį galimas informacijos apie šį sandorį skelbimo atidėjimas.

4. Informacija po sandorio sudarymo, susijusi su sandoriais, vykstančiais prekybos vietoje, tačiau pasibaigus įprastinėms prekybos valandoms, skelbiama prieš prasidedant kitai prekybos vietoje, kurioje įvyko sandoris, prekybos dienai.

5. Informacija po sandorio sudarymo, susijusi su sandoriais, vykstančiais ne prekybos vietoje, skelbiama:

- a) jeigu sandoris sudaromas konkrečios akcijos labiausiai susijusios rinkos prekybos dieną arba investicinės įmonės įprastomis darbo valandomis, kiek įmanoma realesniu laiku. Bet kuriuo atveju tokia informacija po sandorio skelbiama per tris minutes nuo atitinkamo sandorio;
- b) a punkte nenumatytais atvejais – iš karto prasidėjus investicinės įmonės įprastoms darbo valandoms arba vėliausiai prieš prasidedant kitai su ta akcija labiausiai susijusios rinkos prekybos dienai.

30 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27, 28, 29, 30, 44 ir 45 straipsniai)

Galimybė viešai susipažinti su informacija iki ir po sandorio sudarymo

Taikant Direktyvos 2004/39/EB 27, 28, 29, 30, 44 ir 45 straipsnius ir į šį reglamentą, laikoma, kad informacija iki ir po sandorio sudarymo yra paskelbta arba prieinama visuomenei, jeigu Bendrijoje esantys investuotojai gali ją bendra tvarka gauti vienu iš šių kanalų:

- a) reguliuojamosios rinkos sistemose arba DPS;
- b) naudojantis trečiosios šalies suteiktomis sistemomis;
- c) naudojantis privačiomis priemonėmis.

31 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 22 straipsnio 2 dalis)

Klientų ribotų pavedimų atskleidimas

Laikoma, kad investicinė įmonė atskleidžia klientų ribotus pavedimus, kurie nėra vykdomi nedelsiant, jeigu ji perduoda pavedimą reguliuojamai rinkai ar DPS, administruojančiai pavedimų knygos prekybos sistemą, arba užtikrina, kad pavedimas yra viešas ir jį galima lengvai įvykdyti, kai tik leidžia rinkos sąlygos.

32 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 22 straipsnio 2 dalis, 27, 28, 29, 30, 44 ir 45 straipsniai)

Informacijos paskelbimo viešai priemonės

Bet kokios informacijos viešo paskelbimo priemonės, taikant 30 ir 31 straipsnius, atitinka šias sąlygas:

- a) jos turi apimti visus pagrįstus veiksmus, būtinus užtikrinti viešai skelbtinos informacijos patikimumą, nuolatinę klaidų stebėseną ir pastebėtų klaidų ištaisymą nedelsiant;
- b) jos turi padėti konsoliduoti iš kitų šaltinių gautus panašius duomenis;
- c) turi užtikrinti, kad visuomenei būtų sudarytos galimybės nediskriminaciniu komerciniu pagrindu ir pagrįstomis sąnaudomis susipažinti su informacija.

33 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27, 28, 29, 30, 44 ir 45 straipsniai)

Akcijų, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, apskaičiavimai ir įverčiai

1. Kiekvienos akcijos, kuria buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, atžvilgiu kompetentinga institucija pasirūpina, iškart pasibaigus kiekvieniems kalendoriniams metams, atlikti tokius su ta akcija susijusius skaičiavimus:

- a) vidutinę dienos apyvartą;
- b) sandorių skaičiaus dienos vidurkį;
- c) akcijoms, kurios tenkina 22 straipsnio 1 dalies a arba b punkte (priklausomai nuo to, kuris taikytinas) išdėstytas sąlygas, – laisvai apyvartoje esančių akcijų vertę gruodžio 31 d.;
- d) jeigu akcija yra likvidi akcija, – vidutinę įvykdytų pavedimų vertę.

Ši dalis ir 2 dalis netaikoma akcijai, kuria pirmą kartą buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje likus ne daugiau kaip keturioms savaitėms iki kalendorinių metų pabaigos.

2. Apskaičiuojant vidutinę dienos apyvartą, vidutinę įvykdytų pavedimų vertę ir sandorių skaičiaus dienos vidurkį, atsižvelgiama į visus pavedimus, susijusius su konkrečia akcija, įvykdytus Bendrijoje nuo praėjusių metų sausio 1 d. iki gruodžio 31 d., arba, kur taikytina, per tą metų laikotarpį, per kurį akcija buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ir prekyba ja reguliuojamoje rinkoje nebuvo sustabdyta.

Apskaičiuojant vidutinę dienos apyvartą, vidutinę įvykdytų pavedimų vertę ir sandorių, susijusių su konkrečia akcija, skaičiaus dienos vidurkį, neįtraukiamos atitinkamos tos akcijos atžvilgiu kompetentingos institucijos valstybėje narėje ne prekybos dienos.

3. Prieš pirmą kartą leisdamą prekiauti akcija reguliuojamoje rinkoje, tos akcijos atžvilgiu kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų pateikti tos akcijos vidutinės dienos apyvartos ir rinkos kapitalizavimo, koks jis bus pirmosios prekybos dienos pradžioje, įvertinimai ir, jeigu apytikriai įvertinta rinkos kapitalizacija siekia 500 mln. EUR ar daugiau:

- a) sandorių skaičiaus dienos vidurkį, o toms akcijoms, kurios tenkina 22 straipsnio 1 dalies a arba b punkte (priklausomai nuo to, kuris taikytinas) išdėstytas sąlygas – laisvai apyvartoje esančių akcijų vertę;
- b) jeigu akcija yra įvertinta kaip likvidi akcija – vidutinę atliktų pavedimų vertę;

Atliekant šiuos apytikrius įvertinimus, atsižvelgiama į šešių savaičių nuo leidimo prekiauti laikotarpį arba į šio laikotarpio pabaigą, priklausomai nuo to, kuris taikytinas, ir ankstesnės prekybos ta akcija bei panašias charakteristikas turinčiomis akcijomis duomenis.

4. Suteikusi leidimą pirmą kartą prekiauti akcija reguliuojamoje rinkoje, tos akcijos atžvilgiu kompetentinga institucija užtikrina, kad tos akcijos atžvilgiu būtų apskaičiuojami 1 dalies a–d punktuose nurodyti duomenys remiantis pirmųjų keturių prekybos savaičių duomenimis, laikant, kad 1 dalies c punkto nuoroda į gruodžio 31 d. yra nuoroda į pirmųjų keturių prekybos savaičių pabaigą, kai tik tą įmanoma praktiškai padaryti gavus tokius duomenis, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki 22 straipsnio 5 dalyje minimo šešių savaičių laikotarpio pabaigos.

5. Per kalendorinius metus atitinkamos kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų peržiūrėta ir, jei reikia, perskaiciuota vidutinė dienos apyvarta, dienos vidutinė įvykdytų pavedimų vertė, vidutinis dienos sandorių, susijusių su konkrečia akcija, skaičius bei laisvai apyvartoje esančių vieno emitento akcijų vertė, jeigu įvyko pokyčių, susijusių su konkrečia akcija ar jos emitentu, turinčių ilgalaikį poveikį ankstesniems skaičiavimams.

6. 1–5 dalyse minimi apskaičiavimai, skelbtini ne vėliau kaip 2009 m. kovo mėn. pirmą prekybos dieną, atliekami remiantis duomenimis, susijusiais su valstybės narės, kuri konkrečios akcijos likvidumo atžvilgiu yra labiausiai susijusi rinka, reguliuojama rinka ar rinkomis. Atliekant šiuos apskaičiavimus, 19 straipsnyje apibrėžti tiesioginiai sandoriai neįtraukiami.

34 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 27, 28, 29, 30, 44 ir 45 straipsniai)

Reikalaujamų skaičiavimų ir įverčių rezultatų paskelbimas ir poveikis

1. Kiekvienų metų kovo mėn. pirmą prekybos dieną kompetentinga institucija užtikrina, kad apie kiekvieną akciją, kurios atžvilgiu ji yra kompetentinga institucija ir kuria buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje praėjusių kalendorinių metų pabaigoje, būtų viešai skelbiama tokia informacija:

- a) vidutinė dienos apyvarta ir sandorių skaičiaus dienos vidurkis, apskaičiuoti pagal 33 straipsnio 1 ir 2 dalis;
- b) laisvai apyvartoje esančių vieno emitento akcijų vertė ir dienos vidutinė įvykdytų pavedimų vertė, apskaičiuotos pagal 33 straipsnio 1 ir 2 dalis.

Ši dalis netaikoma akcijoms, kurioms taikoma 33 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

2. Pagal 33 straipsnio 3, 4 arba 5 dalis reikalaujamų skaičiavimų ir įverčių rezultatai paskelbiami kuo galima greičiau, kai tik užbaigiami skaičiavimai ar įverčiai.

3. 1 arba 2 dalyje nurodyta informacija laikoma paskelbta, kai ją paskelbia Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas pagal 5 dalį.

4. Šiame reglamente:

- a) klasifikavimas, pagrįstas 1 dalyje minėta viešai skelbiama informacija, taikomas 12 mėnesių laikotarpiu, kuris prasideda balandžio 1 d. po paskelbimo ir baigiasi kitų metų kovo 31 d.;
- b) klasifikavimas, pagrįstas 33 straipsnio 3 dalyje numatytais įverčiais, taikomas nuo atitinkamo pirmojo leidimo prekiauti momento iki 22 straipsnio 5 dalyje minėto šešių savaičių laikotarpio pabaigos;
- c) klasifikavimas, pagrįstas pagal 33 straipsnio 4 dalį atliktais apskaičiavimais, taikomas nuo 22 straipsnio 5 dalyje minėto šešių savaičių laikotarpio pabaigos iki:
 - i) jeigu šis šešių savaičių laikotarpis pasitaiko laikotarpiu nuo tam tikrų metų sausio 15 d. iki kovo 31 d. (abi dienos imtinai) – kitų metų kovo 31 d.;
 - ii) kitu atveju – kovo 31 d. po šio laikotarpio pabaigos.

Tačiau klasifikavimas, pagrįstas 33 straipsnio 5 dalyje nurodytu perskaičiavimu, taikomas nuo paskelbimo dienos iki kitų metų kovo 31 d., jeigu toliau neperskaičiuojama pagal 33 straipsnio 5 dalį.

5. Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas, remdamasis duomenimis, kuriuos jam pateikė kompetentingos institucijos arba tų kompetentingų institucijų vardu pateiktais duomenimis, savo tinklavietėje skelbia tokius konsoliduotus ir reguliariai atnaujinamus sąrašus:

- a) kiekvieno finansų tarpininko, nuolatos vykdančio pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, akcijos, kuria leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, atžvilgiu;
- b) kiekvienos akcijos, kuria leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, nurodydamas:
 - i) vidutinę dienos apyvartą, sandorių skaičiaus dienos vidurkį, o toms akcijoms, kurios tenkina 22 straipsnio 1 dalies a arba b punkte (priklausomai nuo to, kuris taikytinas) išdėstytas sąlygas – laisvai apyvartoje esančių akcijų vertę;
 - ii) jeigu akcija yra likvidi akcija – vidutinę atliktų pavedimų vertę ir įprastinį tos akcijos rinkos dydį;
 - iii) jeigu akcija yra likvidi akcija, kuri buvo paskirta kaip papildoma likvidi akcija pagal 22 straipsnio 3 dalį – ją tokia paskyrusios kompetentingos institucijos pavadinimą; bei
 - iv) atitinkamą kompetentingą instituciją.

6. Kiekviena kompetentinga institucija užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodyta informacija būtų paskelbta 2007 m. liepos mėn. pirmą prekybos dieną, remiantis 2006 m. balandžio 1 d.–2007 m. kovo 31 d. laikotarpio duomenimis. Nukrypstant nuo šio straipsnio 4 dalies, tokiu paskelbimu pagrįsta klasifikacija taikoma penkių mėnesių laikotarpiui, kuris prasideda 2007 m. lapkričio 1 d. ir baigiasi 2008 m. kovo 31 d.

V DALIS

LEIDIMAS PREKIAUTI FINANSINĖMIS PRIEMONĖMIS

35 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 dalis)

Perleidžiami vertybiniai popieriai

1. Taikant Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 dalį, perleidžiami vertybiniai popieriai laikomi laisvai cirkuliuojančiais, jeigu sandorio šalys gali jais prekiauti, o vėliau juos perleisti be jokių apribojimų ir jeigu tos pačios klasės vertybiniai popieriai, kaip ir konkretus vertybinis popierius, gali būti pakeičiami.

2. Perleidžiami vertybiniai popieriai, kuriems taikomi apribojimai sandorio atžvilgiu, nelaikomi laisvai cirkuliuojančiais, nebent nėra tikėtina, šis apribojimas gali iškreipti rinką.

3. Nevisiškai apmokėti perleidžiami vertybiniai popieriai gali būti laikomi laisvai cirkuliuojančiais, jeigu buvo imtasi priemonių, užtikrinančių, kad tokių vertybinių popierių cirkuliacija nėra apribota, ir kad yra viešai prieinama pakankama informacija apie tai, kad šie vertybiniai popieriai nėra visiškai apmokėti, ir apie šio fakto pasekmes akcininkams.

4. Pasinaudodama teise savo nuožiūra spręsti dėl leidimo prekiauti akcija, reguliuojama rinka, vertindama, ar akcija galima prekiauti sąžiningai, organizuotai ir efektyviai, reguliuojama rinka atsižvelgia į:

- a) šių akcijų viešą išplatimą;
- b) tokią istorinę informaciją, informaciją apie emitento veiklą ir veiklą apžvelgiančią informaciją, kurią reikalaujama parengti pagal Direktyvą 2003/71/EB arba kuri yra arba bus viešai prieinama kitokiu būdu.

5. Perleidžiamai vertybiniai popieriai, kurie pagal Direktyvą 2001/34/EB yra įtraukti į oficialųjį sąrašą ir kurių įtraukimas į sąrašą nėra sustabdytas, laikomi laisvai cirkuliuojančiais ir laikoma, kad jais galima prekiauti sąžiningai, organizuotai ir efektyviai.

6. Taikant Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 dalį, vertindama, ar šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunktyje nurodytais perleidžiamais vertybiniais popieriais galima sąžiningai, organizuotai ir efektyviai prekiauti pagal vertybinio popieriaus, kuriuo leidžiama prekiauti, pobūdį, reguliuojama rinka atsižvelgia į tai, ar tenkinami šie kriterijai:

- a) vertybinio popieriaus sąlygos yra aiškios ir nedviprasmiškos bei leidžia nustatyti ryšį tarp vertybinio popieriaus kainos ir pagrindinės finansinės priemonės kainos ar kito vertės mato;
- b) pagrindinės finansinės priemonės kaina ar kitas vertės matas yra patikimas ir viešai prieinamas;
- c) yra pakankamai viešai prieinamos tam tikros rūšies informacijos vertybiniam popieriui įvertinti;
- d) priemonėmis, kuriomis nustatoma atsiskaitymo už vertybinių popierių kaina, užtikrinama, kad ši kaina tinkamai atspindi pagrindinės finansinės priemonės kainą ar kitą vertės matą;

- e) jeigu atsiskaitymui už vertybinių popierių, vietoj atsiskaitymo grynaisiais pinigais, būtina arba galima pateikti pagrindinę finansinę priemonę ar turtą, veikia tinkamos atsiskaitymo už tą pagrindinę finansinę priemonę ir jos pateikimo procedūros ir tinkamos priemonės gauti susijusią informaciją apie pagrindinę finansinę priemonę.

36 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 dalis)

Kolektyvinio investavimo subjektų investiciniai vienetai

1. Leisdama prekiauti kolektyvinio investavimo subjekto investiciniais vienetais (neatsižvelgiant į tai, ar jis buvo įsteigtas pagal Direktyvą 85/611/EEB), reguliuojama rinka įsitikina, kad kolektyvinio investavimo subjektas laikosi arba laikėsi visų registracijos, pranešimo ar kitų procedūrų, kurios yra būtina prekiaavimo kolektyvinio investavimo subjekto investiciniais vienetais sąlyga tos reguliuojamos rinkos jurisdikcijoje.

2. Nepažeisdamos Direktyvos 85/611/EEB ir bet kurių kitų Bendrijos teisės aktų arba nacionalinių teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo subjektais, valstybės narės gali numatyti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų laikymasis nėra būtina sąlyga, kad būtų leidžiama prekiauti kolektyvinio investavimo subjekto investiciniais vienetais reguliuojamoje rinkoje.

3. Atsižvelgiant į Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 dalį, vertindama, ar atvirojo kolektyvinio investavimo subjekto investiciniais vienetais galima prekiauti sąžiningai, organizuotai ir efektyviai, reguliuojama rinka atsižvelgia į šiuos aspektus:

- a) šių investicinių vienetų viešą išplatimą;
- b) į tai, ar yra atitinkamos rinkos formavimo priemonės arba ar schemos valdymo įmonė teikia investuotojams tinkamas alternatyvias priemones investiciniais vienetais išpirkti;
- c) į tai, ar, nuolat viešai skelbiant grynąją turto vertę, investicinių vienetų vertė yra pakankamai skaidriai pateikiama investuotojams.

4. Atsižvelgiant į Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 dalį, vertindama, ar uždarojo kolektyvinio investavimo subjekto investiciniais vienetais galima prekiauti sąžiningai, organizuotai ir efektyviai, reguliuojama rinka atsižvelgia į šiuos aspektus:

- a) šių investicinių vienetų viešą išplatimą;

b) į tai, ar investicinių vienetų vertė pateikiama pakankamai skaidriai investuotojams, arba skelbiant viešai informaciją apie fondo investavimo strategiją, arba reguliariai viešai skelbiant grynąją turto vertę.

37 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 40 straipsnio 1 ir 2 dalys)

Išvestinės priemonės

1. Leisdamos prekiauti Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–10 punktuose išvardytų rūšių finansinėmis priemonėmis, reguliuojamos rinkos įsitikina, kad yra tenkinamos šios sąlygos:

- a) finansinę priemonę sukuriančios sutarties sąlygos turi būti aiškios ir nedviprasmiškos bei leisti nustatyti ryšį tarp tos finansinės priemonės kainos ir pagrindinės finansinės priemonės kainos ar kito vertės matų;
- b) pagrindinės finansinės priemonės kaina ar kitas vertės matas turi būti patikimas ir viešai prieinamas;
- c) turi būti pakankamai viešai skelbiamos tam tikros rūšies informacijos išvestinei finansinei priemonei įvertinti;
- d) priemonėmis, kuriomis nustatoma atsiskaitymo už vertybinį popierių kaina, turi būti užtikrinama, kad ši kaina tinkamai atspindėtų pagrindinės finansinės priemonės kainą ar kitą vertės matą;
- e) jeigu atsiskaitymui už vertybinį popierių, vietoj atsiskaitymo grynaisiais pinigais, būtina arba galima pateikti pagrindinę finansinę priemonę arba turta, turi būti tinkamos procedūros, kad rinkos dalyviai galėtų gauti susijusią informaciją apie pagrindinę finansinę priemonę, bei tinkamos atsiskaitymo už tą pagrindinę finansinę priemonę ir jos pateikimo procedūros.

2. Jeigu šios atitinkamos finansinės priemonės yra Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7 arba 10 punktuose išvardytų rūšių, šio straipsnio 1 dalies b punktas netaikomas, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) turi būti tikėtina, kad šią finansinę priemonę sukuriančioje sutartyje yra numatytas būdas atskleisti informaciją rinkai arba rinkai sudaromos sąlygos įvertinti pagrindinės finansinės priemonės kainą ar kitą vertės matą (kai ta kaina ar kitas vertės matas nėra viešai skelbiami kitais būdais);
- b) reguliuojama rinka turi užtikrinti, kad yra įdiegtos tinkamos priežiūros priemonės, leidžiančios prižiūrėti ir stebėti prekybą tokiomis finansinėmis priemonėmis ir atsiskaitymą už jas;

c) reguliuojama rinka turi užtikrinti, kad atsiskaitymą ir pateikimą, neatsižvelgiant į tai, ar tai būtų fizinis pateikimas, ar atsiskaitymas grynaisiais pinigais, būtų galima atlikti laikantis tas finansines priemones sukuriančių sutarčių terminų ir sąlygų.

VI SKYRIUS

IŠVESTINĖS FINANSINĖS PRIEMONĖS

38 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas)

Kitų išvestinių finansinių priemonių požymiai

1. Taikant Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 7 punktą, laikoma, kad sutartis, kuri nėra neatidėliotino sandorio sutartis pagal šio straipsnio 2 dalies apibrėžimą ir kuriai netaikoma 4 dalis, turi kitų išvestinių finansinių priemonių požymių ir neskirta komerciniams tikslams, jeigu ji tenkina šias sąlygas:

- a) ji atitinka vieną iš šių kriterijų grupių:
 - i) ja prekiaujama trečiojoje šalyje, kuri atlieka panašias funkcijas, kaip ir reguliuojama rinka arba DPS;
 - ii) ja aiškiai galima prekiauti reguliuojamoje rinkoje, DPS arba tokioje trečiosios šalies prekybos sistemoje arba jai taikomos jų taisyklės;
 - iii) ji aiškiai apibrėžiama esanti lygiavertė sutarčiai; kuria prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, DPS arba tokioje trečiosios šalies prekybos sistemoje;
 - b) už ją atsiskaito kliringo namai arba kitas subjektas, atliekantis tokias pačias kaip pagrindinės sandorio šalies funkcijas, arba sutarties atžvilgiu egzistuoja veikiančios apmokėjimo sistemos arba yra nustatytas reikalavimas įmokėti garantinę sumą;
 - c) normomis nustatyta, kad ypač kaina, lotas, pateikimo data ir kitos sąlygos nustatomos išimtinai remiantis reguliariai skelbiamomis kainomis, standartiniais lotais arba standartinėmis pateikimo datomis.
2. Taikant šio straipsnio 1 dalį, neatidėliotina sutartis – sutartis dėl biržos prekės, turto arba teisės pardavimo, kurios sąlygos nustato, kad pateikimą numatoma atlikti per ilgesnį iš šių laikotarpių:
- a) dvi prekybos dienos;

b) laikotarpis, kuris paprastai rinkoje taikomas tai biržos prekei, turtui arba teisei kaip įprastas pateikimo laikotarpis.

Tačiau sutartis nėra neatidėliotina sutartis, jeigu, neatsižvelgiant į jos aiškias sąlygas, sutarties šalys yra susitarusios, kad pagrindinės priemonės pateikimas turi būti atidėtas ir neatliekamas tam tikrą laikotarpį, paminėtą pirmoje pastraipoje.

3. Taikant Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 10 punktą, išvestinės priemonės sutartis, susijusi su tame skirsnyje arba 39 straipsnyje minima pagrindine priemone, laikoma turinčia kitų išvestinių finansinių priemonių požymių, jeigu tenkinama viena iš šių sąlygų:

- a) už šią sutartį atsiskaitoma grynais pinigais arba galima atsiskaityti grynais pinigais vienos ar kelių šalių pasirinkimu (dėl kitokių priežasčių nei išpareigojimų nevykdymas ar kitoks nutraukimo įvykis);
- b) šia sutartimi yra prekiaujama reguliuojamoje rinkoje arba DPS;
- c) šios sutarties atžvilgiu tenkinamos 1 dalyje išdėstytos sąlygos.

4. Taikant Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 7 punktą, laikoma, kad sutartis yra skirta komerciniams tikslams ir, taikant to priedo C skirsnio 7 ir 10 punktus, neturinti kitų išvestinių finansinių priemonių požymių, jeigu ją sudaro energijos perdavimo sistemos, energijos subalansavimo mechanizmų arba vamzdinių tinklo operatorius ar administratorius arba ji yra sudaroma tokių operatorių arba administratorių, ir ji yra būtina, kad bet kuriuo nustatytu laiku būtų galima išlaikyti energijos tiekimo ir naudojimo pusiausvyrą.

39 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punktas)

Išvestinės priemonės, išvardytos Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 10 punkte

Be Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 10 punkte išvardytų išvestinių priemonių rūšių, jeigu tenkinami kiti tame skirsnyje ir 38 straipsnio 3 dalyje išvardyti kriterijai, tam skirsniui bus priskirta išvestinės priemonės sutartis, susijusi su bet kuriuo iš toliau išvardytųjų vienetų:

- a) telekomunikacijų dažnių diapazonu;
- b) biržos prekės saugyklos talpa;

c) su biržos prekėmis susijusiais perdavimo arba pervežimo pajėgumais, neatsižvelgiant, ar perdavimas arba pervežimas vykdomas kabeliu, vamzdynu ar kitomis priemonėmis;

d) pašalpa, kreditu, leidimu, teise arba panašiu turtu, tiesiogiai susijusiu su energijos, gautos iš atsinaujinančių šaltinių, tiekimu, paskirstymu ar vartojimu;

e) geologiniu, aplinkos ar kitokiu fiziniu kintamu dydžiu;

f) bet kuriuo kitu pakeičiamu turtu arba teise (išskyrus teisę gauti paslaugą), kurią galima perleisti;

g) indeksu arba priemone, susijusia su sandorių bet kokių turtu, teise, paslauga arba išpareigojimais kaina arba verte ar apimtimi.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

Peržiūrėjimas

1. Mažiausiai kas dvejus metus, pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetu, Komisija iš naujo įvertina šiame reglamente pateiktą „sandorio“ apibrėžimą, II priede pateiktas lenteles ir 22 straipsnyje nurodytų likvidžių akcijų nustatymo kriterijus.

2. Pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetu, Komisija peržiūri 38 ir 39 straipsnių nuostatas, susijusias su kriterijais, kuriais remiantis nustatoma, kurios priemonės laikytinos turinčiomis kitų išvestinių finansinių priemonių požymių arba skirtos komerciniams tikslams, arba kurios priskiriamos Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 10 punktui, jeigu tenkinami kiti šioms priemonėms taikomi kriterijai, išdėstyti tame skirsnyje.

Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai tuo pačiu metu, kai ji parengia savo ataskaitas pagal Direktyvos 2004/39/EB 65 straipsnio 3 dalies a ir d punktus.

3. Komisija, ne vėliau kaip po dvejų metų pradėjus taikyti šį reglamentą, pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetu, peržiūri II priedo 4 lentelę ir praneša šios peržiūros rezultatus Europos Parlamentui ir Tarybai.

41 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo
Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas taikomas nuo 2007 m. lapkričio 1 d., išskyrus
11 straipsnį ir 34 straipsnio 5 ir 6 dalis, kurie taikomi nuo
2007 m. birželio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugpjūčio 10 d.

Komisijos vardu
Charlie McCREEVY
Komisijos narys

I PRIEDAS

1 lentelė
Pildytinų laukų sąrašas

Lauko identifikatorius	Aprašymas
1. Ataskaitą teikiančios įmonės identifikavimas	Unikalus sandorį įvykdžiusios įmonės atpažinimo kodas.
2. Prekybos diena	Prekybos diena, kurią buvo įvykdytas sandoris.
3. Prekybos laikas	Sandorio įvykdymo laikas, kurį vietos laiku nurodo kompetentinga institucija, kuriai bus pranešta apie sandorį, ir pagrindas, kuriuo remiantis pranešama apie sandorį, nurodytas suderintuoju pasauliniu laiku (UTC) +/- valandos.
4. Pirkimo (pardavimo) rodiklis	Parodo, ar ataskaitą teikiančios investicinės įmonės atžvilgiu tai buvo pirkimo ar pardavimo sandoris, o jeigu tai yra ataskaita klientui, tai – kliento atžvilgiu.
5. Prekybos pajėgumai	Parodo, ar įmonė įvykdė sandorį: — savo sąskaita (savo vardu arba kliento vardu), — kliento sąskaita ir jo vardu.
6. Priemonės identifikavimas	Atpažinimo informaciją sudaro: — unikalus kodas, dėl kurio nusprendžia kompetentinga institucija (jeigu tokia yra), kuriai pateikiama ataskaita, identifikuojantis įvykdytą finansinės priemonės sandorį, — jeigu konkreti finansinė priemonė neturi unikalų identifikavimo kodo, ataskaitoje privaloma pateikti priemonės pavadinimą arba – išvestinės priemonės sutarties atveju – sutarties požymius.
7. Priemonės kodo rūšis	Kodo rūšis, naudojama pranešti apie priemonę.
8. Pagrindinės priemonės identifikavimas	Priemonės identifikavimas, taikytinas vertybiniam popieriui, kuris yra pagrindinis turtas pagal išvestinės priemonės sutartį, taip pat perleidžiamam vertybiniam popieriui, priskiriamam Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunkčiui.
9. Pagrindinės priemonės identifikavimo kodo rūšis	Kodo rūšis, naudojama pranešti apie pagrindinę priemonę.
10. Priemonės rūšis	Finansinės priemonės, kurios atžvilgiu vykdomas sandoris, suderintas klasifikavimas. Aprašyme bent jau privaloma nurodyti, ar priemonė priklauso kuriai nors aukščiausio lygio kategorijai, kaip nurodyta vienodame tarptautiniame finansinių priemonių klasifikavimo standarte.
11. Išpirkimo terminas	Obligacijos ar kitos formos skolos vertybinio popieriaus išpirkimo terminas arba išvestinės priemonės sutarties vykdymo data (išpirkimo terminas).
12. Išvestinės priemonės rūšis	Išvestinės priemonės rūšies suderintas aprašymas turėtų būti atliktas remiantis viena iš aukščiausio lygio kategorijų, kaip nurodyta vienodame tarptautiniame finansinių priemonių klasifikavimo standarte.
13. Pardavimo (pirkimo) pasirinkimo sandoris	Patikslinimas, ar pasirinkimo sandoris ar bet kuri kita finansinė priemonė yra pardavimo ar pirkimo sandoris.
14. Iš anksto nustatyta kaina	Iš anksto nustatyta pasirinkimo sandorio ar kitos finansinės priemonės kaina.
15. Kainos daugiklis	Konkrečios finansinės priemonės investicinių vienetų viename prekybos lote skaičius; pavyzdžiui, vienos sutarties išvestinių priemonių ar vertybinių popierių skaičius.
16. Vieneto kaina	Vertybinio popieriaus ar išvestinės priemonės sutarties kaina be komisinio atlygio ir (jeigu reikia) sukauptų palūkanų. Skolos finansinės priemonės atveju kaina gali būti nurodyta valiuta ar išreikšta kaip procentinis dydis.

Lauko identifikatorius	Aprašymas
17. Kainos žymėjimas	Valiuta, kuria išreikšta kaina. Jeigu obligacijos ar kitos rūšies skolos vertybinio popieriaus atveju buvo pateiktas procentinis kainos dydis, būtina nurodyti šį procentinį dydį.
18. Kiekis	Finansinių priemonių investicinių vienetų skaičius, nominali obligacijų vertė arba į sandorį įtrauktų išvestinių priemonių sutarčių skaičius.
19. Kiekio žymėjimas	Nuoroda, ar kiekis pažymi finansinių priemonių investicinių vienetų skaičių, nominalią obligacijų vertę arba išvestinių priemonių sutarčių skaičių.
20. Sandorio šalis	Sandorio šalies identifikavimo informacija. Identifikuojama nurodant: <ul style="list-style-type: none"> — jeigu sandorio šalis yra investicinė įmonė – tos įmonės unikalus kodas, kuri nustato kompetentinga institucija, kuriai pateikiama ataskaita, — jeigu sandorio šalis yra reguliuojama rinka, daugiašalė prekybos sistema (DPS) arba subjektas, veikiantis kaip jos pagrindinė sandorio šalis – unikalus suderintas identifikavimo kodas tai rinkai, DPS arba subjektui, veikiančiam kaip jos pagrindinė sandorio šalis, kaip nurodyta pagal šio reglamento 13 straipsnio 2 dalį to subjekto buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos paskelbtame sąraše, — jeigu sandorio šalis nėra investicinė įmonė, reguliuojama rinka, DPS arba subjektas, veikiantis kaip pagrindinė sandorio šalis, ji turėtų būti identifikuojama kaip sandorį įvykdžiusios investicinės įmonės „klientas“.
21. Vietos identifikavimas	Prekybos vietos, kurioje buvo įvykdytas sandoris, identifikavimas. Identifikuojama nurodant: <ul style="list-style-type: none"> — kai vieta yra prekybos vieta: jos unikalų suderintą identifikavimo kodą, — kitais atvejais: kodą „nebiržinė rinka“.
22. Sandorio identifikavimo numeris	Unikalus identifikavimo numeris, kurį sandoriui suteikė investicinė įmonė arba trečioji šalis, jos vardu teikianti ataskaitą.
23. Anuliavimo žyma	Nuoroda, ar sandoris buvo anuluotas.

2 lentelė

Išsamesnė informacija kompetentingų institucijų naudojimui

Lauko identifikatorius	Aprašymas
1. Ataskaitą teikiančios įmonės identifikavimas	Jeigu 1 priedo 1 lentelėje minimo unikalios kodo nepakanka sandorio šaliai identifikuoti, kompetentingos institucijos turėtų sukurti atitinkamas priemones, užtikrinančias sandorio šalies identifikavimą.
6. Priemonės identifikavimas	Konkrečiai finansinei priemonei taikytinas visų kompetentingų institucijų tarpusavyje sutartas unikalios kodo.
20. Sandorio šalis	Jeigu 1 priedo 1 lentelėje minimo unikalios kodo arba unikalios suderinto identifikavimo kodo nepakanka sandorio šaliai identifikuoti, kompetentingos institucijos turėtų sukurti atitinkamas priemones, užtikrinančias sandorio šalies identifikavimą.

II PRIEDAS

1 lentelė

Pagal 17 straipsnį viešai skelbtina informacija

Sistemos rūšis	Sistemos aprašymas	Pagal 17 straipsnį viešai skelbtinos informacijos santrauka
Nepertraukiamo pavidimų knygos aukciono prekybos sistema	Sistema, kuri pagal pavidimų knygą ir prekybos algoritmą, kuris veikia be žmogaus įsikišimo, nenutrūkstamai lygina pavidimus parduoti su juos atitinkančiais pavidimais pirkti, remdamasi geriausia turima kaina.	Bendras pavidimų ir su jais susijusių akcijų skaičius pagal kiekvieną kainos lygį, nurodant ne mažiau kaip penkis geriausius pasiūlytus paklausos ir pasiūlos kainos lygius.
Kotiravimu pagrįsta prekybos sistema	Sistema, kurioje sandoriai vykdomi remiantis tvirtomis kotiruojamomis kainomis, kurios nepertraukiamai skelbiamos dalyviams; o tam rinkos formuotojai rinkos turi išlaikyti kotiruojamas kainas tokio lygio, kad būtų subalansuoti narių ir dalyvių poreikiai, kad jie galėtų atlikti komercinės apimties sandorius, ir rinkos formuotojams galima rizika.	Geriausia paklausos ir pasiūlos kaina pagal kiekvieno rinkos formuotojo pasiūlytą tos akcijos kainą, kartu su apimtimis, susijusiomis su tomis kainomis.
Reguliaraus pavidimų knygos aukciono prekybos sistema	Sistema, kuri palygina pavidimus pagal reguliarių aukcioną ir prekybos algoritmą, kuris veikia be žmogaus įsikišimo.	Kaina, pagal kurią aukciono prekybos sistema geriausiai atitiktų savo prekybos algoritmą ir apimtį, kurią būtų galima įvykdyti ta kaina.
Prekybos sistema, neapibūdinta pirmose trijose eilutėse	Mišri sistema, priskiriama dviem ar daugiau iš šių pirmųjų trijų eilučių, kai kainos nustatymo procesas yra kitoks, nei taikomas pirmose trijose eilutėse aprašytų tipų sistemoms.	Atitinkama informacija apie pavidimų lygius arba kotiruojamas kainas ir komercinį susidomėjimą; visų pirma nurodant penkis geriausius pasiūlytus pasiūlos ir paklausos kainų lygius ir (arba) kiekvieno rinkos formuotojo kotiruojamas tos akcijos pasiūlos ir paklausos kainas, jeigu tą leidžia daryti kainos atskleidimo mechanizmas.

2 lentelė

Dideli pavedimai, palyginti su įprastu sandorio dydžiu rinkoje

(EUR)

Klasė pagal vidutinę dienos apyvartą (VDA)	VDA < 500 000	500 000 ≤ VDA < 1 000 000	1 000 000 ≤ VDA < 25 000 000	25 000 000 ≤ VDA < 50 000 000	VDA ≥ 50 000 000
Mažiausia suma, kad pavedimas būtų laikomas dideliu, palyginti su įprastu sandorio dydžiu rinkoje	50 000	100 000	250 000	400 000	500 000

3 lentelė

Įprasti rinkos dydžiai

(EUR)

Klasė pagal vidutinę pavedimų vertę (VPV)	VPV < 10 000	10 000 ≤ VPV < 20 000	20 000 ≤ VPV < 30 000	30 000 ≤ VPV < 40 000	40 000 ≤ VPV < 50 000	50 000 ≤ VPV < 70 000	70 000 ≤ VPV < 90 000	ir t. t.
Įprastas rinkos dydis	7 500	15 000	25 000	35 000	45 000	60 000	80 000	ir t. t.

4 lentelė

Informacijos paskelbimo atidėjimo ribinės vertės ir terminai

Lentelėje toliau pateiktas leistinas informacijos paskelbimo atidėjimo terminas pagal kiekvieną akcijų klasę, nurodant vidutinę dienos apyvartą (VDA) ir atitinkamą mažiausiąjį sandorio dydį, kad būtų leidžiama vėluoti to tipo akcijos atžvilgiu.

		Akcijų klasė pagal vidutinę dienos apyvartą (VDA)			
		VDA < 100 000 EUR	100 000 EUR ≤ VDA < 1 000 000 EUR	1 000 000 EUR ≤ VDA < 50 000 000 EUR	VDA ≥ 50 000 000 EUR
		Mažiausias leistinas sandorio dydis, kad būtų leistinas vėlavimas			
Leistinas informacijos paskelbimo atidėjimo terminas	60 minučių	10 000 EUR	Didesnis iš 5 % VDA ir 25 000 EUR	Mažesnis iš 10 % VDA ir 35 000 000 EUR	Mažesnis iš 10 % VDA ir 75 000 000 EUR
	180 minučių	25 000 EUR	Didesnis iš 15 % VDA ir 75 000 EUR	Mažesnis iš 15 % VDA ir 5 000 000 EUR	Mažesnis iš 20 % VDA ir 15 000 000 EUR
	Iki prekybos dienos pabaigos (arba pratęsiamą iki kitos prekybos dienos vidurdienio, jeigu prekyba vyko dvi paskutines prekybos dienas valandas)	45 000 EUR	Didesnis iš 25 % VDA ir 100 000 EUR	Mažesnis iš 25 % VDA ir 10 000 000 EUR	Mažesnis iš 30 % VDA ir 30 000 000 EUR
	Iki kitos prekybos dienos, einančios po dienos, kai įvyko prekyba, pabaigos	60 000 EUR	Didesnis iš 50 % VDA ir 100 000 EUR	Didesnis iš 50 % VDA ir 1 000 000 EUR	100 % VDA
	Iki antros prekybos dienos, einančios po dienos, kai įvyko prekyba, pabaigos	80 000 EUR	100 % VDA	100 % VDA	250 % VDA
	Iki trečios prekybos dienos po prekybos dienos pabaigos		250 % VDA	250 % VDA	

KOMISIJOS DIREKTYVA 2006/73/EB

2006 m. rugpjūčio 10 d.

kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvas 85/611/EEB ir 93/6/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB ir panaikinančią Tarybos direktyvą 93/22/EEB⁽¹⁾, ypač į jos 4 straipsnio 2 dalį, 13 straipsnio 10 dalį, 18 straipsnio 3 dalį, 19 straipsnio 10 dalį, 21 straipsnio 6 dalį, 22 straipsnio 3 dalį ir 24 straipsnio 5 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyva 2004/39/EB nustatoma Bendrijos finansų rinkų priežiūros tvarkos sistema, kuria, be kitų dalykų, reglamentuojamos veiklos sąlygos, susijusios su investicinių įmonių teikiamomis investicinėmis paslaugomis, ir prireikus su pagalbinėmis paslaugomis bei investicine veikla; organizaciniai reikalavimai tokias paslaugas teikiančioms ir tokią veiklą vykdančioms investicinėms įmonėms ir reguliuojamoms rinkoms; atskaitomybės rengimo reikalavimai, taikomi finansinių priemonių sandoriams, ir reikalavimai skaidrumui dėl sandorių akcijomis, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje.
- (2) Tvarkos, kuri reglamentuoja investicinėms įmonėms, teikiančioms investicijų paslaugas ir, kur tinkama, pagalbinėmis paslaugomis bei profesionalia investicine veikla, bei reguliuojamoms rinkoms taikomus organizacinius reikalavimus, įgyvendinimo taisyklės turėtų atitikti Direktyvos 2004/39/EB tikslą. Taisyklės turi būti taikomos vieningai ir jomis turi būti užtikrintas investicinių įmonių ir subjektų, kurie organizuoja reguliuojamas rinkas arba DPS, aukštas vientisumo, kompetencijos ir patikimumo lygis.
- (3) Būtina nurodyti konkrečius organizacinius reikalavimus ir tvarką, kurie taikomi tokias paslaugas teikiančioms arba tokią veiklą vykdančioms investicinėms įmonėms. Visų pirma reikėtų numatyti griežtą šių dalykų tvarką: išpareigojimų vykdymo, rizikos valdymo, nusiskundimų tvarkymo, asmeninių sandorių, užsakomųjų paslaugų, taip pat interesų prieštaravimų nustatymo, valdymo ir atskleidimo.

⁽¹⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/31/EB (OL L 114, 2006 4 27, p. 60).

- (4) Investicinės įmonės veiklos leidimo organizaciniai reikalavimai ir sąlygos turėtų būti nustatyti taisyklėse, kuriomis užtikrinamas vieningas atitinkamų Direktyvos 2004/39/EB nuostatų taikymas. Tai būtina norint užtikrinti, kad investicinės įmonės turėtų vienodas galimybes vienodomis sąlygomis veikti visose Bendrijos rinkose ir pašalinti su veiklos leidimo tvarka susijusias kliūtis, trukdančias tarpvalstybinei investicinių paslaugų veiklai.
- (5) Tvarkos, reglamentuojančios investicinių ir pagalbinių paslaugų bei investicinės veiklos sąlygas, įgyvendinimo taisyklės turėtų atspindėti pagrindinį šios tvarkos tikslą. Tai yra jomis turėtų būti užtikrintas aukštas vienodai taikomos investuotojo apsaugos lygis, nustatant aiškius standartus ir reikalavimus, reglamentuojančius investicinės įmonės ir jos kliento santykius. Kita vertus, turint omenyje investuotojų apsaugą, ypač kai kalbama apie informacijos suteikimą investuotojams arba kai prašoma investuotojų pateikti informacijos, reikėtų atsižvelgti į tai, ar susijęs klientas arba potencialus klientas yra mažmeninis ar verslo klientas.
- (6) Direktyvos forma reikalinga, kad būtų galima įgyvendinti nuostatas, pritaikytinas kiekvienos valstybės narės tam tikros rinkos ir teisinės sistemos ypatybėms.
- (7) Siekiant užtikrinti vienodą įvairių Direktyvos 2004/39/EB nuostatų taikymą, būtina investicinėms įmonėms nustatyti suderintus organizacinius reikalavimus ir veiklos sąlygas. Taigi valstybės narės ir kompetentingos institucijos neturėtų įtraukti papildomų privalomų taisyklių, perkeldamos ir taikydamos šioje direktyvoje nurodytas taisykles, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai numatyta šioje direktyvoje.
- (8) Tačiau išimtiniais atvejais valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti investicinėms įmonėms papildomus reikalavimus be tų, kurie nustatyti įgyvendinimo taisyklėse. Tačiau toks įsikišimas turėtų apsiriboti tokiais atvejais, kai Bendrijos teisės aktais tinkamai nenumatyta, kaip panaikinti tam tikrą riziką, susijusią su investuotojų apsauga arba su rinkos vientisumu, įskaitant su finansinės sistemos stabilumu susijusią riziką, ir jis turėtų būti griežtai proporcingas.
- (9) Bet kurie papildomi reikalavimai, kuriuos valstybė narė išlaikė arba taiko pagal šią direktyvą, neturi apriboti ir kitaip

paveikti investicinių įmonių teisių pagal Direktyvos 2004/39/EB 31 ir 32 straipsnius.

ir galimą riziką, atsirandančią, kai daugiašalių investicinių įmonių arba kitų reguliuojamų subjektų užsakomosios paslaugos yra sutelktos pas ribotą paslaugų teikėjų skaičių.

- (10) Valstybės narės išlaikytomis papildomais reikalavimais numatytos tam tikros rizikos rūšys, pradėjus taikyti šią direktyvą, turėtų būti ypač svarbios tos valstybės narės rinkos struktūrai, įskaitant poveikį toje rinkoje veikiančių įmonių ir vartotojų elgesiui. Šių tam tikrų rizikos rūšių įvertinimas turėtų būti atliktas atsižvelgiant į priežiūros tvarką, nustatytą Direktyva 2004/39/EB ir jos išsamiais įgyvendinimo taisyklėmis. Bet koks sprendimas išlaikyti papildomus reikalavimus turėtų būti priimtas tinkamai atsižvelgiant į šios direktyvos tikslus, kuriais siekiama pašalinti kliūtis tarpvalstybiniam investicinių paslaugų teikimui suderinant pirminio veiklos leidimo suteikimo investicinėms įmonėms tvarką ir reikalavimus jų veiklai.
- (11) Investicinės įmonės labai skiriasi dydžiu, struktūra ir veiklos pobūdžiu. Priežiūros tvarka turėtų būti pritaikyta atsižvelgiant į šią įvairovę, tuo pačiu įvedant tam tikrus esminius priežiūros reikalavimus, tinkamus visoms įmonėms. Kontroliuojami subjektai turėtų laikytis išsipareigojimais nustatytų didelių reikalavimų ir sukurti bei priimti priemones, kurios geriausiai tinka konkrečiam jų veiklos pobūdžiui ir aplinkybėms.
- (12) Tačiau per daug neapibrėžta priežiūros tvarka gali sumažinti investicinių įmonių veiksmingumą. Tikimasi, kad kompetentingos institucijos parengs aiškinamąsias gaires dėl šios direktyvos nuostatų, visų pirma siekdamos paaiškinti, kaip praktiškai taikyti šios direktyvos reikalavimus tam tikroms įmonių rūšims ir esant tam tikroms aplinkybėms. Tokiose neprivalomose gairėse, be kitų dalykų, galėtų būti paaiškinta, kaip šios direktyvos nuostatos ir Direktyva 2004/39/EB taikomos, atsižvelgiant į rinkos pokyčius. Siekdama vienodai taikyti šią direktyvą ir Direktyvą 2004/39/EB, Komisija gali parengti gaires aiškinamaisiais pranešimais arba kitomis priemonėmis. Be to, Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas gali parengti gaires, kad užtikrintų, jog kompetentingos institucijos vieningai taikytų šią direktyvą ir Direktyvą 2004/39/EB.
- (13) Pagal Direktyvą 2004/39/EB nustatyti organizaciniai reikalavimai nepažeidžia nacionaliniais teisės aktais įkurtų sistemų, skirtų registruoti asmenis, dirbančius investicinėse įmonėse.
- (14) Šios direktyvos nuostatose, pagal kurias investicinė įmonė turi įsteigti, įdiegti ir palaikyti tinkamą rizikos valdymo politiką, riziką, susijusią su įmonės veikla, procesais ir sistemomis, turėtų apimti riziką, susijusią su esminių arba svarbių funkcijų arba investicinių paslaugų ar veiklos perdavimu išorės paslaugų teikėjui. Tokia rizika turėtų apimti riziką, susijusią su įmonės ir paslaugų teikėjo ryšiais,
- (15) Tai, kad rizikos valdymo ir išsipareigojimų laikymosi funkcijas vykdo tas pats asmuo, nebūtinai kelia grėsmę savarankiškam abiejų funkcijų veikimui. Sąlygos, kad asmenys, susiję su išsipareigojimų laikymosi funkcija, nevykdytų funkcijų, kurias jie prižiūri, ir kad tikėtina, jog tokių asmenų atlygio nustatymo metodas nekeltų grėsmės jų objektyvumui, gali būti netinkamos mažų investicinių įmonių atveju. Tačiau didesnių įmonių atveju jos būtų netinkamos tik išimtiniais atvejais.
- (16) Keliose Direktyvos 2004/39/EB nuostatose reikalaujama, kad investicinės įmonės rinktų ir saugotų su klientais ir jiems teikiamomis paslaugomis susijusią informaciją. Jeigu šie reikalavimai susiję su asmens duomenų rinkimu ir tvarkymu, įmonės turėtų užtikrinti, kad jie atitiktų nacionalines priemones, kuriomis įgyvendinama 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB⁽¹⁾ dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo.
- (17) Kai sėkmingi asmeniniai sandoriai vykdomi asmens vardu pagal iš anksto to asmens duotus nurodymus, su asmeniniais sandoriais susiję išsipareigojimai pagal šios direktyvos nuostatas neturėtų būti taikomi atskirai kiekvienam tolesniam sandoriui, jeigu tie nurodymai ir toliau galioja bei lieka nepakitę. Tų išsipareigojimų taip pat nereikėtų taikyti nutraukiant arba panaikinant tokius nurodymus su sąlyga, kad tuo pačiu metu, kai nutraukiami arba panaikinami nurodymai, nebūtų perleidžiamos bet kurios finansinės priemonės, kurios buvo anksčiau įsigytos pagal nurodymus. Tačiau tie išsipareigojimai turėtų būti taikomi asmeniui arba prasidedant vienas po kito einantiems sandoriams, vykdomiems to paties asmens vardu, jeigu tie nurodymai yra pasikeitę arba jeigu išleisti nauji nurodymai.
- (18) Kompetentingos institucijos neturėtų nustatyti, kad veiklos leidimo teikti investicines paslaugas arba užsiimti tokia veikla suteikimas priklausytų nuo bendro draudimo išorės paslaugų teikėjui perduoti vykdyti vieną ar kelias esmines ar svarbias funkcijas, investicines paslaugas arba veiklą. Investicinėms įmonėms turėtų būti leidžiama išorės paslaugų teikėjui perduoti tokią veiklą, jeigu įmonės nustatyti užsakomųjų paslaugų susitarimai atitinka tam tikras sąlygas.
- (19) Taikant šios direktyvos nuostatas, kuriomis nustatomos esminių arba svarbių veiklos funkcijų, investicinių paslaugų ar veiklos perdavimo išorės paslaugų teikėjui sąlygos, turėtų būti laikoma, kad tokios užsakomosios paslaugos, kai funkcijos perduodamos taip, kad įmonei liktų tik pašto

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 29, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

dėžutės funkcijos, kenkia sąlygoms, kurių privalo laikytis investicinė įmonė, kad turėtų ir išlaikytų veiklos leidimą pagal Direktyvos 2004/39/EB 5 straipsnį.

(20) Investicinių paslaugų arba veiklos vykdymo arba esminių ir svarbių funkcijų perdavimas išorės teikėjui laikomas investicinės įmonės veiklos leidimo sąlygų esminiu pakeitimu, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB 16 straipsnio 2 dalyje. Jeigu tokių užsakomųjų paslaugų susitarimai turi būti sudaryti po to, kai investicinė įmonė gavo veiklos leidimą pagal Direktyvos 2004/39/EB II antraštinės dalies I skyriaus nuostatas, apie tuos susitarimus reikėtų pranešti kompetentingai institucijai, kai to reikalaujama pagal Direktyvos 2004/39/EB 16 straipsnio 2 dalį.

(21) Pagal šią direktyvą investicinės įmonės turi iš anksto pateikti atsakingai kompetentingai institucijai pranešimą apie bet koki susitarimą dėl mažmeninių klientų portfelių valdymo perdavimo išorės paslaugų teikėjui, kurį jos ketina sudaryti su trečiojoje šalyje esančiu paslaugų teikėju, kai neatitinka tam tikros specialios sąlygos. Tačiau kompetentingos institucijos nebūtinai turi leisti arba kitaip sutikti su tokiu susitarimu arba jo sąlygomis. Pranešimu greičiau siekiama užtikrinti, kad kompetentinga institucija tam tikrais atvejais turėtų galimybę įsikišti. Investicinė įmonė atsakinga už bet kurių užsakomųjų paslaugų susitarimų sąlygų derinimą ir už tai, kad būtų užtikrintas tų sąlygų atitikimas įmonės išpareigojimams pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2004/39/EB, oficialiai neįsikišus kompetentingai institucijai.

(22) Siekiant skaidrumo priežiūros srityje ir siekiant užtikrinti tinkamą aiškumo lygį investicinėms įmonėms, šia direktyva reikalaujama, kad kiekviena kompetentinga institucija skelbtų pareiškimą apie savo politiką dėl mažmeninių klientų portfelių valdymo perdavimo išorės paslaugų teikėjams, esantiems trečioje šalyje. Šiame pareiškime turi būti išdėstyti pavyzdžiai, nurodantys, kuriais atvejais kompetentinga institucija veikiausiai neprieštarautų tokiam perdavimui, ir turi būti pateiktas išaiškinimas, kodėl tokiais atvejais nėra tikėtina, kad perdavimas sukliudytų įmonei laikytis šioje direktyvoje numatytų bendrų veiklos perdavimo išorės paslaugų teikėjui sąlygų. Pateikdama šį išaiškinimą, kompetentinga institucija turėtų visada nurodyti priežastis, kodėl tam tikrais atvejais veiklos perdavimas išorės paslaugų teikėjui netrukdytų jai gauti visą su perduota paslauga susijusią informaciją, kuri institucijai reikalinga siekiant vykdyti investicinės įmonės priežiūrą.

(23) Kai investicinė įmonė klientų vardu turimas lėšas įneša į reikalavimus atitinkantį pinigų rinkos fondą, tame pinigų rinkos fonde laikomi investavimo vienetai turėtų būti laikomi pagal klientams priklausančių finansinių priemonių laikymo reikalavimus.

(24) Aplinkybės, kurios turėtų būti laikomos sukeliančiomis interesų prieštaravimą, turėtų apimti tikrai tuos atvejus, kai yra prieštaravimas tarp įmonės interesų arba tam tikrų su įmone ar įmonės grupe susijusių asmenų ir įmonės išpareigojimų klientui; arba tarp dviejų arba daugiau tos įmonės klientų, kuriems įmonė yra išpareigojusi, skirtingų interesų. Nepakanka, kad įmonė gali gauti pelno, jeigu taip pat nėra galimos neigiamos įtakos klientui, arba kad vienas klientas, kuriam įmonė yra išpareigojusi, gali gauti pelno arba išvengti nuostolių, kai tuo tarpu kitas toks klientas nepatiria susijusių galimų nuostolių.

(25) Interesų prieštaravimai turėtų būti reglamentuojami tik tada, kai investicinę paslaugą arba pagalbinę paslaugą teikia investicinė įmonė. Šiuo atžvilgiu kliento, kuriam teikiama paslauga, statusas – ar tai būtų mažmeninis klientas, verslo klientas arba tinkama sandorio šalis – nėra svarbus.

(26) Laikydamosi savo išpareigojimo pagal Direktyvą 2004/39/EB parengti interesų prieštaravimų politiką, kurioje būtų nurodytos aplinkybės, sudarančios interesų prieštaravimą arba galinčios jį sukelti, investicinė įmonė turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į investicinius tyrimus ir konsultacijas dėl investavimo, prekybą savo sąskaita, portfelio valdymą ir įmonių finansų veiklą, įskaitant vertybinių popierių išplatinimą ir (arba) pardavimą ir konsultacijas įmonių susijungimų ir įsigijimų klausimais. Tokį ypatingą dėmesį visų pirma reikia atkreipti tada, kai įmonė arba asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai kontrolės funkcija susiję su įmone, užsiima dviem arba daugiau tokios veiklos rūšimis.

(27) Investicinės įmonės pagal išsamią interesų prieštaravimų politiką turėtų stengtis nustatyti ir spręsti interesų prieštaravimus, kylančius dėl įvairių jų veiklos rūšių ir jų grupės veiklos. Visų pirma, jeigu investicinė įmonė atskleidžia interesų prieštaravimus, ji neturėtų būti atleidžiama nuo Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos išlaikyti ir veiksmingai taikyti organizacines ir administracines priemones. Nors pagal Direktyvos 2004/39/EB 18 straipsnio 2 dalį reikia atskleisti tam tikrus interesų prieštaravimus, neleidžiama per daug pasikliauti atskleidžiama informacija, tinkamai neatsižvelgus į tai, kaip galima tinkamai išspręsti prieštaravimus.

(28) Investicinis tyrimas turėtų būti informacijos tipo, apibrėžto kaip rekomendacija 2003 m. gruodžio 22 d. Komisijos direktyvoje 2003/125/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl teisingo investavimo rekomendacijų pateikimo ir interesų prieštaravimų atskleidimo⁽¹⁾, tačiau taikomo tik finansinėms priemonėms, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB, subkategorija. Taip apibrėžto tipo rekomendacijoms, kurios nėra investicinis tyrimas, kaip nurodyta šioje direktyvoje,

⁽¹⁾ OL L 339, 2003 12 24, p. 73.

vis tiek taikomos Direktyvos 2003/125/EB nuostatos dėl teisingo investavimo rekomendacijų pateikimo ir interesų prieštaravimų atskleidimo.

- (29) Priemonės ir susitarimai, kurių ėmėsi investicinė įmonė, siekdama spręsti interesų prieštaravimus, galinčius kilti dėl medžiagos, pateikiamos kaip investicinis tyrimas, rengimo ir platinimo, turėtų būti tinkamos, kad jomis būtų galima apsaugoti finansų analitikų ir jų rengiamo investicinio tyrimo objektyvumą ir savarankiškumą. Tomis priemonėmis ir susitarimais turėtų būti užtikrinamas pakankamas finansų analitikų nepriklausomumas nuo asmenų, kurių įsipareigojimai arba verslo interesai gali būti pagrįstai laikomi prieštaraujančiais investicinio tyrimo medžiagą gavusių asmenų interesams, interesų.
- (30) Asmenims, kurių įsipareigojimai arba verslo interesai gali būti pagrįstai laikomi prieštaraujančiais investicinio tyrimo medžiagą gavusių asmenų interesams, turėtų būti priskiriami įmonių finansų darbuotojai ir asmenys, vykdančys pardavimus ir prekybą klientų arba įmonės vardu.
- (31) Išimtinėms aplinkybėms, kuriomis finansų analitikai ir kiti su investicine įmone susiję asmenys, dalyvaujantys rengiant investicinį tyrimą, gali, gavę išankstinį raštišką sutikimą, vykdyti asmeninius finansinių priemonių sandorius, su kuriais susijęs tyrimas, turėtų būti priskiriamos tokios aplinkybės, kai dėl asmeninių priežasčių, susijusių su finansiniais sunkumais, finansų analitikas arba kitas asmuo turi likviduoti poziciją.
- (32) Dovanėlės arba nedideli svetingumo gestai, neviršijantys įmonės interesų prieštaravimų politikoje nurodyto lygmens ir paminėti tos politikos aprašymo santraukoje, kuri pateikiama klientams, su investiciniu tyrimu susijusiose nuostatose neturėtų būti laikomi skatinimo priemonėmis.
- (33) Investicinio tyrimo informacijos platinimo klientams arba visuomenei koncepcija neturėtų apimti platinimo vien tik investicinės įmonės grupės asmenims.
- (34) Dabartines rekomendacijas reikėtų laikyti investicinio tyrimo rekomendacijomis, kurios nebuvo panaikintos ir nenustojo galioti.
- (35) Trečiosios šalies parengto investicinio tyrimo esminiam pakeitimui turėtų būti taikomi tie patys reikalavimai, kaip ir tyrimo rengimui.
- (36) Finansų analitikai neturėtų dalyvauti veikloje, kuri nėra investicinio tyrimo rengimas, jeigu toks dalyvavimas yra nesuderinamas su to asmens siekiu išlikti objektyviam. Nesuderinamu su asmens siekiu išlikti objektyviam paprastai turėtų būti laikomas toks dalyvavimas: dalyvavimas investicinės bankininkystės veikloje, pvz., įmonių finansų ir vertybinių popierių platinimo veikloje, dalyvavimą siekiant finansinių priemonių naujų veiklos sričių ar pristatant naujas finansinių priemonių emisijas arba kitaip dalyvaujant emitento rinkodaroje.
- (37) Nepažeidžiant šios direktyvos nuostatų, susijusių su investicinio tyrimo rengimu arba platinimu, rekomenduojama, kad investicinio tyrimo rengėjai, kurie nėra investicinės įmonės, turėtų apsvaistinti galimybę priimti vidaus tvarką ir procedūras, kurių tikslas – užtikrinti, kad jie taip pat laikytųsi šioje direktyvoje nurodytų principų, kuriais siekiama apsaugoti tokio tyrimo nepriklausomumą ir objektyvumą.
- (38) Šios direktyvos reikalavimai, įskaitant susijusiuosius su asmeniniais sandoriais, su prekyba turint investicinio tyrimo žinių ir su investicinio tyrimo rengimu ir platinimu, taikomi nepažeidžiant kitų Direktyvos 2004/39/EB ir 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliacijos rinkos (piktnaudžiavimo rinkos) ⁽¹⁾ reikalavimų bei jų atitinkamų įgyvendinimo priemonių.
- (39) Šios direktyvos nuostatose, susijusiose su skatinimo priemonėmis, laikoma, kad investicinės įmonės gautas komisinis mokestis, susijęs su konsultacijomis dėl investicijų arba bendro pobūdžio rekomendacijomis, tokiomis aplinkybėmis, kai konsultacijos arba rekomendacijos nėra šališkos dėl to, kad buvo gautas komisinis mokestis, turėtų būti laikomas nustatytu siekiant pagerinti klientui teikiamų konsultacijų dėl investicijų kokybę.
- (40) Šia direktyva investicinėms įmonėms leidžiama teikti arba gauti tam tikras skatinimo priemones, tik jeigu laikomasi specialių sąlygų ir jeigu apie jas klientui yra paaiškinta arba kurios yra klientui suteiktos ar kurias teikia klientas arba jo vardu veikiantis asmuo.
- (41) Šia direktyva reikalaujama, kad investicinės įmonės, kurios naujiems mažmeniniams klientams teikia investicines paslaugas, o ne konsultacijas dėl investicijų, su klientu raštu sudarytų pagrindinį susitarimą, kuriame būtų išdėstytos pagrindinės įmonės ir kliento teisės ir įsipareigojimai. Tačiau šioje direktyvoje nenumatyti jokie kiti formos, turinio ir sutarčių vykdymo reikalavimai, taikomi nuostatomis, reglamentuojančioms investicines arba pagalbines paslaugas.
- (42) Šioje direktyvoje nustatyti tik pranešimams rinkai taikomi reikalavimai, susiję su Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 2 dalies įpareigojimu, kad klientams skirta informacija, įskaitant rinkai skirtus pranešimus, turėtų būti teisinga, aiški ir neklaidinanti.
- (43) Šioje direktyvoje nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos patvirtintų rinkai skirtų pranešimų turinį ir formą. Tačiau šia direktyva taip pat neužkertamas kelias kompetentingoms institucijoms tai daryti, jeigu bet kuris toks išankstinis patvirtinimas paremtas tik Direktyvos

⁽¹⁾ OL L 96, 2003 4 12, p. 16.

2004/39/EB įsipareigojimo, kad klientams skirta informacija, įskaitant rinkai skirtus pranešimus, turėtų būti teisinga, aiški ir neklaidinanti, laikymusi.

- (44) Turėtų būti nustatyti pakankami ir atitinkami informacijos reikalavimai, atsižvelgiant į kliento statusą, t. y. ar klientas yra mažmeninis klientas ar verslo klientas. Direktyvos 2004/39/EB tikslas – užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp investuotojų apsaugos ir investiciniams įmonėms taikomos pareigos atskleisti informaciją. Šiuo tikslu į šią direktyvą reikėtų įtraukti konkrečius informacijos reikalavimus, kurie verslo klientams būtų ne tokie griežti kaip mažmeniniams klientams. Atsižvelgiant į ribotas išimtis, verslo klientai turėtų sugebėti patys nustatyti, kokios informacijos jiems reikia, kad galėtų priimti pagrįstą sprendimą, ir paprašyti investicinės įmonės suteikti jiems šią informaciją. Kai tokie prašymai suteikti informacijos yra pagrįsti ir tinkami, investicinės įmonės turėtų suteikti papildomos informacijos.
- (45) Investicinės įmonės turėtų teikti klientams ar potencialiems klientams reikiamą informaciją apie finansinių priemonių pobūdį ir su investicijomis į jas susijusią riziką, kad klientai, prieš priimdami kiekvieną sprendimą investuoti, būtų tinkamai informuoti. Šios informacijos išsamumo lygis gali kisti atsižvelgiant į klientų skirstymą į mažmeninių arba verslo klientų kategorijas ir siūlomų finansinių priemonių pobūdžio ir rizikos profilį, tačiau ši informacija neturėtų būti tokia bendra, kad liktų nepaminėti kokie nors esminiai elementai. Gali būti, kad kai kurių finansinių priemonių atveju pakaks suteikti informaciją apie priemonės rūšį, kai tuo tarpu kai kurių kitų priemonių atveju informacijoje reikės konkrečiai aprašyti produkto savybes.
- (46) Sąlygos, kurias privalo atitikti informacija, kurią investicinės įmonės suteikia klientams ir potencialiems klientams, kad ji būtų teisinga, aiški ir neklaidinanti, turėtų būti tinkamai ir proporcingai taikomos mažmeniniams klientams skirtiems pranešimams, atsižvelgiant į, pvz., pranešimo perdavimo priemones ir informaciją, kurią pranešimu ketinama suteikti klientams arba potencialiems klientams. Tokių sąlygų visų pirma nereikėtų taikyti rinkai skirtiems pranešimams, kuriuose pateikiamas vienas ar daugiau tokios informacijos elementų: įmonės pavadinimas, logotipas arba kitas su įmone susijęs atvaizdas, kontaktinė vieta, nuoroda į įmonės teikiamų investicinių paslaugų rūšis arba į jos įkainius arba komisinius.
- (47) Taikant Direktyvą 2004/39/EB ir šią direktyvą, informacija turėtų būti laikoma klaidinančia, jeigu ji gali suklaidinti asmenį arba asmenis, kuriems ši informacija yra skirta arba kurie ją greičiausiai gaus, nežiūrint į tai, ar šią informaciją teikiantis asmuo laiko ją klaidinančia arba stengiasi ją ką nors suklaidinti.
- (48) Nustatydamas, ką reiškia nuostata pateikti informaciją pakankamai iš anksto iki šioje direktyvoje nurodyto laiko,

investicinė įmonė, atsižvelgdama į konkrečios situacijos skubotumą ir laiką, kurio klientui reikia pateikti konkrečiai informacijai suvokti ir į ją sureaguoti, turėtų atsižvelgti į kliento poreikį turėti pakankamai laiko ją perskaityti ir suprasti prieš priimant investicinį sprendimą. Klientui tikriausiai prireiks mažiau laiko peržiūrėti informaciją apie paprastą ar standartizuotą produktą ar paslaugą arba apie produktą ar paslaugą tokios pat rūšies, kaip buvo nusipirkęs anksčiau, palyginti su laiku, kurio jam prireiktų sudėtingesniai ar nežinomam produktui ar paslaugai įvertinti.

- (49) Šia direktyva investicinės įmonės nėra įpareigojamos pateikti visą reikiamą informaciją apie investicinę įmonę, finansines priemones, sąnaudas ar susijusius mokesčius arba informaciją, susijusią su kliento finansinių priemonių arba kliento lėšų apsauga, iš karto ir tuo pačiu metu, jeigu jos laikosi bendrosios pareigos teikti susijusią informaciją pakankamai iš anksto iki šioje direktyvoje nurodyto laiko. Jeigu informacija perduodama klientui pakankamai iš anksto iki paslaugos teikimo, pagal šią direktyvą įmonės neįpareigojamos teikti ją atskirai, kaip rinkai skirtą pranešimą, arba įtraukiant ją į kliento sutarties informaciją.
- (50) Kai investicinė įmonė turi suteikti informacijos klientui iki paslaugos teikimo, kiekvieno sandorio tos pačios rūšies finansinės priemonės atžvilgiu nereikėtų laikyti naujos arba skirtingos paslaugos teikimu.
- (51) Kai investicinė įmonė, teikianti portfelio valdymo paslaugas, turi suteikti mažmeniniams klientams arba potencialiems mažmeniniams klientams informacijos apie finansinių priemonių, kurios gali būti įtrauktos į kliento portfelį, rūšis ir apie sandorių, kuriuos galima vykdyti su tokiomis priemonėmis, rūšis, tokioje informacijoje turėtų būti atskirai nurodyta, ar investicinė įmonė bus įgaliota investuoti į finansines priemones, kuriomis neleistu prekiauti reguliuojamoje rinkoje, į išvestines priemones arba nelikvidžias ar sparčiai kintančios kainos finansines priemones; arba vykdyti trumpalaikį skolintų vertybinių popierių pardavimą, pirkimą už skolintas lėšas, vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius arba sandorius, susijusius su garantinės sumos mokėjimais, užstato depozitavimu ar užsienio valiutos keitimo rizika.
- (52) Faktas, kad investicinė įmonė pateikia klientui kopiją prospekto, kuris buvo parengtas ir paskelbtas pagal 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą⁽¹⁾, nereikėtų traktuoti kaip informacijos, kurią įmonė suteikia klientui veiklos sąlygų tikslais pagal Direktyvą 2004/39/EB, kuri susijusi su tokios informacijos kokybe ir turiniu, jeigu įmonė pagal tą direktyvą neatsako už prospekte pateiktą informaciją.

⁽¹⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 64.

- (53) Informacijai, susijusiai su sąnaudomis ir atitinkamais mokesčiais, kurią investicinė įmonė turi pateikti mažmeniniam klientui, priskiriama informacija apie mokėjimų susitarimus arba sutartis dėl investicinių paslaugų teikimo vykdymą ir bet kuriuos kitus susitarimus, susijusius su siūloma finansine priemone. Šiuo tikslu mokėjimų susitarimai paprastai bus svarbūs tada, kai finansinės priemonės sutartis bus nutraukiama, atsiskaičius grynaisiais pinigais. Veiklos susitarimai paprastai bus svarbūs tada, kai, nutraukiant sutartį, pagal finansinės priemonės sąlygas reikia pateikti akcijas, obligacijas, varantą, tauriųjų metalų lydinį arba kitą priemonę ar biržos prekę.
- (54) Dėl 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo⁽¹⁾ 28 straipsnyje numatytų kolektyvinio investavimo subjektų, šia direktyva nesiekama reglamentuoti supaprastinto prospekto turinio, kaip apibrėžta Direktyvos 28 straipsnyje. Dėl šios direktyvos įgyvendinimo supaprastintas prospektas neturėtų būti papildytas jokia informacija.
- (55) Supaprastintame prospekte visų pirma pateikiama pakankamai informacijos apie paties KIPVPS išlaidas ir susijusius mokesčius. Tačiau KIPVPS investicinius vienetus platinančios investicinės įmonės turėtų papildomai informuoti savo klientus apie visas kitas išlaidas ir susijusius mokesčius teikiant investicines paslaugas KIPVPS investicinių vienetų atžvilgiu.
- (56) Būtina skirtingai numatyti Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 dalyje nurodytą tinkamumo kriterijaus taikymą ir tos pačios direktyvos 19 straipsnio 5 dalyje nurodytą priimtumo kriterijų. Kalbant apie investicines paslaugas, su kuriomis susiję šie kriterijai, jų taikymo sritys yra skirtingos, taip pat skiriasi jų funkcijos ir požymiai.
- (57) Taikant Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 dalį, sandoris gali būti netinkamas klientui arba potencialiam klientui dėl susijusios finansinės priemonės rizikos, sandorio rūšies, pavedimo požymių arba prekybos dažnumo. Sandorių, kurių kiekvienas atskirai žiūrint yra tinkamas, serija gali būti netinkama, jeigu rekomendacija arba sprendimai prekiauti yra priimami taip dažnai, kad tai neatitinka geriausių kliento interesų. Portfelio valdymo atveju sandoris taip pat galėtų būti netinkamas, jeigu dėl jo susidarytų netinkamas portfelis.
- (58) Pagal Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 dalį įmonė turi įvertinti investicinių paslaugų ir finansinių priemonių tinkamumą klientui tik tuomet, kai ji tam klientui teikia konsultacijas dėl investicijų arba portfelio valdymo paslaugas. Kitų investicinių paslaugų atveju pagal tos direktyvos 19 straipsnio 5 dalį įmonė turi įvertinti investicinės paslaugos arba produkto priimtumą klientui ir tik tuomet, jeigu produktas nesiūlomas remiantis vien tik
- pavedimų vykdymu pagal tos pačios direktyvos 19 straipsnio 6 dalį (kuri taikoma nekompleksiniams produktams).
- (59) Taikant šios direktyvos nuostatas, kuriomis reikalaujama, kad investicinės įmonės įvertintų siūlomų arba reikalaujamų investicinių paslaugų arba produktų priimtumą, turėtų būti manoma, kad klientas, dalyvavęs sandoriuose, susijusiuose su tam tikru produktu arba paslauga, kurie prasidėjo iki Direktyvos 2004/39/EB taikymo datos, turi reikiamos patirties ir žinių, kad galėtų suprasti, su kokia rizika yra susijusi produkto arba investicinės paslaugos rūšis. Kai klientas, naudodamasis investicinės įmonės paslaugomis, dalyvauja tos rūšies sandoriuose, kurie prasidėjo po tos direktyvos taikymo datos, įmonės nereikalaujama atlikti naujo įvertinimo kiekvieno atskiro sandorio atveju. Ji laikosi savo pareigos pagal tos direktyvos 19 straipsnio 5 dalį su sąlyga, kad ji atlieka reikiamą tinkamumo įvertinimą prieš pradėdama teikti tą paslaugą.
- (60) Rekomendaciją, prašymą arba konsultaciją, kurią portfelio valdytojas suteikė klientui, kad klientas suteiktų arba pakeistų portfelio valdytojo įgaliojimą, kuriame apibrėžtos portfelio valdytojo veiksmų ribos, reikėtų laikyti rekomendacija, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 dalyje.
- (61) Nustatant, ar kolektyvinio investavimo subjekto, kuris neatitinka Direktyvos 85/611/EEB reikalavimų, investicinis vienetas, kurį buvo leista teikti viešajai rinkai, turėtų būti laikomas nekompleksiniu, aplinkybėms, kuriomis vertinimo sistemos bus nepriklausomos nuo emitento, turėtų būti priskiriamos aplinkybės, kai depozitoriumas, kuriam valstybėje narėje įstatymu skirta teisė teikti depozitoriumo paslaugas, vykdo jų priežiūrą.
- (62) Šioje direktyvoje nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos patvirtintų investicinės įmonės ir mažmeninio kliento pagrindinio susitarimo turinį. Tačiau joje taip pat nėra kliūčių tai daryti, jeigu bet kuris toks patvirtinimas yra pagrįstas tik įmonės išsipareigojimais laikytis Direktyvos 2004/39/EB nuostatų, kad investicinė įmonė veiktų garbingai, sąžiningai ir profesionaliai, kiek įmanoma nepažeisdama savo klientų interesų bei atliktų reikiamus įrašus, kuriuose nustatomos atitinkamos įmonės ir kliento teisės ir pareigos ir kitos sąlygos, kuriomis įmonė teiks paslaugas savo klientams.
- (63) Informacija, kurią turi saugoti investicinė įmonė, turėtų būti pritaikyta veiklos rūšiai bei investicinių paslaugų ir veiklos įvairovei su sąlyga, kad yra įvykdyti Direktyvoje 2004/39/EB ir šioje direktyvoje nurodyti informacijos saugojimo išsipareigojimai. Atsižvelgiant į pareigą teikti ataskaitas apie portfelio valdymą, sąlyginių išsipareigojimų sandoris – tai toks sandoris, kuris apima bet kuriuos dabartinius arba galimus kliento, kuris viršija priemonės išsigijimo sąnaudą, išsipareigojimus.

⁽¹⁾ OL L 375, 1985 12 31, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, p. 2005 3 24, p. 9).

- (64) Atsižvelgiant į ataskaitų teikimo klientams nuostatas, nuorodą į pavedimo tipą reikėtų suprasti kaip jo statuso nuorodą, t. y. ribotas pavedimas, pavedimas rinkos kaina arba kita konkreti pavedimo rūšis.
- (65) Atsižvelgiant į ataskaitų teikimo klientams nuostatas, nuorodą į pavedimo pobūdį reikėtų suprasti kaip nuorodą į pavedimą pasirašyti vertybinius popierius, sudaryti pasirinkimo sandorį arba kitą panašų kliento pavedimą.
- (66) Rengdama savo vykdymo politiką pagal Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 2 dalį, investicinė įmonė turėtų nustatyti sąlyginę tos direktyvos 21 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų svarbą arba bent jau nustatyti procesą, kuriuo remdamasi ji nustato sąlyginę šių veiksmų svarbą, kad galėtų pateikti savo klientams kuo geriausią rezultatą. Kad ši politika būtų veiksminga, investicinė įmonė turėtų pasirinkti vykdymo vietas, kad vykdydama klientų pavedimus galėtų nuolat pasiekti geriausių galimų rezultatų. Pagal šią politiką siekdama kuo geriausių rezultatų klientui, investicinė įmonė turėtų taikyti savo pavedimų vykdymo politiką kiekvienam savo kliento pavedimo vykdymui. Pagal Direktyvoje 2004/39/EB numatytą įpareigojimą investicinėms įmonėms imtis visų pagrįstų veiksmų, kad klientų naudai būtų pasiekti kuo geriausi rezultatai, neturėtų būti suprantama, kad investicinė įmonė privalo į vykdymo politiką įtraukti visas turimas vykdymo vietas.
- (67) Investicinė įmonė, siekdama užtikrinti, kad jos klientui būtų pateiktas geriausias įmanomas rezultatas, kai mažmeninio kliento pavedimas vykdomas nesant konkrečių kliento nurodymų, turėtų atsižvelgti į visus veiksmus, kuriais remdamasi ji galėtų pateikti geriausią įmanomą rezultatą bendros atsiskaitymo sumos atžvilgiu, kai tą sumą sudaro finansinės priemonės kaina ir su sandorio vykdymu susijusios išlaidos. Skubumui, sandorio įvykdymo ir atsiskaitymo tikėtinumui, pavedimo dydžiui ir pobūdžiui, rinkos poveikiui ir bet kurioms kitoms numanomoms sandorio išlaidoms gali būti teikiama pirmenybė tiesioginės kainos ir tiesioginių išlaidų atžvilgiu, jeigu tik jie padeda gauti geriausią įmanomą rezultatą bendros atsiskaitymo sumos atžvilgiu mažmeninio kliento naudai.
- (68) Kai investicinė įmonė vykdo pavedimą pagal konkrečius kliento nurodymus, reikėtų laikyti, kad ji įvykdė savo optimalaus įvykdymo įsipareigojimus tik tos pavedimo dalies arba aspekto atžvilgiu, su kuriais susiję kliento nurodymai. Nereikėtų laikyti, kad faktas, jog klientas davė konkrečius nurodymus, apimančius vieną pavedimo dalį arba aspektą, atleidžia investicinę įmonę nuo jos optimalaus įvykdymo įsipareigojimų bet kurių kitų kliento pavedimo dalių arba aspektų, kurių neapima tokie nurodymai, atžvilgiu. Investicinė įmonė neturėtų skatinti kliento, akivaizdžiai jam nurodydama arba netiesiogiai pasiūlydama nurodymo turinį, teikti nurodymus koku nors konkrečiu būdu įvykdyti pavedimus, jeigu įmonė pagrįstai turėtų žinoti, kad toks nurodymas neleis jai tam klientui pasiekti geriausio įmanomo rezultato. Tačiau tai neturėtų įmonei neleisti pasiūlyti klientui pasirinkti iš dviejų ar daugiau nurodytų prekybos vietų, jeigu tos vietos atitinka įmonės vykdymo politiką.
- (69) Jeigu investicinė įmonė vykdo kliento sandorius savo sąskaita, tai laikytina kliento pavedimų vykdymu ir todėl turėtų būti taikomi Direktyvos 2004/39/EB bei šios direktyvos reikalavimai ir ypač įsipareigojimai, susiję su optimaliu įvykdymu. Tačiau, jeigu investicinė įmonė klientui pateikia kotiruojamą kainą ir ta kotiruojama kaina atitinka įmonės įsipareigojimus pagal Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 1 dalį, jeigu įmonė įvykdė pavedimą ta kaina tuo metu, kai ta kaina buvo pateikta, įmonė laikysis tų pačių įsipareigojimų, kaip ir vykdydama pavedimą ta kaina po to, kai klientas ją patvirtina, su sąlyga, kad, atsižvelgiant į besikeičiančias rinkos sąlygas ir laiką, praėjusį nuo kainos pasiūlymo pateikimo ir jo patvirtinimo, kaina nėra akivaizdžiai pasenusi.
- (70) Įsipareigojimas pateikti geriausią įmanomą rezultatą vykdamas kliento pavedimus taikomas visų rūšių finansinėms priemonėms. Tačiau, atsižvelgiant į rinkų struktūrų arba finansinių priemonių struktūros skirtumus, gali būti sunku nustatyti ir taikyti vienodą standartą ir optimalaus įvykdymo procedūrą, kurie galėtų ir būtų veiksmingi visoms priemonių klasėms. Todėl optimalaus įvykdymo įsipareigojimai turėtų būti taikomi taip, kad būtų atsižvelgta į skirtingas aplinkybes, sietinas su pavedimų, susijusių su tam tikromis finansinių priemonių rūšimis, vykdymu. Pavyzdžiui, sandorių, apimančių pagal klientui poreikius pritaikytas nebiržines finansines priemones, apimančias specifinius sutartinius santykius, pritaikytus kliento ir investicinės įmonės sąlygoms, optimalaus įvykdymo tikslais negalima palyginti su sandoriais, į kuriuos įeina akcijos, kuriomis prekiaujama centralizuotose įvykdymo vietose.
- (71) Kad vykdamas mažmeninio kliento pavedimą būtų nustatytas optimalus vykdymas, į su vykdymu susijusias išlaidas ribotais tikslais reikėtų įtraukti investicinės įmonės komisinių atlygį arba iš kliento imamus mokesčius, kai įmonės vykdymo politikoje yra nurodyta daugiau kaip viena įvykdymo vieta, galinti įvykdyti konkretų pavedimą. Tokiais atvejais, siekiant įvertinti ir palyginti kliento rezultatus, kurie būtų pasiekti vykdamas pavedimą kiekvienoje iš tokių vietų, reikėtų atsižvelgti į įmonės komisinių atlygį ir pavedimo įvykdymo išlaidas visose galimose vykdymo vietose. Tačiau nesiekama įpareigoti įmonę palyginti kliento rezultatus, kurie būtų pasiekti remiantis jos pačios vykdymo politika ir atsižvelgiant į jos komisinių atlygį bei mokesčius, su to paties kliento rezultatais, kuriuos galbūt pasiektų kita investicinė įmonė atsižvelgiant į kitokią

- vykdymo politiką arba kitokią komisinio atlygio arba mokesčių politiką. Taip pat nesiekama įpareigoti įmonę palyginti savo nustatytus skirtingų komisinių atlygių skirtumus, kurie priklauso nuo skirtingo įmonės klientams teikiamų paslaugų pobūdžio.
- (72) Šios direktyvos nuostatos, kuriose numatyta, kad į su vykdymu susijusias išlaidas turi būti įtraukiamas investicinės įmonės komisinis atlygis arba iš kliento už investicinių paslaugų teikimą imami mokesčiai, neturėtų būti taikomos nustatant, kurios įvykdymo vietos turi būti įtrauktos į įmonės vykdymo politiką taikant Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 3 dalį.
- (73) Laikytina, kad investicinė įmonė sudaro savo komisinių mokesčių struktūrą arba skaičiuoja komisinius neteisimai diskriminuodama įvykdymo vietas, jeigu ta įmonė nustato klientams skirtingą komisinį mokestį arba pirkimo ir pardavimo kainų skirtumą už sandorių vykdymą skirtingose įvykdymo vietose, o tas skirtumas neatspindi realaus įmonei tenkančių sąnaudų, susijusių su sandorių vykdymu tose vietose, skirtumo.
- (74) Šios direktyvos nuostatomis, susijusiomis su vykdymo politika, nepažeidžiamas bendrasis investicinės įmonės įsipareigojimas pagal Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 4 dalį reguliariai atlikti savo pavedimų vykdymo sistemos ir vykdymo politikos veiksmingumo priežiūrą bei įvertinti į savo vykdymo politiką įtrauktas vykdymo vietas.
- (75) Šia direktyva neketinama reikalauti, kad, siekiant optimalaus įvykdymo, būtų dubliuojamos investicinės įmonės, kuri teikia pavedimo gavimo ir perdavimo arba portfelio valdymo paslaugas, ir bet kurios investicinės įmonės, kuriai ta investicinė įmonė perduoda vykdyti savo pavedimus, funkcijos.
- (76) Pagal Direktyvoje 2004/39/EB numatytą optimalaus įvykdymo įpareigojimą investicinėms įmonėms reikia imtis visų pagrįstų veiksmų, kad klientų naudai pasiektų kiek įmanoma geriausių rezultatų. Vykdymo kokybė, apimanti tokius aspektus, kaip antai: skubumą, įvykdymo tikėtinumą (įvykdymo norma) ir kainos pagerinimo galimybę bei dažnumą, yra svarbus optimalaus įvykdymo veiksnys. Galimybė gauti įvairių įvykdymo vietų teikiamus su vykdymo kokybe susijusius duomenis, juos palyginti ir konsoliduoti yra esminis dalykas, kad investicinės įmonės ir investuotojai galėtų nustatyti tas įvykdymo vietas, kurios kokybiškiausiai įvykdo savo klientų pavedimus. Šia direktyva įvykdymo vietos neįpareigojamos skelbti duomenų apie savo įvykdymo kokybę, nes įvykdymo vietoms ir duomenų teikėjams turėtų būti leista kurti ir tobulinti sprendimus, susijusius su duomenų apie įvykdymo kokybę teikimu. Iki 2008 m. lapkričio 1 d. Komisija turėtų pateikti ataskaitą apie rinkos nulemtą pažangą šioje srityje, siekdama Europos mastu įvertinti galimybę gauti, palyginti ir konsoliduoti su įvykdymo kokybe susijusią informaciją.
- (77) Taikant šios direktyvos nuostatas, susijusias su klientų pavedimų tvarkymu, sandorių persikirstymą reikėtų laikyti nuostolingumu klientui, jeigu dėl to persikirstymo investicinei įmonei arba bet kuriam konkrečiam klientui neteislingai teikiama pirmenybė.
- (78) Nepažeidžiant Direktyvos 2003/6/EB nuostatų ir taikant šios direktyvos nuostatas, susijusias su klientų pavedimų tvarkymu, nereikėtų laikyti, kad klientų pavedimus galima kitaip palyginti, jeigu jie buvo gauti skirtingomis priemonėmis ir jiems nebūtų naudinga juos vykdyti nuosekliai. Toliau taikant tas pačias nuostatas, jeigu investicinė įmonė pasinaudoja informacija, susijusia su dar neįvykdytu kliento pavedimu, kad savo sąskaita įvykdytų finansinių priemonių, su kuriomis susijęs kliento pavedimas, arba susijusių finansinių priemonių sandorius, tokį veiksmažodį reikėtų laikyti netinkamu tos informacijos naudojimu. Tačiau netinkamu informacijos naudojimu nereikėtų laikyti vien tik fakto, kad rinkos formuotojai ar subjektai, turintys įgaliojimus veikti kaip sandorio šalys, apsiriboja teisėta finansinių priemonių pirkimo ir pardavimo veikla, arba kad trečiųjų šalių vardu vykdyti pavedimus įgaliojti asmenys apsiriboja tuo, kad rūpestingai įvykdo pavedimus.
- (79) Plačiam visuomenei skirtos konsultacijos dėl finansinių priemonių, pateiktos laikraštyje, žurnale ar bet kuriame kitame leidinyje (įskaitant internetą) arba bet kurioje televizijos ar radijo laidoje, nereikėtų laikyti asmenine rekomendacija Direktyvoje 2004/39/EB pateikto „konsultacijų dėl investicijų“ apibrėžimo tikslais.
- (80) Šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir ypač jos 11 straipsnyje bei Europos žmogaus teisių konvencijos 10 straipsnyje. Šiuo atžvilgiu šia direktyva jokių būdu netrukdoma valstybėms narėms taikyti savo konstitucinių nuostatų dėl spaudos laisvės ir laisvės reikšti savo mintis bei įsitikinimus žiniasklaidoje.
- (81) Bendro pobūdžio konsultacijos dėl finansinės priemonės rūšies nėra konsultacijos dėl investicijų, kaip numatyta Direktyvoje 2004/39/EB, nes šioje direktyvoje nurodyta, kad Direktyvoje 2004/39/EB konsultacijos dėl investicijų apsiriboja konsultacijomis dėl konkrečių finansinių priemonių. Tačiau jeigu investicinė įmonė suteikia klientui bendro pobūdžio konsultaciją dėl finansinės priemonės rūšies, kurią ji laiko tinkama tam klientui arba yra paremta to kliento padėties įvertinimu, o ta konsultacija faktiškai nėra tinkama tam klientui arba nėra paremta jo padėtimi, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, tikėtina, kad įmonė savo veiksmais pažeidžia Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 1 arba 2 dalį. Visų pirma įmonė, kuri suteikia klientui tokią konsultaciją, greičiausiai pažeistų 19 straipsnio 1 dalies reikalavimą veikti garbingai, sąžiningai ir profesionaliai, kiek įmanoma atsižvelgiant į savo klientų interesus. Tokia konsultacija turbūt panašiai arba kitaip pažeistų 19 straipsnio 2 dalies reikalavimą, kad informacija, kurią įmonė skiria klientui, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti.

- (82) Investicinės įmonės vykdoma veikla, kuria rengiamasi teikti investicinę paslaugą arba vykdyti investicinę veiklą, turėtų būti laikoma neatsiejama tokios paslaugos ar veiklos dalimi. Tai, pavyzdžiui, apimtų investicinės įmonės klientams ar potencialiems klientams teikiamas bendro pobūdžio konsultacijas prieš suteikiant konsultacijas dėl investicijų arba jų metu, arba bet kokią kitą investicinę paslaugą arba veiklą.
- (83) Bendro pobūdžio rekomendacijos (t. y. skirtos platinimo kanalams arba visuomenei) dėl finansinės priemonės sandorio arba finansinės priemonės rūšies teikimas laikomas Direktyvos 2004/39/EB I priedo B skirsnio 5 punkte nurodytos pagalbinės paslaugos teikimu, ir todėl, teikiant tą rekomendaciją, taikoma Direktyva 2004/39/EB bei jos apsaugos priemonės.
- (84) Į Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetą, įsteigtą Komisijos sprendimu 2001/527/EB⁽¹⁾, buvo kreiptasi dėl techninio pobūdžio konsultacijos.
- (85) Šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių komiteto nuomonę,
- PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKOS

1 straipsnis

Objektas ir sritis

1. Šioje direktyvoje nustatytos išsamios Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 4 punkto ir 4 straipsnio 2 dalies, 13 straipsnio 2–8 dalių, 18 straipsnio, 19 straipsnio 1–6 dalių, 19 straipsnio 8 dalies ir 21, 22 bei 24 straipsnių įgyvendinimo taisyklės.

2. Šios direktyvos II skyrius ir III skyriaus 1–4 skirsniai, 45 straipsnis ir 6 ir 8 skirsniai, kiek jie yra susiję su šiomis nuostatomis, I skyrius bei III skyriaus 9 skirsnis ir IV skyrius taikomi valdymo įmonėms pagal Direktyvos 85/611/EEB 5 straipsnio 4 dalį.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje vartojamos šios apibrėžtys:

- 1) platinimo kanalai – Komisijos direktyvos 2003/125/EB 1 straipsnio 7 dalyje nurodyti platinimo kanalai;
- 2) patvarioji laikmena – tai bet kuri priemonė, kuria klientas gali saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad ji būtų prieinama ateityje tam tikrą laiką, kurio pakanka tos informacijos tikslais, ir kad nepakitusią saugomą informaciją būtų galima atkurti;
- 3) atitinkamas asmuo – tai bet kuris iš šių asmenų, kai kalbama apie investicinę įmonę:
 - a) įmonės direktorius, partneris ar atitinkamas asmuo, vadovas arba įgaliotasis atstovas;
 - b) bet kurio įmonės įgaliotojo atstovo direktorius, partneris ar atitinkamas asmuo, arba vadovas;
 - c) įmonės arba įmonės įgaliotojo atstovo darbuotojas ir bet kuris kitas fizinis asmuo, kurio paslaugomis naudojasi ir jas kontroliuoja įmonė arba įmonės įgaliotasis atstovas, kuris dalyvauja įmonei teikiant investicines paslaugas ir vykdamas tokią veiklą;
 - d) fizinis asmuo, kuris tiesiogiai dalyvauja teikiant paslaugas investicinei įmonei ar jos įgaliotajam atstovui pagal užsakomųjų paslaugų susitarimą, kad įmonė galėtų teikti investicines paslaugas ir vykdyti tokią veiklą;
- 4) finansų analitikas – atitinkamas asmuo, kuris parengia investicinio tyrimo medžiagą;
- 5) grupė investicinės įmonės atžvilgiu – tai įmonių grupė, kurios dalimi yra investicinė įmonė, sudaryta iš kontroliuojančiosios įmonės, jos pavaldžių įmonių ir įmonių, kuriose kontroliuojančioji įmonė arba jos pavaldžiosios įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonių, susijusių viena su kita Tarybos direktyvos 83/349/EEB dėl konsoliduotos atskaitomybės⁽²⁾ 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais;
- 6) užsakomųjų paslaugų teikimas – investicinės įmonės ir paslaugų teikėjo bet kurios formos susitarimas, pagal kurį tas paslaugų teikėjas atlieka procesą, teikia paslaugas arba vykdo veiklą, kurią kitu atveju vykdytų pati investicinė įmonė;
- 7) asmuo, su kuriuo susijęs asmuo turi giminystės ryšių:
 - a) susijusio asmens sutuoktinis arba bet kuris to asmens partneris, kuris pagal nacionalinius įstatymus prilyginamas sutuoktiniui;
 - b) susijusio asmens išlaikytinis vaikas arba povaikis;
 - c) bet kuris kitas susijusio asmens giminaitis, kuris gyvena kartu su tuo asmeniu bent vienerius metus iki tam tikro asmeninio sandorio atlikimo dienos;

⁽¹⁾ OL L 191, 2001 7 13, p. 43.

⁽²⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

- 8) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoris – sandoris, kurio reikšmė nurodyta Komisijos reglamente (EB) Nr. 1287/2006 ⁽¹⁾;
- 9) vyresnioji vadovybė – asmuo ar asmenys, kurie veiksmingai vadovauja investicinei įmonei, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB 9 straipsnio 1 dalyje.

3 straipsnis

Informacijos teikimui taikomos sąlygos

1. Kai, taikant šią direktyvą, reikia pateikti informaciją patvariojoje laikmenoje, valstybė narė leidžia investicinėms įmonėms pateikti tą informaciją patvariojoje laikmenoje, o ne popieriuje, tik jeigu:

- a) informacijos pateikimas tokioje terpėje yra tinkamas, atsižvelgiant į tai, kaip veikla tarp įmonės ir kliento yra ar bus vykdoma; bei
- b) asmeniui, kuriam teiktina ši informacija, pasiūlius pasirinkti, kaip gauti informaciją – popieriuje ar toje kitoje patvariojoje laikmenoje, konkrečiai pasirinkus informacijos teikimą kitoje laikmenoje.

2. Kai pagal šios direktyvos 29, 30, 31, 32 ir 33 straipsnius bei 46 straipsnio 2 dalį investicinė įmonė teikia klientui informaciją tinklavietėje ir tokia informacija nėra asmeniškai skirta klientui, valstybės narės užtikrina, kad tenkinamos šios sąlygos:

- a) informacijos pateikimas tokioje terpėje yra tinkamas, atsižvelgiant į tai, kaip veikla tarp įmonės ir kliento yra ar bus vykdoma;
- b) klientas privalo duoti atskirą sutikimą, kad ši informaciją būtų teikiama tokia forma;
- c) klientui elektroniniu būdu turi būti nurodytas tinklavietės adresas ir vieta, kurioje galima rasti tą informaciją;
- d) turi būti pateikiama naujausia informacija;
- e) šią informaciją tinklavietėje turi būti įmanoma gauti nuolat ir tiek laiko, kiek klientui gali pagrįstai reikėti, norint ją patikrinti.

3. Šiame straipsnyje informacijos pateikimas elektroninių ryšių priemonėmis laikomas tinkamu, atsižvelgiant į tai, kaip veikla

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

tarp įmonės ir kliento yra ar bus vykdoma, jeigu galima įrodyti, kad klientas turi galimybę reguliariai naudotis internetu. Jeigu šios veiklos vykdymui klientas pateikia elektroninio pašto adresą, tai laikoma tokiu įrodymu.

4 straipsnis

Papildomi reikalavimai investicinėms įmonėms tam tikrais atvejais

1. Be šios direktyvos reikalavimų, valstybės narės gali išsaugoti arba nustatyti papildomus reikalavimus tik išimtiniais atvejais, kai tokie reikalavimai yra objektyviai pateisinami ir reikalingi, kad būtų galima valdyti tam tikrą riziką, susijusią su investuotojų apsauga arba su rinkos vientisumu, kuri nėra pakankamai numatyta šioje direktyvoje, ir jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

- a) reikalavimais numatytos tam tikros rizikos rūšys yra ypač svarbios tos valstybės narės rinkos struktūros sąlygomis;
- b) reikalavimu numatytos rizikos rūšys arba klausimai, kurie kyla arba tampa akivaizdūs pradėjus taikyti šią direktyvą ir kurių kitaip nereglamentuoja Bendrijos priemonės.

2. Bet kurie reikalavimai, taikomi pagal šio straipsnio 1 dalį neapriboja ir kitaip nepaveikia investicinių įmonių teisių pagal Direktyvos 2004/39/EB 31 ir 32 straipsnius.

3. Valstybės narės praneša Komisijai:

- a) apie bet kurį reikalavimą, kurį ji ketina išsaugoti pagal šio straipsnio 1 dalį iki šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę datos; bei
- b) apie bet kurį reikalavimą, kurį ji ketina nustatyti pagal šio straipsnio 1 dalį likus mažiausiai vienam mėnesiui iki nustatytos to reikalavimo įsigaliojimo dienos.

Abiem atvejais pranešime turi būti pateiktas to reikalavimo pagrindimas.

Komisija pateiks valstybėms narėms ir savo tinklavietėje viešai paskelbs pagal šią dalį gautus pranešimus.

4. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šio straipsnio taikymą.

II SKYRIUS

ORGANIZACINIAI REIKALAVIMAI

1 SKIRSNIS

Organizacinė struktūra

5 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2–8 dalys)

Bendrieji organizaciniai reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės laikytųsi šių reikalavimų:

- a) parengti, įgyvendinti ir palaikyti sprendimų priėmimo procedūras bei organizacinę struktūrą, kurios būtų įformintos dokumentais ir kuriose būtų aiškiai ir išsamiai nurodyta pavaldumo struktūra bei paskirtos funkcijos ir pareigos;
- b) užtikrinti, kad jų susiję asmenys žinotų, kokių procedūrų jie turi laikytis, kad tinkamai vykdytų savo pareigas;
- c) parengti, įgyvendinti ir palaikyti tinkamą vidaus kontrolės sistemą, skirtą užtikrinti, kad visoje investicinėje įmonėje būtų laikomasi sprendimų ir procedūrų;
- d) samdyti darbuotojus, turinčius jiems paskirtoms funkcijoms vykdyti būtinų įgūdžių, žinių ir patirties;
- e) parengti, įgyvendinti ir palaikyti veiksmingą vidaus atskaitomybės ir informacijos perdavimo procesą visuose susijusiuose investicinės įmonės lygmenyse;
- f) tinkamai ir tvarkingai registruoti duomenis apie savo veiklą ir vidaus organizacinę struktūrą;
- g) užtikrinti, kad jų susijusių asmenų atliekamas daugiafunkcinis darbas netrukdytų (ir tikėtina, kad netrukdytų) tiems asmenims gerai, sąžiningai ir profesionaliai atlikti bet kokią konkrečią funkciją.

Valstybės narės užtikrina, kad šiais tikslais investicinės įmonės atsižvelgia į įmonės veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą bei investicinių paslaugų ir veiksmų, kurių buvo imtasi vykdant tą veiklą, pobūdį ir įvairovę.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės sukurtų, įdiegtų ir turėtų atitinkamas sistemas ir procedūras, kuriomis būtų užtikrinama informacijos apsauga, vientisumas ir konfidencialumas, atsižvelgiant į tokios informacijos pobūdį.

3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės parengtų, įdiegtų ir palaikytų tinkamą veiklos tęstinumo politiką, kurios

tikslas – užtikrinti, kad būtų išsaugoti esminiai duomenys ir funkcijos bei būtų toliau teikiamos investicinės paslaugos ir vykdoma veikla tuo atveju, jeigu neveiktų įmonės sistemos ir procedūros, arba, kai tai neįmanoma, sudaryti sąlygas laiku atkurti tokius duomenis ir funkcijas bei laiku atnaujinti savo investicinių paslaugų teikimą ir veiklą.

4. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės parengtų, įdiegtų ir palaikytų apskaitos politiką ir procedūras, pagal kurias jos, kompetentingai institucijai paprašius, galėtų laiku pateikti kompetentingai institucijai finansines ataskaitas, kuriose pateikiama tikra ir teisinga jų finansinė padėtis ir kurios atitinka visus galiojančius apskaitos standartus ir taisykles.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės stebėtų ir reguliariai vertintų savo sistemų, vidaus kontrolės mechanizmų ir susitarimų, numatytų pirmiau paminėtose 1–4 dalyse, tinkamumą ir veiksmingumą bei imtųsi tinkamų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti.

6 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis)

Įsipareigojimų vykdymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės parengia, įdiegia ir palaiko tinkamą politiką ir procedūras, kurių tikslas – nustatyti bet kokią riziką, kad įmonė nesilaikys Direktyvoje 2004/39/EB numatytų įsipareigojimų, bei susijusią riziką ir nustatyti atitinkamas priemones ir procedūras, skirtas tokiai rizikai sumažinti, bei suteikti galimybę kompetentingoms institucijoms veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus pagal tą direktyvą.

Valstybės narės užtikrina, kad šiais tikslais investicinės įmonės atsižvelgia į įmonės veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą bei investicinių paslaugų ir veiksmų, kurių buvo imtasi vykdant tą veiklą, pobūdį ir įvairovę.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės sukurtų ir turėtų nuolatinę ir veiksmingą įsipareigojimų laikymosi užtikrinimo funkciją, kuri veikia savarankiškai ir apima šiuos įsipareigojimus:

- a) prižiūrėti ir reguliariai įvertinti priemonių ir procedūrų, nustatytų pagal 1 dalies pirmą pastraipą, bei veiksmų, kurių imtasi siekiant pašalinti bet kokius trūkumus, atsiradusius įmonei vykdant savo įsipareigojimus, tinkamumą ir veiksmingumą;
- b) teikti konsultacijas ir padėti susijusiems asmenims, atsakingiems už investicines paslaugas ir veiklą, laikytis įmonės įsipareigojimų pagal Direktyvą 2004/39/EB.

3. Kad būtų galima tinkamai ir nepriklausomai vykdyti įsipareigojimų laikymosi funkciją, valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų, jog būtų įvykdytos šios sąlygos:

- a) įsipareigojimų laikymosi užtikrinimo funkcijai vykdyti būtų turimi reikiami įgaliojimai, išteklių, patirtis ir galimybė naudotis visa susijusia informacija;
- b) būtina paskirti pareigūną, atsakingą už įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo funkciją ir bet koki su įsipareigojimų vykdymo užtikrinimu susijusios informacijos pateikimą, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalyje;
- c) susiję asmenys, vykdantys įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo funkciją, negali dalyvauti teikiant paslaugas arba vykdant veiklą, kurią jie prižiūri;
- d) įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo funkciją vykdančių susijusių asmenų atlygio nustatymo metodas neturi kelti (ir neturi būti tikėtina, kad kels) grėsmės jų objektyvumui.

Tačiau nereikalaujama, kad investicinė įmonė laikytųsi c arba d punktų, jeigu ji gali įrodyti, kad, atsižvelgiant į jos veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą bei investicinių paslaugų ir veiklos pobūdį ir įvairovę, to punkto reikalavimas yra neproporcingas ir kad jos įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo funkcija ir toliau veikia veiksmingai.

7 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 5 dalies antra pastraipa)

Rizikos valdymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės imtųsi šių veiksmų:
 - a) parengti, įdiegti ir palaikyti tinkamą rizikos valdymo politiką ir procedūras, kuriomis būtų nustatomos rizikos rūšys, susijusios su įmonės veikla, procesais ir sistemomis, bei prireikus būtų nustatytas įmonei priimtinas rizikos lygis;
 - b) priimti veiksmingus susitarimus, patvirtinti procesus ir sistemas, kad būtų galima valdyti rizikos rūšis, susijusias su įmonės veikla, procesais ir sistemomis, atsižvelgiant į tą priimtinos rizikos lygį;
 - c) prižiūrėti:
 - i) investicinės įmonės rizikos valdymo politikos ir procedūrų tinkamumą ir veiksmingumą;
 - ii) kaip investicinė įmonė ir jos susiję asmenys laikosi pagal b punktą priimtų susitarimų, patvirtintų procesų ir sistemų;
 - iii) priemonių, kuriomis siekiama pašalinti bet kokius politikos kryptčių, susitarimų, procesų ir mechanizmų

trūkumus, įskaitant bet kuriuos atvejus, kai susiję asmenys nesilaiko tokių susitarimų, procesų ir mechanizmų, politikos kryptčių ir procedūrų, tinkamumą ir veiksmingumą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, prireikus ir proporcingai savo veiklos pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui bei investicinių paslaugų ir veiksmų, kurių buvo imtasi vykdant tą veiklą, pobūdžiui ir įvairovei, nustatytų ir palaikytų nepriklausomą rizikos valdymo funkciją, už kurią atsakingi asmenys atlieka šias užduotis:

- a) įgyvendina 1 dalyje nurodytą politiką ir procedūras;
- b) teikia ataskaitas ir konsultacijas vyresniajai vadovybei pagal 9 straipsnio 2 dalį.

Kai investicinei įmonei pagal pirmą pastraipą nereikia sukurti ir palaikyti savarankiškai veikiančios rizikos valdymo funkcijos, ji vis tiek turi sugebėti įrodyti, kad politika ir procedūros, kurias ji priėmė pagal 1 dalį, atitinka tos dalies reikalavimus ir nuolat veikia.

8 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 5 dalies antra pastraipa)

Vidaus auditas

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, prireikus ir proporcingai savo veiklos pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui bei investicinių paslaugų ir veiksmų, kurių buvo imtasi vykdant tą veiklą, pobūdžiui ir įvairovei, nustatytų ir palaikytų vidaus audito funkciją, kuri būtų atskirta ir nepriklausoma nuo kitų investicinės įmonės funkcijų ir veiklos ir už kurią atsakingi asmenys vykdytų šiuos įsipareigojimus:

- a) parengti, įgyvendinti ir turėti audito planą investicinės įmonės sistemų, vidaus kontrolės mechanizmų ir susitarimų tinkamumui ir veiksmingumui patikrinti ir įvertinti;
- b) teikti rekomendacijas, remiantis rezultatais, gautais dirbant pagal a punktą;
- c) tikrinti, kaip laikomasi tų rekomendacijų;
- d) teikti su vidaus audito klausimais susijusias ataskaitas pagal 9 straipsnio 2 dalį.

9 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis)

Vyresniosios vadovybės atsakomybė

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, viduje paskirstydamos funkcijas, užtikrintų, kad vyresnioji vadovybė ir prireikus priežiūros funkciją vykdantys asmenys būtų atsakingi už tai, kad įmonė laikytųsi savo įsipareigojimų pagal Direktyvą 2004/39/EB.

Visų pirma vyresnioji vadovybė ir prireikus priežiūros funkciją vykdantys asmenys turi įvertinti ir periodiškai peržiūrėti politikos, susitarimų ir procedūrų, kurios skirtos laikytis įsipareigojimų pagal Direktyvą 2004/39/EB, veiksmingumą ir imtis atitinkamų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų, jog jų vyresniajai vadovybei būtų dažnai ir ne rečiau kaip kartą per metus pateikiamos rašytinės ataskaitos apie 6, 7 ir 8 straipsniuose nurodytus klausimus ir kuriose visų pirma būtų nurodyta, ar buvo imtasi tinkamų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti.

3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų, jog priežiūros funkciją, jeigu tokia yra, vykdantiems asmenims būtų reguliariai pateikiamos rašytinės ataskaitos apie tuos pačius klausimus.

4. Šiame straipsnyje priežiūros funkciją vykdantys asmenys – tai asmenys investicinėje įmonėje, kurie atsakingi už savo vyresniosios vadovybės priežiūrą.

10 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis)

Nusiskundimų tvarkymas

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės parengtų, įgyvendintų ir palaikytų veiksmingas ir skaidrias procedūras, kad galėtų pagrįstai ir greitai tvarkyti mažmeninių klientų arba potencialių mažmeninių klientų nusiskundimus bei registruoti kiekvieną nusiskundimą ir priemones, kurių buvo imtasi problemai išspręsti.

11 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis)

Asmeninio sandorio prasmė

12 ir 25 straipsniuose asmeninis sandoris – tai finansinės priemonės sandoris, kurį įvykdo susijęs asmuo arba kuris įvykdomas jo vardu, jeigu tinka bent vienas iš šių kriterijų:

- a) to susijusio asmens veiklos neapima jo veikla, kurią jis vykdo pagal savo įgaliojimus;
- b) sandoris vykdomas bet kurio iš šių asmenų sąskaita:
 - i) susijusio asmens;
 - ii) bet kurio asmens, su kuriuo jis susijęs giminystės ryšiais arba su kuriuo jį sieja artimi santykiai;
 - iii) asmens, kurį su susijusiu asmeniu sieja tokie santykiai, kad tas susijęs asmuo turi tiesioginių arba netiesioginių esminių interesų dėl sandorio rezultato, išskyrus mokestį ar komisinius už sandorio vykdymą.

12 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis)

Asmeniniai sandoriai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės parengtų, įgyvendintų ir palaikytų tinkamus susitarimus, kurių tikslas – užkirsti kelią toliau nurodytiems veiksams, jeigu bet kuris susijęs asmuo, dalyvaujantis veikloje, dėl kurios gali kilti interesų prieštaravimas, arba kuris turi galimybę pasinaudoti vidaus informacija, kaip numatyta Direktyvos 2003/6/EB 1 straipsnio 1 dalyje, arba kita konfidencialia informacija, susijusia su klientais arba sandoriais su klientais arba jų vardu, remdamasis įmonės vardu vykdoma veikla:

- a) sudaro asmeninį sandorį, kuris atitinka bent vieną iš šių kriterijų:
 - i) jį tam asmeniui draudžiama sudaryti pagal Direktyvą 2003/6/EB;
 - ii) jis susijęs su netinkamu tos konfidencialios informacijos naudojimu arba atskleidimu;
 - iii) jis prieštarauja (arba tikėtina, kad prieštarauja) investicinės įmonės įsipareigojimui pagal Direktyvą 2004/39/EB;
- b) išskyrus atvejus, kai jis tinkamai atlieka savo darbą arba kaip numatyta paslaugų sutartyje, teikia konsultacijas arba padeda bet kuriam kitam asmeniui sudaryti finansinių priemonių sandorį, kuriam, jeigu tai būtų asmeninis susijusio asmens sandoris, būtų taikomas pirmiau paminėtas a punktas arba 25 straipsnio 2 dalies a arba b punktas, arba 47 straipsnio 3 dalis;
- c) nepažeisdamas Direktyvos 2003/6/EB 3 straipsnio a punkto, išskyrus tuos atvejus, kai jis atlieka įprastą savo darbą arba kaip numatyta paslaugų sutartyje, atskleidžia bet kokią informaciją arba pareiškia nuomonę bet kuriam kitam asmeniui, jeigu susijęs asmuo žino arba pagrįstai turėtų žinoti, kad perdavus tokią informaciją, tas kitas asmuo imsis arba tikriausiai imtųsi bet kurios iš šių priemonių:
 - i) sudarys finansinių priemonių sandorį, kuriam, jeigu tai būtų asmeninis susijusio asmens sandoris, būtų taikomas pirmiau paminėtas a punktas arba 25 straipsnio 2 dalies a arba b punktas, arba 47 straipsnio 3 dalis;
 - ii) teiks konsultacijas arba padės kitam asmeniui sudaryti tokį sandorį.

2. Šiais susitarimais, kurių reikalaujama šio straipsnio 1 dalyje, visų pirma turi būti užtikrinta, kad:

- a) kiekvienam susijusiam asmeniui, kuriam taikoma 1 dalis, būtų žinomi asmeniniams sandoriams taikomi apribojimai ir priemonės, kurias investicinė įmonė nustatė asmeniniams

sandoriams ir atskleidžiamai informacijai pagal 1 dalį;

- b) įmonė būtų greitai informuojama apie bet kurią asmeninių susijusio asmens sudarytą sandorį, jai pranešant apie tą sandorį arba kitaip sudarant galimybę įmonei nustatyti tokius sandorius;

Užsakomųjų paslaugų susitarimų atveju investicinė įmonė turi užtikrinti, kad įmonė, kuriai perduodama vykdyti veiklą, registruotų asmeninius sandorius, sudarytus visų susijusių asmenų, ir, investicinei įmonei paprašius, nedelsdama pateiktų šią informaciją.

- c) būtų užregistruojamas asmeninis sandoris, apie kurį pranešta įmonei arba kurį ji pati nustatė, taip pat bet kuris su tokiu sandoriu susijęs įgaliojimas arba draudimas.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos šioms asmeninių sandorių rūšims:

- a) asmeniniams sandoriams, įvykdytiems remiantis portfelio valdymo paslauga, kai sprendimai priimami savo nuožiūra, kai portfelio valdytojas ir susijęs asmuo arba kitas asmuo, kurio sąskaita vykdomas sandoris, iš anksto nebuvo taręsi dėl šio sandorio;
- b) asmeniniams sandoriams investiciniais vienetais kolektyvinio investavimo įmonėse, kurios laikosi būtinų sąlygų, kad galėtų naudotis teisėmis, suteikiamomis pagal Direktyvą 85/611/EEB, arba kurios prižiūrimos pagal valstybės narės įstatymus, kuriais numatomas atitinkamas jų turto rizikos išskaidymo lygis, kai susijęs asmuo ir bet kuris kitas asmuo, kurio sąskaita vykdomi sandoriai, nedalyvauja tos įmonės valdyme.

2 SKIRSNIS

Užsakomosios paslaugos

13 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis ir 13 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa)

Esminių ir svarbių veiklos funkcijų prasmė

1. Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje veiklos funkcija laikoma esmine arba svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama, investicinė įmonė iš esmės nebegalėtų laikytis savo veiklos leidimo sąlygų ir įsipareigojimų arba kitų įsipareigojimų pagal Direktyvą 2004/39/EB, arba būtų pakenkta finansinei įmonės veiklai arba patikimumui, arba jos investicinių paslaugų ir veiklos tęstinumui.

2. Nepažeidžiant bet kurios kitos funkcijos statuso, šios funkcijos nelaikomos esminėmis ar svarbiomis 1 dalies tikslais:

- a) įmonei teikiamos konsultacijų paslaugos ir kitos paslaugos, kurios nesudaro įmonės investicinės veiklos dalies, įskaitant teisinių konsultacijų teikimą įmonei, įmonės darbuotojų mokymą, sąskaitų pateikimo paslaugas ir įmonės patalpų ir darbuotojų apsaugą;
- b) standartizuotų paslaugų pirkimas, įskaitant rinkos informavimo paslaugas ir kainų teikimo paslaugą.

14 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis ir 13 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa)

Esminių arba svarbių veiklos funkcijų arba investicinių paslaugų ar veiklos perdavimo vykdyti išorės paslaugų teikėjams sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai investicinė įmonė perduoda išorės paslaugų teikėjui esmines arba svarbias veiklos funkcijas arba bet kurias investicines paslaugas ar veiklą, ji ir toliau lieka visiškai atsakinga už visų savo įsipareigojimų pagal Direktyvą 2004/39/EB vykdymą ir visų pirma laikosi šių sąlygų:

- a) išorės paslaugų teikėjui perdavus kai kurias funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės;
- b) negali keistis investicinės įmonės santykiai ir įsipareigojimai jos klientų atžvilgiu pagal Direktyvos 2004/39/EB sąlygas;
- c) negali būti pakenkta sąlygoms, kurių privalo laikytis investicinė įmonė, kad turėtų veiklos leidimą pagal Direktyvos 2004/39/EB 5 straipsnį;
- d) negali būti pašalintos arba pakeistos bet kurios kitos sąlygos, kuriomis remiantis buvo suteiktas įmonės veiklos leidimas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės tinkamai, apdairiai ir stropiai sudarytų, tvarkytų arba nutrauktų bet kokį susitarimą dėl esminių arba svarbių veiklos funkcijų arba bet kurių investicinių paslaugų ar veiklos perdavimo paslaugų teikėjui.

Investicinės įmonės visų pirma imasi būtinų veiksmų, kad užtikrintų, jog būtų įvykdytos šios sąlygos:

- a) paslaugų teikėjas privalo galėti ir sugebėti patikimai ir profesionaliai vykdyti užsakomąsias funkcijas, paslaugas arba veiklą bei turėti tam įstatymais numatytą veiklos leidimą;

- b) paslaugų teikėjas privalo veiksmingai teikti užsakomąsias paslaugas ir tuo tikslu įmonė privalo nustatyti paslaugų teikėjo veiklos standarto įvertinimo metodus;
- c) paslaugų teikėjas privalo tinkamai prižiūrėti, kaip vykdomos užsakomosios funkcijos ir tinkamai valdyti su užsakomosiomis paslaugomis susijusią riziką;
- d) būtina imtis tinkamų veiksmų, jeigu atrodo, kad paslaugų teikėjas veiksmingai nevykdo funkcijų ir nesilaiko taikomų įstatymų bei norminių reikalavimų;
- e) investicinė įmonė privalo išlaikyti reikiamą kvalifikaciją, kad galėtų veiksmingai prižiūrėti perduotas funkcijas ir valdyti su užsakomosiomis paslaugomis susijusią riziką bei prižiūrėti šias funkcijas ir valdyti šią riziką;
- f) paslaugų teikėjas privalo pranešti investicinei įmonei apie bet kokius pokyčius, kurie gali turėti reikšmingos įtakos jo gebėjimui veiksmingai vykdyti jam perduotas funkcijas laikantis taikomų įstatymų ir norminių reikalavimų;
- g) kai reikia, investicinė įmonė privalo turėti galimybę nutraukti užsakomųjų paslaugų susitarimą, nepakenkdama paslaugų teikimo klientams tęstinumui ir kokybei;
- h) paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti su investicinės įmonės kompetentingomis institucijomis, teikdamas užsakomąsias paslaugas;
- i) investicinė įmonė, jos auditoriai ir susijusios kompetentingos institucijos privalo turėti galimybę veiksmingai naudotis duomenimis, susijusiais su užsakomosiomis paslaugomis, ir patekti į paslaugų teikėjo veiklos patalpas; o kompetentingos institucijos privalo turėti galimybę pasinaudoti šiomis priegios teisėmis;
- j) paslaugų teikėjas privalo apsaugoti bet kokią konfidencialią informaciją, susijusią su investicine įmone ir jos klientais;
- k) investicinė įmonė ir paslaugų teikėjas privalo parengti, įdiegti ir turėti nenumatytų atvejų planą veiklos sutrikimo padariniams pašalinti ir periodiškai tikrinti atsargines priemones, jeigu tai būtina atsižvelgiant į perduotąją funkciją, paslaugą arba veiklą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinių įmonių ir paslaugų teikėjo atitinkamos teisės ir įsipareigojimai būtų aiškiai paskiriami ir surašomi sutartyje.

4. Valstybės narės numato, kad tuo atveju, kai investicinė įmonė ir paslaugų teikėjas yra tos pačios grupės nariai, investicinė įmonė, siekdama laikytis šio straipsnio ir 15 straipsnio, gali atsižvelgti į tai, kokia apimtimi įmonė kontroliuoja paslaugų teikėją arba turi galimybę daryti įtaką jo veiksams.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, kompetentingai institucijai paprašius, pateiktų jai visą būtiną informaciją, kad ta institucija galėtų prižiūrėti, ar užsakomoji veikla atitinka šios direktyvos reikalavimus.

15 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 2 dalis ir 13 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa)

Paslaugų teikėjai trečiojoje šalyje

1. Be 14 straipsnyje nurodytų reikalavimų, valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai investicinė įmonė perduoda trečiojoje šalyje esančiam paslaugų teikėjui mažmeniniams klientams teikiamą portfelio valdymo investicinę paslaugą, ta investicinė įmonė užtikrintų, kad būtų įvykdytos šios sąlygos:

- a) paslaugų teikėjas privalo turėti veiklos leidimą arba būti registruotas savo buveinės valstybėje, kad galėtų teikti tą paslaugą, ir jam turi būti taikoma riziką ribojanti priežiūra;
- b) investicinės įmonės kompetentinga institucija ir paslaugų teikėjo priežiūros institucija privalo būti sudariusios atitinkamą bendradarbiavimo susitarimą.

2. Jeigu viena ar abi šios 1 dalyje paminėtos sąlygos neįvykdytos, investicinė įmonė gali perduoti investicines paslaugas trečiojoje šalyje paslaugų teikėjui tik tada, jeigu įmonė iš anksto praneša savo kompetentingai institucijai apie užsakomųjų paslaugų susitarimą, o kompetentinga institucija per pagrįstą laikotarpį nuo tokio pranešimo gavimo neprieštarauja tokiam susitarimui.

3. Nepažeidžiant 2 dalies reikalavimų, valstybės narės skelbia arba reikalauja, kad kompetentingos institucijos paskelbtų pareiškimą dėl politikos nuostatų 2 dalyje nustatyto perdavimo išorės paslaugų teikėjui atžvilgiu. Šiame pareiškime pateikiami pavyzdžiai atvejų, kai kompetentinga institucija neprieštarautų arba veikiausiai neprieštarautų veiklos perdavimui išorės paslaugų teikėjui, kaip numatyta 2 dalyje, jeigu nesilaikoma 1 dalies a ir b punktuose nustatytų vienos arba abiejų sąlygų. Šiame pareiškime pateikiamas išsamus išaiškinimas, kodėl kompetentinga institucija laikosi nuomonės, kad tokiais atvejais veiklos perdavimas išorės paslaugų teikėjui nesukliudytų investicinei įmonei vykdyti 14 straipsnyje numatytus įsipareigojimus.

4. Šiuo straipsniu neapribojama investicinių įmonių pareiga laikytis 14 straipsnyje numatytų įsipareigojimų.

5. Kompetentingos institucijos paskelbia sąrašą trečiojoje šalyje esančių priežiūros institucijų, su kuriomis jos yra sudariusios bendradarbiavimo susitarimus, kaip numatyta 1 pastraipos b punkte.

3 SKIRSNIS

Kliento turto apsauga

16 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 7 ir 8 dalys)

Kliento finansinių priemonių ir lėšų apsauga

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, siekdamas apsaugoti klientų teises jiems priklausančių finansinių priemonių ir lėšų atžvilgiu, laikytųsi šių reikalavimų:

- a) jos privalo laikyti tokią būtiną informaciją ir sąskaitas, kad įmonės bet kada ir nedelsdamos galėtų atskirti jose laikomą vieno kliento turtą nuo kito kliento turto ir nuo savo turto;
- b) jos privalo laikyti savo informaciją ir sąskaitas taip, kad būtų užtikrintas pastarųjų tikslumas ir visų pirma atitiktis finansinėms priemonėms ir lėšoms, turimoms klientų vardu;
- c) jos privalo reguliariai sutikrinti savo vidaus sąskaitas ir informaciją su trečiųjų šalių, kuriose laikomas tas turtas, sąskaitomis ir informacija;
- d) jos privalo imtis reikiamų veiksmų, kad užtikrintų, jog kliento finansinės priemonės, deponuotos trečiojoje šalyje pagal 17 straipsnį, būtų atskiriamos nuo investicinei įmonei priklausančių finansinių priemonių ir nuo šiai trečiajai šaliai priklausančių finansinių priemonių pagal skirtingus trečiosios šalies apskaitos knygų sąskaitų pavadinimus arba kitas lygiavertes priemones, kuriomis pasiekiamas toks pat apsaugos lygis;
- e) jos privalo imtis reikiamų veiksmų, kad būtų užtikrinta, jog kliento lėšos, įneštos pagal 18 straipsnį į centrinį banką, kredito įstaigą arba banką, kuris turi veiklos leidimą trečiojoje šalyje, arba į reikalavimus atitinkantį pinigų rinkos fondą, yra laikomos sąskaitoje arba sąskaitose, kurios nurodomos atskirai nuo bet kurių sąskaitų, naudojamų investicinės įmonės lėšoms laikyti;
- f) jos privalo imtis atitinkamų organizacinių priemonių, kad sumažintų nuostolių arba kliento turto ar su tuo turtu susijusių teisių sumažėjimo riziką dėl netinkamo turto panaudojimo, sukčiavimo, blogo administravimo, netinkamo informacijos registravimo arba aplaidumo.

2. Jeigu dėl taikytinų įstatymų, visų pirma įskaitant su turtu arba nemokumu susijusius įstatymus, investicinių įmonių susitarimai, atitinkantys 1 dalį, kuriais siekiama apsaugoti klientų

teises, nėra pakankami, kad atitiktų Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 7 ir 8 dalių reikalavimus, valstybės narės nurodo priemones, kurių investicinės įmonės privalo imtis, kad įvykdytų tuos įsipareigojimus.

3. Jeigu pagal jurisdikcijos, pagal kurią laikomos kliento lėšos arba finansinės priemonės, taikytinus įstatymus investicinės įmonės negali laikytis pirmiau nurodytos 1 dalies d arba e punktų, valstybės narės nustato reikalavimus, turinčius lygiavertį poveikį klientų teisių apsaugos atžvilgiu.

17 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 7 dalis)

Kliento finansinių priemonių deponavimas

1. Valstybės narės leidžia investicinėms įmonėms įnešti klientų vardu turimas finansines priemones į trečiojoje šalyje atidarytą sąskaitą arba sąskaitas su sąlyga, kad įmonės tinkamai, apdairiai ir stropiai pasirenka, paskiria ir periodiškai tikrina trečiają šalį ir susitarimus dėl tų finansinių priemonių laikymo ir apsaugos.

Visų pirma valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės atsižvelgtų į trečiosios šalies patirtį ir reputaciją rinkoje ir bet kuriuos teisinius reikalavimus arba rinkos praktiką, susijusią su tų finansinių priemonių laikymu, kuri galėtų neigiamai paveikti klientų teises.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai finansinių priemonių kito asmens vardu apsaugai taikomos jurisdikcijos, kurioje investicinė įmonė siūlo deponuoti kliento finansines priemones trečiojoje šalyje, tam tikros nuostatos ir priežiūra, investicinė įmonė nedeponuoja tų finansinių priemonių toje trečiojoje šalyje toje jurisdikcijoje, kuriai netaikomos tokios nuostatos ir priežiūra.

3. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės nedeponuotų klientų vardu turimų finansinių priemonių trečiojoje šalyje, esančioje trečiojoje valstybėje, kurioje neregamentuojamas finansinių priemonių laikymas ir apsauga kito asmens sąskaita, jeigu neįvykdoma viena iš šių sąlygų:

- a) dėl finansinių priemonių arba su tomis priemonėmis susijusių investicinių paslaugų pobūdžio jas reikia deponuoti trečiojoje šalyje, esančioje toje trečiojoje valstybėje;
- b) kai finansinės priemonės laikomos verslo kliento vardu, tas klientas raštu paprašo, kad įmonė tas finansines priemones deponuotų trečiojoje šalyje, kuri yra toje trečiojoje valstybėje.

18 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 8 dalis)

Kliento lėšų įnešimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, gavusios kliento lėšas, nedelsdamos įneštų tas lėšas į vieną arba daugiau sąskaitų, kurios atidarytos bet kurioje iš šių įstaigų:

- a) centriniame banke;
- b) kredito įstaigoje, kuriai suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2000/12/EB;
- c) banke, kuris turi veiklos leidimą trečiojoje šalyje;
- d) reikalavimus atitinkančiame pinigų rinkos fonde.

Pirma pastraipa netaikoma pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) ⁽¹⁾ įgaliotai kredito įstaigai jos saugomų indėlių, kaip apibrėžta toje direktyvoje, atžvilgiu.

2. 1 dalies d punkte ir 16 straipsnio 1 dalies e punkte reikalavimus atitinkantis pinigų rinkos fondas – tai kolektyvinio investavimo subjektas, turintis veiklos leidimą pagal Direktyvą 85/611/EEB arba kuriam taikoma priežiūra ir, jeigu taikytina, kuriam atitinkama institucija yra išdavusi veiklos leidimą pagal valstybės narės nacionalinius įstatymus, ir kuris atitinka šias sąlygas:

- a) jo pagrindinis investavimo tikslas turi būti palaikyti įmonės grynąją turto vertę, kad ji būtų pastovi arba nominali (neįskaitant įplaukų) arba būtų lygi investuotojų pradinio kapitalo ir įplaukų sumai;
- b) siekdamas šio pagrindinio investavimo tikslo, jis privalo išimtinai investuoti į aukštos kokybės pinigų rinkos priemones, kurių terminas arba likęs terminas iki sandorio galiojimo pabaigos yra ne ilgesnis kaip 397 dienos arba kurių reguliariai koreguojamos įplaukos atitinka šį terminą ir kurių termino svertinis vidurkis yra 60 dienų. Jis taip pat gali pasiekti šį tikslą investuodamas į indėlius kredito įstaigose kaip į pagalbines priemones;
- c) jis privalo užtikrinti likvidumą, atlikdamas atsiskaitymą tą pačią arba kitą dieną.

b punkte pinigų rinkos priemonė laikoma aukštos kokybės priemone, jeigu kompetentinga kredito reitingų agentūra, vertinusi šios priemonės reitingus, jai suteikė aukščiausią kredito reitingą. Priemonė, kuriai jokia kompetentinga reitingų agentūra nenustato reitingų, nelaikoma aukštos kokybės priemone.

Antroje pastraipoje reitingų agentūra laikoma kompetentinga, jeigu ji reguliariai ir profesionaliai suteikia pinigų rinkos fondams kredito reitingus ir yra reikalavimus atitinkanti IKVI, kaip numatyta Direktyvos 2006/48/EB 81 straipsnio 1 dalyje.

3. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai investicinės įmonės neįneša klientų lėšų į centrinį banką, jos tinkamai, apdairiai ir stropiai pasirinktų, paskirtų ir periodiškai tikrintų kredito įstaigą, banką arba pinigų rinkos fondą, į kurį įneštos lėšos, ir susitarimus tų lėšų laikymui.

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad investicinės įmonės atsižvelgtų į tokių institucijų arba pinigų rinkos fondų kvalifikaciją ir reputaciją rinkoje, siekdamos užtikrinti klientų teisių apsaugą ir bet kuriuos teisinius arba norminius reikalavimus arba rinkos praktiką, susijusią su klientų lėšų laikymu, kuri galėtų neigiamai paveikti klientų teises.

Valstybės narės užtikrina, kad klientai turėtų teisę prieštarauti jų lėšų įnešimui į reikalavimus atitinkantį pinigų rinkos fondą.

19 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 7 dalis)

Kliento finansinių priemonių panaudojimas

1. Valstybės narės neleidžia investicinėms įmonėms sudaryti vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių susitarimų finansinių priemonių, kurias ji turi kliento vardu, atžvilgiu arba kitaip panaudoti tokias finansines priemones savo sąskaita arba kito įmonės kliento sąskaita, jeigu netenkinamos šios sąlygos:

- a) klientas privalo iš anksto aiškiai sutikti, kad priemonės būtų panaudotos konkrečiomis sąlygomis ir, mažmeninio kliento atveju, patvirtina tai parašu arba kitu lygiaverčiu būdu;
- b) to kliento finansinių priemonių panaudojimą privalo riboti konkrečios sąlygos, su kuriomis klientas sutinka.

2. Valstybės narės gali neleisti investicinėms įmonėms sudaryti vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių susitarimų finansinių priemonių, kurias ji laiko kliento vardu trečiosios šalies tvarkomoje bendroje sąskaitoje, atžvilgiu arba kitaip panaudoti finansines priemones, laikomas tokioje sąskaitoje savo sąskaita arba kito kliento sąskaita, jeigu, be 1 dalyje nurodytų sąlygų, netenkinama bent viena iš šių sąlygų:

- a) kiekvienas klientas, kurio finansinės priemonės laikomos bendroje sąskaitoje kartu su kitų klientų finansinėmis priemonėmis, privalo iš anksto duoti aiškų sutikimą pagal 1 dalies a punktą;

⁽¹⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

- b) investicinė įmonė privalo turėti sistemas ir kontrolės priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad taip panaudojamos tik tų klientų, kurie davė išankstinį aiškų sutikimą pagal 1 dalies a punktą, finansinės priemonės.

Investicinės įmonės įrašuose turi būti pateikiama išsami informacija apie klientą, kurio nurodymais buvo panaudotos finansinės priemonės, ir kiekvieno sutikimą davusio kliento finansinių priemonių skaičių, kad būtų galima teisingai paskirstyti bet kokius nuostolius.

20 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 7 ir 8 dalys)

Išorės auditorių ataskaitos

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų, jog jų išorės auditoriai ne rečiau kaip kartą per metus pateiktų įmonės buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ataskaitą apie įmonės susitarimų pakankamumą pagal Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 7 ir 8 dalis bei šį skirsnį.

4 SKIRSNIS

Interesų prieštaravimas

21 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 3 dalis ir 18 straipsnis)

Klientui galintys pakenkti interesų prieštaravimai

Valstybės narės užtikrina, kad, siekdamos nustatyti interesų prieštaravimų, kurie kyla teikiant investicines ir pagalbines paslaugas arba jų derinį ir kurių egzistavimas gali pakenkti kliento interesams, rūšis, investicinės įmonės, taikydamos minimalius kriterijus, atsižvelgtų į klausimą, ar investicinei įmonei arba susijusiam asmeniui ar asmeniui, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusiam su įmone kontrolės funkcija, taikytina viena iš šių situacijų, tikėtinų dėl investicinių ar pagalbinių paslaugų teikimo, investicinės ar kitos veiklos:

- tikėtina, kad įmonė arba tas asmuo turės finansinės naudos arba išvengs finansinio nuostolio kliento sąskaita;
- įmonė arba tas asmuo yra suinteresuotas klientui teikiamos paslaugos arba kliento vardu vykdomo sandorio rezultatu kitaip, negu klientas yra suinteresuotas tuo rezultatu;
- įmonė arba tas asmuo yra finansiškai arba kitaip skatinamas teikti pirmenybę kito kliento arba klientų grupės interesams, o ne kliento interesams;
- įmonė arba tas asmuo vykdo tokią pačią veiklą kaip klientas;

- įmonė arba tas asmuo iš asmens, išskyrus klientą, už klientui teikiamas paslaugas, be standartinio komisinio arba mokesčio už tą paslaugą, gauna arba gaus atlygį pinigais, prekėmis arba paslaugomis.

22 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 3 dalis ir 18 straipsnio 1 dalis)

Interesų prieštaravimų politika

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės parengtų, įdiegtų ir turėtų rašytinę veiksmingą interesų prieštaravimų politiką, kuri atitiktų įmonės dydį ir struktūrą bei jos veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą.

Kai įmonė yra grupės narė, šia politika taip pat būtina atsižvelgti į bet kurias aplinkybes, kurios įmonei yra arba turėtų būti žinomos, kurios gali sukelti interesų prieštaravimą dėl kitų grupės narių struktūros ir veiklos.

2. Interesų prieštaravimų politikoje, parengtoje vadovaujantis 1 dalimi, pateikiama tokia informacija:

- joje privalo būti nurodytos, atsižvelgiant į konkrečias investicines paslaugas ir veiklą bei pagalbines paslaugas, kurias teikia pati investicinė įmonė arba kurios teikiamos tos įmonės vardu, aplinkybės, kurios sudaro arba gali iššaukti interesų prieštaravimą, dėl kurio gali kilti didelis pavojus vieno arba daugelio klientų interesams;
 - joje privalo būti nurodytos išsamos procedūros, kurių reikia laikytis, ir priemonės, kurias reikia priimti, kad būtų galima išspręsti tokius prieštaravimus.
3. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalies b punkte numatytos procedūros ir priemonės yra skirtos tam, kad būtų užtikrinta, jog susiję asmenys, dalyvaujantys įvairių rūšių veikloje, kuri susijusi su interesų prieštaravimu, nurodytu 2 dalies a punkte, vykdytų tą veiklą tiek nepriklausomai, kiek tai tinkama, atsižvelgiant į investicinės įmonės dydį ir veiklą bei į grupę, kuriai ji priklauso, ir į pavojaus, kad kliento interesams bus padaryta žala, reikšmingumą.

2 dalies b punkte procedūros, kuriomis reikia vadovautis, ir priemonės, kurias reikia priimti, apima tokias toliau nurodytas priemones, kurios reikalingos ir tinkamos įmonei, kad ji užtikrintų reikiamą savarankiškumo laipsnį:

- veiksmingas procedūras, kad būtų galima užkirsti kelią arba kontroliuoti susijusių asmenų, dalyvaujančių su interesų prieštaravimo rizika susijusioje veikloje, keitimąsi informacija, kai keitimasis ta informacija gali pakenkti vieno arba daugiau klientų interesams;

b) atskirą priežiūrą susijusių asmenų, kurių pagrindinės funkcijos apima veiklos vykdymą klientų vardu arba paslaugų teikimą klientams, kurių interesai gali prieštarauti vieni kitiems, arba kurie kitaip atstovauja skirtingiems interesams, įskaitant įmonės interesus, kurie gali prieštarauti vieni kitiems;

c) panaikinimą bet kokio tiesioginio ryšio tarp susijusių asmenų, kurie daugiausia vykdo vienos rūšies veiklą, atlygio ir skirtingų susijusių asmenų, kurie daugiausia vykdo kitokią veiklą, atlygio arba jų uždirbtų pajamų, kai dėl šių veiklos rūšių gali kilti interesų prieštaravimas;

d) priemonės, skirtas užkirsti kelią arba apriboti bet kurio asmens netinkamą įtaką formai, kuria susijęs asmuo teikia investicines arba pagalbines paslaugas arba vykdo veiklą;

e) priemonės, skirtas užkirsti kelią arba kontroliuoti, kaip susijęs asmuo tuo pačiu metu arba vėliau dalyvauja, teikiant atskiras investicines arba pagalbines paslaugas arba vykdamas tokią veiklą, kai dėl tokio dalyvavimo gali pablogėti tinkamas interesų prieštaravimo valdymas.

Jeigu vienos arba kelių tokių priemonių ir procedūrų priėmimas neužtikrina reikiamo savarankiškumo lygio, valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės imtųsi alternatyvių arba papildomų priemonių ir procedūrų, kurios yra reikalingos ir tinkamos šiems tikslams įvykdyti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, atskleistina klientams pagal Direktyvos 2004/39/EB 18 straipsnio 2 dalį, būtų pateikta patvariojoje laikmenoje ir joje būtų pakankamai išsamūs duomenys, atsižvelgiant į kliento pobūdį, kad tas klientas galėtų priimti pagrįstą sprendimą, susijusį su investicine arba pagalbine paslauga, dėl kurios kyla interesų prieštaravimas.

23 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 6 dalis)

Paslaugų arba veiklos, sukeliančios žalingą interesų prieštaravimą, registravimas

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės saugotų ir reguliariai atnaujintų informaciją apie investicinių arba pagalbinių paslaugų rūšis arba investicinę veiklą, kurią vykdo pati įmonė arba kuri vykdoma tos įmonės vardu, kurioje iškilo arba nuolatinių paslaugų arba veiklos atveju, gali kilti interesų prieštaravimas, dėl kurio gali kilti didelis pavojus vieno arba daugelio klientų interesams.

24 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 2 dalis)

Investicinis tyrimas

1. 25 straipsnyje investicinis tyrimas – tai tyrimas arba kitokia informacija, kuria aiškiai arba netiesiogiai rekomenduojama arba siūloma investicinė strategija, susijusi su viena arba keliomis investicinėmis priemonėmis arba finansinių priemonių emitentais, įskaitant bet kokią išvadą dėl tokių priemonių dabartinės arba būsimos vertės arba kainos, kuri (informacija) skirta paskleisti platinimo kanalais arba visuomenei ir kurios atžvilgiu tenkinamos šios sąlygos:

a) ji apibūdinama arba aprašoma kaip investicinis tyrimas ar panašiu terminu arba kitaip pateikiama, kaip rekomendacijoje išdėstytų dalykų objektyvus arba nepriklausomas išaiškinimas;

b) jeigu minėtą rekomendaciją klientui pateikė investicinė įmonė, tai nebus laikoma investicinių rekomendacijų teikimu, kaip numatyta Direktyvoje 2004/39/EB.

2. Direktyvos 2003/125/EB 1 straipsnio 3 dalyje numatytos rūšies rekomendacija, tačiau susijusi su Direktyvoje 2004/39/EB apibrėžtomis finansinėmis priemonėmis, kuri neatitinka 1 dalyje nurodytų sąlygų, laikoma rinkai skirtu pranešimu, kaip numatyta Direktyvoje 2004/39/EB, ir valstybės narės reikalauja, kad bet kuri investicinė įmonė, kuri pateikia arba išplatina šią rekomendaciją, užtikrintų, kad ji būtų aiškiai nurodyta kaip tokia.

Be to, valstybės narės reikalauja, kad tos įmonės užtikrintų, jog bet kurioje tokioje rekomendacijoje būtų suprantamas ir aiškus pareiškimas (arba – žodinės rekomendacijos atveju – lygiavertė informacija), kad ji nebuvo parengta pagal teisinius reikalavimus, kuriais skatinamas investicinio tyrimo nepriklausomumas, ir kad jai netaikomas joks draudimas vykdyti sandorius iki investicinio tyrimo išplatavimo.

25 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 3 dalis)

Papildomi organizaciniai reikalavimai, kai įmonė parengia ir išplatina investicinį tyrimą

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, kurios rengia arba organizuoja investicinį tyrimą, kuris skirtas arba tikriausiai bus vėliau išplatintas įmonės klientams arba viešai, savo arba savo grupės nario atsakomybe užtikrintų, kad būtų įgyvendintos visos 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės, taikytinos finansų analitikams, dalyvaujantiems rengiant investicinį tyrimą, ir kitiems susijusiems asmenims, kurių įsipareigoji-

mai arba verslo interesai gali prieštarauti asmenų, kuriems išplatinamas investicinis tyrimas, interesams.

2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytose investicinėse įmonėse būtų susitarimai, kuriais siekiama užtikrinti, jog būtų įvykdytos šios sąlygos:

a) turėdamos duomenų apie galimą investicinio tyrimo laiką arba turinį, kurie nėra viešai prieinami arba kurių neturi klientai ir kurių negalima lengvai numanyti iš turimos informacijos, kol investicinio tyrimo gavėjai neturės tinkamos galimybės juo pasinaudoti, finansų analitikai ir kiti susiję asmenys negali kito asmens, įskaitant investicinę įmonę, vardu prekiauti arba sudaryti asmeninių sandorių finansinėmis priemonėmis, su kuriomis susijęs investicinis tyrimas, arba bet kuriomis susijusiomis finansinėmis priemonėmis, išskyrus atvejus, kai rinkos formuotojai veikia sąžiningai ir vykdo įprastinę rinkos formavimo veiklą arba kai vykdomas neužsakytas kliento pavedimas;

b) esant aplinkybėms, kurių neapima a punktą, finansų analitikai ir bet kurie kiti susiję asmenys, dalyvaujantys rengiant investicinį tyrimą, negali sudaryti asmeninių sandorių finansinėmis priemonėmis, kurias apima investicinis tyrimas, arba bet kuriomis susijusiomis finansinėmis priemonėmis, kurie prieštarautų dabartinėms rekomendacijoms, išskyrus išskirtines aplinkybes ir gavus išankstinį įmonės nario, atsakingo už teisinę arba įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo funkciją, patvirtinimą;

c) pačios investicinės įmonės, finansų analitikai ir kiti susiję asmenys, dalyvaujantys rengiant investicinį tyrimą, negali priimti skatinimo priemonių iš subjektų, turinčių esminių interesų, susijusių su investicinio tyrimo objektu;

d) pačios investicinės įmonės, finansų analitikai ir kiti susiję asmenys, dalyvaujantys rengiant investicinį tyrimą, negali pažadėti emitentams palankios tyrimo apžvalgos;

e) emitentams, susijusiems asmenims, išskyrus finansų analitikus, ir bet kuriems kitiems asmenims negali būti leidžiama peržiūrėti investicinio tyrimo projektą iki investicinio tyrimo išplatavimo, norint patikrinti į tą tyrimą įtrauktų faktinių pareiškimų tikslumą arba bet kurioo kitu tikslu, išskyrus įmonės teisinių įsipareigojimų laikymosi patikrinimą, jeigu projekte pateikiama rekomendacija arba tikslinė kaina.

Šioje dalyje susijusi finansinė priemonė – tai finansinė priemonė, kurios kainą labai veikia kitos finansinės priemonės, esančios investicinio tyrimo objektu, kainos kitimas ir kuri apima tos kitos finansinės priemonės išvestinę priemonę.

3. Valstybės narės atleidžia investicines įmones, kurios viešai arba klientams platina kito asmens parengtą investicinį tyrimą, nuo 1 dalies reikalavimų, jeigu laikomasi šių kriterijų:

- asmuo, kuris rengia investicinį tyrimą, nėra grupės, kuriai priklauso investicinė įmonė, narys;
- investicinė įmonė iš esmės nekeičia investicinio tyrimo rekomendacijų;
- investicinė įmonė nepateikia investicinio tyrimo kaip savo rengto tyrimo;
- investicinė įmonė patikrina, ar tyrimo rengėjui taikomi reikalavimai yra lygiaverčiai šios direktyvos reikalavimams, kurie keliami to tyrimo rengimui, arba ar rengėjas yra parengęs politiką, kurioje nustatyti tokie reikalavimai.

III SKYRIUS

INVESTICINIŲ ĮMONIŲ VEIKLOS SĄLYGOS

1 SKIRSNIS

Skatinimo priemonės

26 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 1 dalis)

Skatinimo priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nelaikoma, jog investicinės įmonės elgiasi sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, atsižvelgdamos į geriausias kliento interesus, jeigu, teikdamos investicines arba pagalbines paslaugas klientui, jos moka arba joms mokamas mokestis ar komisinis atlygis arba jos teikia arba joms teikiama bet kokia nepiniginė nauda, išskyrus:

- mokestį, komisinį atlygį arba nepiniginę naudą, kuri mokama arba teikiama klientui arba kliento vardu veikiančiam asmeniui, arba kurią moka arba teikia klientas arba jo vardu veikiantis asmuo;
- mokestį, komisinį atlygį arba nepiniginę naudą, kuri mokama arba teikiama trečiajam šaliai arba trečiosios šalies vardu veikiančiam asmeniui, arba kurią moka arba teikia trečioji šalis arba jos vardu veikiantis asmuo, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- klientui turi būti išsamiai, tiksliai ir suprantamai pateikiama aiški informacija apie mokestį, komisinį atlygį ar naudą, jų pobūdį ir sumą, arba, kai negalima nustatyti tos sumos, jos apskaičiavimo metodą, prieš suteikiant atitinkamą investicinę arba pagalbinę paslaugą;

- ii) mokesčio arba komisinio atlygio sumokėjimas arba nepiniginės naudos suteikimas turi būti nustatomas siekiant pagerinti klientui suteiktos atitinkamos paslaugos kokybę ir nepakenkti įmonės išpareigojimo nepažeisti jos klientų interesų vykdymui;
 - c) tinkamus mokesčius, kurie leidžia teikti arba yra būtini norint teikti investicines paslaugas, kaip antai pasaugos išlaidos, atsiskaitymo ir valiutos keitimo mokesčiai, su reguliavimu susijusios rinkliavos arba teisinės išlaidos, ir dėl kurių pobūdžio negali atsirasti prieštaravimo įmonės pareigai veikti garbingai, sąžiningai ir profesionaliai, kiek įmanoma atsižvelgiant į savo klientų interesus.
- b) turi būti nurodomi lyginamosios informacijos šaltiniai;
 - c) turi būti įtraukti pagrindiniai lyginamosios informacijos faktai ir prielaidos.
4. Kai informacijoje nurodomi ankstesni finansinės priemonės, finansinio indekso arba investicinės paslaugos rezultatai, tenkinamos šios sąlygos:

Valstybės narės leidžia investicinei įmonei b punkto i papunkčio tikslais santraukos forma atskleisti esmines susitarimų dėl atlygio, komisinio atlygio arba nepiniginės naudos, sąlygas, jeigu ji išpareigoja atskleisti papildomą informaciją kliento prašymu ir su sąlyga, kad ji vykdo tą išpareigojimą.

2 SKIRSNIS

Informacija klientams ir potencialiems klientams

27 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 2 dalis)

Sąlygos, kurias privalo atitikti informacija, kad būtų teisinga, aiški ir neklaidinanti

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų, jog visa informacija, kurią jos siunčia arba platina taip, kad ją tikriausiai gaus mažmeniniai klientai arba potencialūs mažmeniniai klientai, įskaitant rinkai skirtus pranešimus, tenkintų 2–8 dalyse nurodytas sąlygas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija apima investicinės įmonės pavadinimą.

Ji yra tiksli ir visų pirma nepabrėžia jokios galimos naudos iš investicinės paslaugos arba finansinės priemonės, tuo pačiu nepateikdama teisingo ir akivaizdaus įspėjimo apie bet kokią susijusių riziką.

Ji yra pakankama ir pateikiama taip, kad ją tikriausiai supras vidutinis grupės, kuriai ji yra skirta arba kuri tikriausiai ją gaus, narys.

Ja nenuslepami, nesumenkinami ar nenustelbiami svarbūs dalykai, pareiškimai ar įspėjimai.

3. Kai informacijoje lyginamos investicinės ar pagalbinės paslaugos, finansinės priemonės arba investicines ar pagalbines paslaugas teikiantys asmenys, tenkinamos šios sąlygos:

a) palyginimas turi būti prasmingas ir pateikiamas teisingai bei proporcingai;

- a) ši nuoroda negali būti svarbiausias pranešimo požymis;
- b) informacijoje turi būti pateikti atitinkami veiklos duomenys, kurie apima pastaruosius penkerius metus arba visą laikotarpį, kurį buvo teikiama finansinė priemonė, nustatomas finansinis indeksas arba teikiama investicinė paslauga, jeigu jis trumpesnis nei penkeri metai, arba tokių ilgesnį laikotarpį, kaip gali nuspręsti įmonė, ir kiekvienu atveju ši informacija apie veiklą privalo būti paremta užbaigtais 12 mėnesių laikotarpiais;

c) turi būti aiškiai nurodytas ataskaitinis laikotarpis ir informacijos šaltinis;

d) informacijoje turi būti pateiktas akivaizdus įspėjimas, kad pateikti duomenys yra susiję su praėjusiu laikotarpiu ir kad ankstesni rezultatai nėra patikimas būsimų rezultatų rodiklis;

e) kai nuoroda paremta duomenimis, išreikštais kita valiuta, o ne valstybės narės, kurioje nuolat gyvena mažmeninis klientas arba potencialus mažmeninis klientas, turi būti aiškiai nurodyta valiuta kartu su įspėjimu, kad grąža gali padidėti arba sumažėti dėl valiutos kurso svyravimų;

f) kai nuoroda yra paremta bendrais rezultatais, turi būti nurodomas komisinių, mokesčių ar kitokių rinkliavų poveikis.

5. Kai į informaciją yra įtraukti arba joje remiamasi sumodeliuotais ankstesniais finansinės priemonės rezultatais, ji turi būti susijusi su finansine priemone arba finansiniu indeksu, ir turi būti tenkinamos šios sąlygos:

a) sumodeliuoti ankstesni rezultatai turi būti paremti faktiniais ankstesniais vienos ar kelių finansinių priemonių arba finansinių indeksų, kurie yra tokie pat kaip konkreiti finansinė priemonė arba sudaro tos priemonės pagrindą, rezultatais;

b) a punkte nurodyto faktinio ankstesnio rezultato atžvilgiu turi būti laikomasi 4 dalies a–c, e ir f punktuose nurodytų sąlygų;

c) informacijoje turi būti pateiktas akivaizdus įspėjimas, kad pateikti duomenys yra susiję su sumodeliuota praėjusio laikotarpio veikla ir kad praėjusio laikotarpio veikla nėra patikimas būsimų veiklos rezultatų rodiklis.

6. Kai informacijoje yra duomenų apie būsimus rezultatus, tenkinamos šios sąlygos:

- a) informacija negali būti paremta sumodeliuotais ankstesniais rezultatais, ir jie negali būti joje nurodyti;
- b) ji turi būti paremta pagrįstomis prielaidomis, kurios būtų paremtos objektyviais duomenimis;
- c) kai nuoroda yra paremta bendrais rezultatais, turi būti nurodomas komisinių, mokesčių ar kitokių rinkliavų poveikis;
- d) joje turi būti akivaizdžiai išpėta, kad tokios prognozės negali patikimai nurodyti būsimų rezultatų.

7. Kai informacijoje nurodyta konkreti mokesčių tvarka, joje aiškiai pareiškama, kad mokesčių tvarka priklauso nuo kiekvieno kliento individualių aplinkybių ir ateityje gali būti keičiama.

8. Informacijoje nenaudojamas jokios kompetentingos institucijos pavadinimas taip, kad būtų duodama suprasti ar daroma užuomina, kad ta institucija patvirtina arba pritaria tos investicinės įmonės produktams ar paslaugoms.

28 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalis)

Informacija apie klientų skirstymą į kategorijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės praneštų naujiems ir esamiems klientams, apie investicinės įmonės iš naujo atliktą suskirstymą į kategorijas pagal Direktyvos 2004/39/EB reikalavimus ir apie tai, kokiai klientų kategorijai jie priskirti: mažmeninių klientų, verslo klientų ar tinkamos sandorio šalies pagal tą Direktyvą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės praneša klientams patvariojoje laikmenoje apie bet kokią kliento turimą teisę prašyti būti priskirtam kitai klientų kategorijai ir apie bet kuriuos su tuo susijusius kliento apsaugos lygio apribojimus.
3. Valstybės narės leidžia investicinėms įmonėms savo iniciatyva arba susijusiam klientui paprašius:
 - a) laikyti verslo arba mažmeniniu klientu klientą, kurį kitu atveju būtų galima priskirti tinkamos sandorio šalies grupei pagal Direktyvos 2004/39/EB 24 straipsnio 2 dalį;
 - b) laikyti mažmeniniu klientu klientą, kuris laikomas verslo klientu pagal Direktyvos 2004/39/EB II priedo I skirsnį.

29 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalis)

Klientams teikiamai informacijai taikomi bendrieji reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės pakankamai iš anksto, prieš mažmeniniam klientui arba potencialiam mažmeniniam klientui sudarant bet kurį susitarimą dėl investicinių paslaugų arba pagalbinių paslaugų teikimo arba prieš teikiant tas paslaugas – atsižvelgiant į tai, kas įvyksta anksčiau – suteiktų tam klientui arba potencialiam klientui šią informaciją:
 - a) bet kurio tokio susitarimo sąlygas;
 - b) pagal 30 straipsnį reikalaujamą informaciją, susijusią su tuo susitarimu arba su tomis investicinėmis arba pagalbėmis paslaugomis.
2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės pakankamai iš anksto, prieš teikdamos investicines paslaugas arba pagalbines paslaugas mažmeniniams klientams arba potencialiems mažmeniniams klientams, suteiktų pagal 30–33 straipsnius reikalaujamą informaciją.
3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės pakankamai iš anksto iki susijusios paslaugos teikimo suteiktų verslo klientams 32 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytą informaciją.
4. 1–3 dalyse nurodyta informacija pateikiama patvarioje laikmenoje arba – jeigu informacijos reikalaujama remiantis 1 dalimi arba tinklavietėje (jeigu tai nėra laikoma patvaria laikmena), jeigu tenkinamos 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos.
5. Išskyrus tuos atvejus, kurie numatyti 1 ir 2 dalyse, valstybės narės leidžia investicinėms įmonėms toliau nurodytomis aplinkybėmis suteikti mažmeniniam klientui pagal 1 dalį reikalaujamą informaciją iš karto po to, kai tas klientas sudaro susitarimą dėl investicinių paslaugų arba pagalbinių paslaugų teikimo, o pagal 2 dalį reikalaujamą informaciją – iš karto pradėjus teikti paslaugą:
 - a) įmonė negalėjo laikytis 1 ir 2 dalyse nurodytų terminų, nes, klientui paprašius, susitarimas buvo sudarytas nuotolinio ryšio priemone, ir dėl to įmonė negalėjo pateikti informacijos pagal 1 arba 2 dalis;
 - b) bet kuriuo atveju, kai kitaip netaikoma 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 3 dalis, investicinė įmonė laikosi to straipsnio reikalavimų, susijusių su mažmeniniu klientu arba potencialiu mažmeniniu klientu, tarsi tas klientas arba potencialus klientas būtų „vartotojas“, o investicinė įmonė – „paslaugų teikėjas“, kaip numatyta toje direktyvoje.

⁽¹⁾ OL L 271, 2002 10 09, p. 16.

6. Valstybė narė užtikrina, kad investicinės įmonės pakankamai iš anksto praneštų klientui apie kiekvieną esminį informacijos, pateiktos pagal 30–33 straipsnius, pasikeitimą, susijusį su paslauga, kurią įmonė teikia tam klientui. Tas pranešimas pateikiamas patvariojoje laikmenoje, jeigu informacija, su kuria jis susijęs, pateikiama patvariojoje laikmenoje.

7. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų, jog informacija, pateikiama rinkai skirtame pranešime, atitiktų bet kokią informaciją, kurią įmonė suteikia klientams, teikdama investicines ir pagalbines paslaugas.

8. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai rinkai skirtame pranešime pateikiamas toliau nurodyto pobūdžio pasiūlymas arba kvietimas ir jame nurodoma, kaip turi būti atsakyta, arba pateikiama forma, kuria galima pateikti atsakymą, jame pateikiama tokia 30–33 straipsniuose nurodyta informacija, kuri susijusi su tuo pasiūlymu arba kvietimu:

- a) pasiūlymas sudaryti susitarimą dėl finansinės priemonės arba investicinių ar pagalbinių paslaugų su bet kuriuo asmeniu, kuris atsiliepią į šį pranešimą;
- b) kvietimas bet kuriam asmeniui, kuris atsiliepią į šį pranešimą, pateikti pasiūlymą sudaryti susitarimą dėl finansinės priemonės arba investicinių ar pagalbinių paslaugų.

Tačiau pirmas punktas netaikomas, jeigu potencialus mažmeninis klientas, norėdamas atsiliepti į rinkai skirtame pranešime pateiktą pasiūlymą arba kvietimą, privalo remtis kitu dokumentu arba dokumentais, kuriuose kiekviename atskirai arba kartu yra ta informacija.

30 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauka)

Informacija apie investicinę įmonę ir jos paslaugas mažmeniniams klientams ir potencialiems mažmeniniams klientams

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės prirėikus suteiktų mažmeniniams klientams arba potencialiems mažmeniniams klientams šią bendro pobūdžio informaciją:

- a) investicinės įmonės pavadinimą ir adresą bei kontaktinius duomenis, kurie būtini, kad klientai galėtų veiksmingai susisiekti su įmone;
- b) nurodo kalbas, kuriomis klientas gali bendrauti su investicine įmone, taip pat įmonės dokumentams ir kitai informacijai gauti;
- c) investicinės įmonės ir kliento naudotinus informacijos perdavimo būdus, įskaitant, kur tinkama, būdus pavedimams siųsti ir gauti;

- d) fakto, kad investicinė įmonė turi veiklos leidimą, patvirtinimą ir šį leidimą išdavusios kompetentingos institucijos pavadinimą ir adresą;
- e) kai investicinė įmonė vykdo veiklą, pasitelkdama įgaliotąjį atstovą, – šio fakto patvirtinimą, nurodant valstybę narę, kurioje tas atstovas įregistruotas;
- f) pagal Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 8 dalį investicinės įmonės klientui teiktinų ataskaitų apie suteiktas paslaugas pobūdį, dažnumą ir pateikimo terminus;
- g) jeigu investicinėje įmoneje yra kliento finansinių priemonių arba kliento lėšų, – veiksmų, kurių imasi investicinė įmonė siekdama užtikrinti jų apsaugą, aprašymo santrauką, įskaitant susijusios bet kokią investuotojų kompensavimo arba indėlių garantijų sistemos, kurią taiko investicinė įmonė, vykdydama veiklą valstybėje narėje, santrauką;
- h) pagal 22 straipsnį įmonės taikomos interesų prieštaravimų politikos aprašymą, kuris gali būti pateikiamas sutrumpintas;
- i) bet kuriuo metu klientui paprašius šios informacijos, patvarioje laikmenoje arba tinklavietėje (jeigu tai nėra laikoma patvaria laikmena) pateikiama išsamesnė informacija apie interesų prieštaravimų politiką, jeigu tenkinamos 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės, teikdamos portfelio valdymo paslaugą, nustatytų tinkamą įvertinimo ir palyginimo būdą, pavyzdžiui, prasmingą standartą, pagrįstą kliento investiciniais tikslais ir finansinių priemonių rūšimis, įtrauktomis į kliento portfelį, kad klientas, kuriam teikiama paslauga, galėtų įvertinti įmonės rezultatus.

3. Valstybės narės reikalauja, kad tuo atveju, kai investicinės įmonės siūlo teikti portfelio valdymo paslaugas mažmeniniam klientui arba potencialiam mažmeniniam klientui, jos, neskaitant pagal 1 dalį reikalaujamos pateikti informacijos, suteiktų klientui, jeigu taikytina, tokią informaciją:

- a) informaciją apie kliento portfelį sudarančių finansinių priemonių vertinimo metodą ir dažnumą;
- b) išsamią informaciją apie visų kliento portfelį sudarančių finansinių priemonių arba lėšų ar jų dalies valdymo savo nuožiūra delegavimą;
- c) bet kurio standarto, su kuriuo bus lyginami kliento portfelio rezultatai, specifikacijas;
- d) finansinių priemonių rūšis, kurios gali būti įtrauktos į kliento portfelį, ir rūšis sandorių, kurie gali būti įvykdyti šiomis priemonėmis, įskaitant bet kokius apribojimus;
- e) valdymo tikslus, valdytojo nuožiūra vykdomos veiklos rizikos lygį ir bet kokius konkrečius tos nuožiūros suvaržymus.

31 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies antra įtrauka)

Informacija apie finansines priemones

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės pateiktų klientams arba potencialiems klientams bendrą finansinių priemonių pobūdžio ir su jomis susijusios rizikos aprašymą, visų pirma klientų skirstymą į mažmeninių arba verslo klientų kategorijas. Šiame aprašyme turi būti pakankamai išsamiai paaiškintas susijusios konkrečios priemonės rūšies pobūdis ir tai konkrečiai priemonės rūšiai būdinga rizika, kad klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą investuoti.

2. Į rizikos apibūdinimą, kai tai susiję su konkrečia susijusios priemonės rūšimi ir kliento statusu bei jo žinių lygiu, įtraukiami šie elementai:

- a) rizika, susijusi su tos rūšies finansine priemone, įskaitant nuosavo ir skolinto kapitalo santykio bei jo poveikio, taip pat rizikos prarasti visą investiciją paaiškinimą;
- b) tokių priemonių kainos nepastovumas ir bet kokie tokioms priemonėms esamoje rinkoje taikomi apribojimai;
- c) faktas, kad be priemonių įsigijimo kainos, dėl tokių priemonių sandorių investuotojui gali tekti prisiimti finansinius išpareigojimus ir kitokias papildomas pareigas, įskaitant sąlyginius išpareigojimus;
- d) bet kokie reikalavimai įmokėti garantinę sumą ar panašios prievolės, taikomos tos rūšies priemonėms.

Valstybės narės gali nurodyti tikslus šioje dalyje reikalaujamo rizikos apibūdinimo terminus arba turinį.

3. Jeigu investicinė įmonė suteikia mažmeniniam klientui arba potencialiam mažmeniniam klientui informacijos apie finansinę priemonę, su kuria susijęs dabartinis viešas pasiūlymas, o pagal Direktyvą 2003/71/EB buvo išleistas su tuo pasiūlymu susijęs prospektas, ta įmonė praneša klientui arba potencialiam klientui, kur tas prospektas pateikiamas viešai.

4. Kai tikėtina, kad rizika, susijusi su finansine priemone, kurią sudaro dvi arba daugiau skirtingų finansinių priemonių arba paslaugų, bus didesnė nei rizika, susijusi su bet kuria iš sudėtinių dalių, investicinė įmonė pateikia atitinkamą tos priemonės sudėtinių dalių aprašymą ir apibūdina, kaip tų sudėtinių dalių tarpusavio sąveika padidina riziką.

5. Jeigu finansinės priemonės apima trečiosios šalies garantiją, informacijoje apie garantiją pateikiama pakankamai išsami informacija apie garantą ir garantiją, kad mažmeninis klientas arba potencialus mažmeninis klientas galėtų teisingai įvertinti garantiją.

32 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauka)

Reikalavimai, taikomi su kliento finansinių priemonių arba kliento lėšų apsauga susijusiai informacijai

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai investicinėse įmonėse laikomos mažmeninių klientų finansinės priemonės arba lėšos, įmonės pateikia tiems klientams arba potencialiems mažmeniniams klientams tokią susijusią informaciją, kuri nurodyta 2–7 dalyse.

2. Investicinė įmonė praneša mažmeniniam klientui arba potencialiam mažmeniniam klientui, kurio finansinės priemonės arba lėšos gali būti laikomos trečiojoje šalyje investicinės įmonės vardu, ir apie investicinės įmonės prisiimamą atsakomybę pagal taikytiną nacionalinę teisę už bet kokią trečiosios šalies veiklą arba neveikimą bei trečiosios šalies nemokumo pasekmes klientui.

3. Jeigu pagal nacionalinę teisę leidžiama, kad mažmeninio kliento arba potencialaus mažmeninio kliento finansines priemones trečioji šalis gali laikyti bendroje sąskaitoje, investicinė įmonė apie tai informuoja klientą ir aiškiai išpėja jį apie susijusią riziką.

4. Investicinė įmonė informuoja mažmeninį klientą arba potencialų mažmeninį klientą, kai dėl nacionalinės teisės kliento finansinių priemonių, laikomų trečiojoje šalyje, neįmanoma atskirti nuo tos trečiosios šalies arba investicinės įmonės nuosavų finansinių priemonių, ir aiškiai išpėja apie galimą riziką.

5. Investicinė įmonė informuoja klientą arba potencialų klientą, kai sąskaitoms, kuriose yra tam klientui arba potencialiam klientui priklausančios finansinės priemonės arba lėšos, šiuo metu yra ar vėliau bus taikoma ne valstybės narės jurisdikcijos teisė, ir nurodo, kad kliento arba potencialaus kliento teisės, susijusios su tomis finansinėmis priemonėmis arba lėšomis, gali atitinkamai skirtis.

6. Investicinė įmonė informuoja klientą, jeigu yra asmuo, kuris įmonės finansinių priemonių arba lėšų atžvilgiu turi arba gali turėti teisę į turimą įkeistą turtą, kuriuo užtikrinamas prievolės įvykdymas, arba turto sulaikymo teisę arba bet kokią priešpriešinių reikalavimų įskaitymo teisę, ir informuoja apie tokių teisių sąlygas. Kai taikytina, ji taip pat praneša klientui apie tai, kad depozitoriumas šių priemonių arba lėšų atžvilgiu gali turėti teisę į įkeistą turtą, kuriuo užtikrinamas prievolės įvykdymas, turto sulaikymo teisę ar bet kokią priešpriešinių reikalavimų įskaitymo teisę.

7. Investicinė įmonė, prieš sudarydama vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, kurias ji laiko mažmeninio kliento vardu, arba prieš kitaip panaudodama tokias finansines priemones savo sąskaita arba kito kliento sąskaita, pakankamai iš anksto, prieš panaudojant tas priemones, pateikia mažmeniniam klientui

patvariojoje laikmenoje aiškia, išsamią ir tikslią informaciją apie investicinės įmonės prievoles ir išpareigojimus, susijusius su tų finansinių priemonių panaudojimu, įskaitant jų sugrąžinimo sąlygas ir susijusią riziką.

33 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka)

Informacija apie išlaidas ir susijusius mokesčius

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės suteiktų savo mažmeniniams klientams ir potencialiems mažmeniniams klientams informaciją apie išlaidas ir susijusius mokesčius, kurioje būtų nurodyti šie duomenys:

- a) bendra kliento mokėtina kaina, susijusi su finansine priemone arba investicine ar pagalbine paslauga, įskaitant visus susijusius mokesčius, komisinius, rinkliavas ir išlaidas bei visus mokesčius, kurie mokami per investicinę įmonę, o jeigu negalima nurodyti tikslios kainos – bendros kainos apskaičiavimo pagrindas, kad klientas galėtų ją patikrinti;
- b) nurodyta susijusi valiuta ir taikytini valiutos keitimo kursai bei išlaidos, kai a punkte nurodyta bendra kaina arba bet kuri jos dalis turi būti įmokėta arba yra išreikšta užsienio valiutos suma;
- c) įspėjimas, kad klientas gali patirti kitokių išlaidų, įskaitant mokesčius, susijusių su finansinės priemonės arba investicinės paslaugos sandoriais, kurios nemokamos per investicinę įmonę arba nėra jos nustatomos;
- d) mokėjimo arba kitos veiklos tvarka.

Taikant a punktą, kiekvienu atveju įmonės komisiniai yra išskirstyti papunkčiui.

34 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies antra ir ketvirta įtraukos)

Informacija, parengta pagal Direktyvą 85/611/EEB

1. Valstybės narės užtikrina, kad Direktyvoje 85/611/EEB numatytų kolektyvinio investavimo subjekto investicinių vienetų atžvilgiu supaprastintas prospektas, atitinkantis tos direktyvos 28 straipsnio nuostatas, yra laikomas tinkama informacija Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies antros įtraukos tikslais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad Direktyvoje 85/611/EEB numatytų kolektyvinio investavimo subjektų investicinių vienetų atžvilgiu supaprastintas prospektas, atitinkantis tos direktyvos 28 straipsnio nuostatas, laikomas tinkama informacija Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 3 dalies ketvirtos įtraukos tikslais.

su pačiu KIPVPS susijusių išlaidų ir susijusių mokesčių atžvilgiu, įskaitant veiklos pradėjimo ir nutraukimo komisinius mokesčius.

3 SKIRSNIS

Tinkamumo ir priimtumo įvertinimas

35 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 dalis)

Tinkamumo įvertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės gauna iš klientų arba potencialių klientų tokią informaciją, kurios įmonei reikia, kad suprastų esminius faktus apie klientą ir turėtų pagrįsto pagrindo manyti, tinkamai atsižvelgusi į teikiamos paslaugos pobūdį ir apimtį, kad konkretus rekomenduojamas arba teikiant portfelio valdymo paslaugą sudarytas sandoris atitinka šiuos kriterijus:

- a) atitinka konkretaus kliento investavimo tikslus;
- b) yra toks, kad klientas yra finansiškai pajėgus prisiimti bet kokią susijusią investicinę riziką, atitinkančią jo investavimo tikslus;
- c) yra toks, kad klientas turi reikalingos patirties ir žinių, kad suvoktų su sandoriu arba portfelio valdymu susijusią riziką.

2. Kai investicinė įmonė teikia investicinę paslaugą verslo klientui, ji turi teisę daryti prielaidą, kad klientas produktų, sandorių ir paslaugų, pagal kuriuos jis priskiriamas būtent šiai kategorijai, atžvilgiu turi reikiamos patirties ir žinių 1 dalies c punkto tikslais.

Kai ta investicinė paslauga yra konsultacijų dėl investicijų teikimas verslo klientui, kaip numatyta Direktyvos 2004/39/EB II priedo 1 skirsnyje, investicinė įmonė 1 dalies b punkto tikslais turi teisę daryti prielaidą, kad klientas yra finansiškai pajėgus prisiimti bet kokią susijusią investicinę riziką, atitinkančią jo investavimo tikslus.

3. Informacija apie kliento arba potencialaus kliento finansinę padėtį apima, jei reikia, informaciją apie jo nuolatinių pajamų šaltinį ir dydį, jo turtą, įskaitant likvidų turtą, investicijas ir nekilnojamąjį turtą bei nuolatinius finansinius išpareigojimus.

4. Informacija apie kliento arba potencialaus kliento investavimo tikslus apima, jei reikia, informaciją apie laikotarpį, kurį klientas nori turėti tą investiciją, jo teikiamą pirmenybę dėl prisiimamos rizikos, jo rizikos pobūdį ir investavimo paskirtį.

5. Jeigu, teikdama investicinę paslaugą konsultacijų dėl investavimo arba portfelio valdymo forma, investicinė įmonė negauna pagal Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 dalį reikiamos informacijos, įmonė nerekomenduoja investicinių paslaugų arba finansinių priemonių klientui arba potencialiam klientui.

36 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 5 dalis)

Priimtinojo įvertinimas

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, vertindamos, ar investicinė paslauga, kaip numatyta Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 5 dalyje, yra priimtina klientui, nustatytą, ar tas klientas turi reikiamos patirties ir žinių, kad suprastų su siūlomo arba pageidaujamo produkto arba investicinės paslaugos rūšimi susijusią riziką.

Siekdama šių tikslų, investicinė įmonė turi teisę daryti prielaidą, kad verslo klientas turi reikiamos patirties ir žinių, kad suprastų, kokia rizika yra susijusi su tomis konkrečiomis investicinėmis paslaugomis arba sandoriais, arba sandorių ar produktų rūšimis, kurių atžvilgiu šis klientas priskiriamas verslo klientų grupei.

37 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 ir 5 dalys)

Bendros tinkamumo ir priimtinojo įvertinimo nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacijoje apie kliento arba potencialaus kliento žinias ir patirtį, susijusią su investicine veikla, būtų nurodyti šie duomenys, atsižvelgiant į kliento pobūdį, teiktinos paslaugos pobūdį ir apimtį bei numatomo produkto arba sandorio rūšį, įskaitant jų sudėtingumą ir susijusią riziką:

- a) paslaugų, sandorių ir finansinių priemonių, su kuriomis klientas yra susipažinęs, rūšys;
- b) kliento sandorių finansinėmis priemonėmis pobūdis, apimtis ir dažnumas ir laikotarpis, per kurį jie buvo įvykdyti;
- c) kliento arba potencialaus kliento išsilavinimo lygis ir esama arba susijusi ankstesnė profesija.

2. Investicinė įmonė neskatina kliento arba potencialaus kliento neteikti informacijos, reikalaujamos pateikti pagal Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 4 ir 5 dalis.

3. Investicinė įmonė turi teisę remtis savo klientų arba potencialių klientų pateikta informacija, išskyrus atvejus, kai jai

žinoma arba turėtų būti žinoma, kad informacija yra akivaizdžiai nebegaliojanti, netiksli arba neišsami.

38 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 6 dalies pirma įtrauka)

Paslaugų, susijusių su nekompleksinėmis priemonėmis, teikimas

Finansinė priemonė, nenurodyta Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 6 dalies pirmoje įtraukoje, laikoma nekompleksine, jeigu atitinka šiuos kriterijus:

- a) ji nėra įtraukta į Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunktį arba į tos direktyvos I priedo C skirsnio 4–10 punktus;
- b) dažnai yra galimybių tą priemonę perleisti, išpirkti ar kitaip realizuoti rinkos dalyviams viešai prieinamomis kainomis, kurios yra arba rinkos kainos, arba nuo emitento nepriklausomų vertinimo sistemų pateiktos ar patvirtintos kainos;
- c) ji nesuteikia klientui jokios faktinės ar galimos atsakomybės, kuri viršytų priemonės įsigijimo išlaidas;
- d) pakankamai išsami informacija apie jos požymius yra viešai prieinama ir ją tikriausiai bus galima lengvai suprasti, kad vidutinis mažmeninis klientas galėtų pagrįstai nuspręsti, ar sudaryti su šia priemone susijusį sandorį.

39 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 1 dalis ir 19 straipsnio 7 dalis)

Susitarimas su mažmeniniu klientu

Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė, kuri, pradėjus taikyti šią direktyvą, mažmeniniam klientui pirmą kartą suteikia kitas investicines paslaugas, o ne konsultacijas dėl investicijų, su klientu popieriuje ar kitoje patvariojoje laikmenoje raštu sudarytų pagrindinį susitarimą, kuriame būtų išdėstytos įmonės ir kliento pagrindinės teisės ir įsipareigojimai.

Susitarimo šalių teisės ir pareigos gali būti įtrauktos į susitarimą pateikiant nuorodą į kitus dokumentus ar teisės aktus.

4 SKIRSNIS

Ataskaitų teikimas klientams

40 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 8 dalis)

Įsipareigojimas teikti ataskaitas apie pavedimų, kurie nesusiję su portfelio valdymu, vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai investicinės įmonės įvykdo su portfelio valdymu nesusijusį pavedimą kliento vardu, jos to pavedimo atžvilgiu imasi šių veiksmų:

- a) investicinė įmonė privalo nedelsdama pateikti klientui patvariojoje laikmenoje esminę informaciją apie to pavedimo įvykdymą;
- b) mažmeninio kliento atveju investicinė įmonė privalo kuo skubiau ir ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po pavedimo įvykdymo nusiųsti patvariojoje laikmenoje klientui pranešimą, kuriuo patvirtinamas pavedimo įvykdymas, arba, jeigu investicinė įmonė gauna šį patvirtinimą iš trečiosios šalies, – ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po patvirtinimo iš trečiosios šalies gavimo.

b punktas netaikomas, jeigu patvirtinimo pranešime būtų tokia pati informacija, kaip ir patvirtinimo pranešime, kurį kitas asmuo nedelsdamas išsiunčia mažmeniniam klientui.

a ir b punktai netaikomi, jeigu klientų vardu įvykdyti pavedimai yra susiję su susitarimais, sudarytais su šiais klientais dėl obligacijomis finansuojamų hipotekinių paskolų – tokiu atveju ataskaita apie sandorį pateikiama tuo pačiu metu, kai pranešama apie hipotekinės paskolos sąlygas, bet ne vėliau kaip vieną mėnesį po pavedimo įvykdymo.

2. Be 1 dalies reikalavimų, valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės kliento prašymu pateiktų jam informacijos apie jo pavedimo statusą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu mažmeniniams klientams periodiškai vykdomi pavedimai, susiję su kolektyvinio investavimo subjekto investiciniais vienetais arba akcijomis, investicinės įmonės tų sandorių atžvilgiu imasi 1 dalies b punkte nurodytų veiksmų arba ne rečiau kaip kas šešis mėnesius pateikia mažmeniniam klientui 4 dalyje nurodytą informaciją.

4. 1 dalies b punkte nurodytame pranešime turi būti įtraukta tokia toliau nurodyta informacija, jei taikytina, ir, jeigu reikia, pagal Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 I priedo 1 lentelę:

- a) ataskaitą teikiančios įmonės identifikavimas;
- b) kliento pavadinimas ar kitoks nurodymas;

- c) prekybos diena;
- d) prekybos laikas;
- e) pavedimo tipas;
- f) vietos identifikavimas;
- g) priemonės identifikavimas;
- h) pirkimo (pardavimo) rodiklis;
- i) pavedimo pobūdis, išskyrus pirkimo (pardavimo);
- j) kiekis;
- k) vieneto kaina;
- l) viso atlygio suma;
- m) nustatytų komisinių atlygių ir išlaidų bendra suma ir, mažmeniniam klientui pareikalavus, jos išskirstymas papunkčiui;
- n) su atsiskaitymu už sandorį susijusi kliento atsakomybė, įskaitant apmokėjimo arba pateikimo terminus bei atitinkamus sąskaitos duomenis, jeigu šie duomenys ir atsakomybė klientui nebuvo pateikti anksčiau;
- o) jeigu kliento sandorio šalimi buvo pati investicinė įmonė ar bet kuris investicinės įmonės grupei priklausantis asmuo arba kitas investicinės įmonės klientas, nurodomas pats šis faktas, jeigu pavedimas nebuvo įvykdytas per anoniminę prekybą palengvinančią prekybos sistemą.

Taikant k punktą, jeigu pavedimas vykdomas dalimis, investicinė įmonė gali pateikti klientui informaciją apie kiekvienos pavedimo dalies kainą arba vidutinę kainą. Kai nurodoma vidutinė kaina, mažmeniniam klientui paprašius, investicinė įmonė pateikia jam informacijos apie kiekvienos pavedimo dalies kainą.

5. Investicinė įmonė gali pateikti klientui 4 dalyje nurodytą informaciją, naudodamasi standartiniais kodais, jeigu ji pateikia ir naudojamų kodų išaiškinimą.

41 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 8 dalis)

Įsipareigojimai teikti ataskaitas apie portfelio valdymą

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, teikiančios portfelio valdymo paslaugas klientams, reguliariai patvariojoje laikmenoje teiktų kiekvienam tokiam klientui ataskaitą apie to kliento vardu įvykdytą portfelio valdymo veiklą, jeigu tokios ataskaitos nepateikė kitas asmuo.

2. Jeigu pagal 1 dalį reikalaujama reguliariai rengiama ataskaita pateikiama mažmeniniams klientams, joje, jei reikia, nurodoma ši informacija:

- a) investicinės įmonės pavadinimas;
- b) mažmeninio kliento sąskaitos pavadinimas ar kitoks nurodymas;
- c) duomenys apie portfelio turinį ir įvertinimą, įskaitant išsamią informaciją apie kiekvieną turimą finansinę priemonę, jos rinkos vertę arba tikrąją vertę, jei negalima nustatyti rinkos vertės, ir grynujų pinigų likutį ataskaitinio laikotarpio pradžioje ir pabaigoje bei portfelio rezultatus ataskaitiniu laikotarpiu;
- d) visa per ataskaitinį laikotarpį patirtų mokesčių bei rinkliavų suma, papunkčiui išskirstant bent jau visus valdymo mokesčius ir visus su vykdymu susijusias išlaidas, kai reikia, nurodant, kad išsamesnis išskaidymas bus pateiktas paprašius;
- e) ataskaitinio laikotarpio rezultatų palyginimas su investavimo rezultatų standartu (jei toks yra), dėl kurio susitarė investicinė įmonė ir klientas;
- f) per ataskaitinį laikotarpį gauta dividendų, palūkanų ir kitų mokėjimų bendra suma, susijusi su kliento portfeliu;
- g) informacija apie kitus įmonės veiksmus, kuriais suteikiamos teisės, susijusios su portfelį sudarančiomis finansinėmis priemonėmis;
- h) kiekvieno tą laikotarpį įvykdyto sandorio atžvilgiu, kai tinka, pateikiama informacija, nurodyta 40 straipsnio 4 dalies c–l punktuose, jeigu klientas nepasirenka galimybės gauti informaciją apie įvykdytus sandorius tuomet, kai įvykdomas kiekvienas sandoris, kai tuo atveju taikoma šio straipsnio 4 dalis.

3. Jeigu 1 dalyje nurodyta reguliariai pateikiama ataskaita skirta mažmeniniams klientams, ji pateikiama kas 6 mėnesius, išskyrus šiuos atvejus:

- a) paprašius klientui, reguliari ataskaita turi būti pateikiama kas 3 mėnesius;
- b) kai taikoma 4 dalis, reguliari ataskaita turi būti pateikiama ne rečiau kaip kartą per 12 mėnesių;
- c) jeigu investicinės įmonės ir mažmeninio kliento susitarime dėl portfelio valdymo paslaugų teikimo leidžiama suformuoti portfelį skolintomis lėšomis, reguliari ataskaita turi būti pateikiama ne rečiau kaip kartą per mėnesį.

Investicinės įmonės informuoja mažmeninius klientus, kad jie turi teisę pateikti prašymus, kaip numatyta a punkte.

Tačiau ši b punkte numatyta išimtis netaikytina sandoriams, susijusiems su finansinėmis priemonėmis, kurios numatytos

Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto c papunktyje arba bet kuriame iš tos direktyvos I priedo C skirsnio 4–10 punktu.

4. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai klientas pasirenka galimybę gauti informaciją apie įvykdytus sandorius tuomet, kai įvykdomas kiekvienas sandoris, portfelio valdytojui įvykdžius sandorį, investicinės įmonės nedelsdamos patvariojoje laikmenoje pateiktų klientui su tuo sandoriu susijusią esminę informaciją.

Jeigu tai susiję su mažmeniniu klientu, investicinė įmonė privalo ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po šio pavedimo įvykdymo nusiųsti jam pranešimą, kuriuo patvirtinamas sandoris ir kuriame pateikiama 40 straipsnio 4 dalyje nurodyta informacija, arba, jeigu investicinė įmonė gauna šį patvirtinimą iš trečiosios šalies, – ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po patvirtinimo iš trečiosios šalies gavimo.

Antra pastraipa netaikoma, jeigu patvirtinimo pranešime būtų tokia pati informacija, kaip ir patvirtinimo pranešime, kurį kitas asmuo turi nedelsdamas išsiųsti mažmeniniam klientui.

42 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 8 dalis)

Papildomos prievolės teikti ataskaitas apie portfelio valdymą arba sąlyginių įsipareigojimų sandorius

Valstybės narės užtikrina, kad kai investicinės įmonės mažmeninių klientų vardu vykdo portfelio valdymo sandorius arba valdo mažmeninio kliento sąskaitas, kurios apima nepadengtą atvirąją poziciją sąlyginių įsipareigojimų sandorių, jos taip pat praneša mažmeniniam klientui apie bet kokius nuostolius, viršijančius iš anksto nustatytą ir įmonės bei kliento sutartą ribą, ne vėliau kaip iki darbo dienos, kurią buvo viršyta ta riba, pabaigos, o jeigu riba buvo viršyta nedarbo dieną – ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos.

43 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 8 dalis)

Ataskaitos apie kliento finansines priemones arba kliento lėšas

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, kuriose laikomos kliento finansinės priemonės arba kliento lėšos, ne rečiau kaip kartą per metus kiekvienam klientui, kurio finansines priemones arba lėšas jos laiko, siųstų patvariojoje laikmenoje ataskaitą apie tas finansines priemones arba lėšas, jeigu tokia ataskaita nebuvo pateikta bet kurioje reguliarioje ataskaitoje.

Pirma pastraipa netaikoma pagal Direktyvą 2000/12/EB įgaliotai kredito įstaigai jos laikomų indėlių, kaip apibrėžta toje direktyvoje, atžvilgiu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje kliento turto ataskaitoje pateikiama ši informacija:

- a) išsamūs duomenys apie visas finansines priemones arba lėšas, kurias investicinė įmonė laiko klientui, ataskaitoje numatyto laikotarpio pabaigoje;
- b) kokia apimtimi bet kurios kliento finansinės priemonės arba lėšos buvo vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių objektu;
- c) bet kokios naudos, susikaupusios klientui dėl jo dalyvavimo bet kuriame vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoryje, apimtis bei pagrindas, kuriuo remiantis ta nauda buvo sukaupta.

Kai į kliento portfelį įeina įplaukos iš vieno arba daugiau neužbaigtų sandorių, a punkte nurodyta informacija gali būti pagrįsta arba prekybos data, arba atsiskaitymo data su sąlyga, kad tas pats pagrindas yra nuosekliai taikomas visai tokiai ataskaitos informacijai.

3. Valstybės narės leidžia investicinėms įmonėms, kuriose laikomos kliento finansinės priemonės arba lėšos ir kurios jam teikia portfelio valdymo paslaugą, įtraukti 1 dalyje nurodytą kliento turto ataskaitą į reguliarią ataskaitą, kurią ji teikia tam klientui pagal 41 straipsnio 1 dalį.

5 SKIRSNIS

Optimalus įvykdymas

44 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 1 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis)

Optimalaus įvykdymo kriterijai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, vykdydamos klientų pavedimus, investicinės įmonės atsižvelgtų į toliau nurodytus kriterijus, nustatytas Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų santykinę svarbą:

- a) kliento požymius, įskaitant kliento kategoriją, t. y. ar klientas yra mažmeninis klientas ar profesionalus klientas;
- b) kliento pavedimo požymius;
- c) su tuo pavedimu susijusių finansinių priemonių požymius;
- d) įvykdymo vietų, kurioms tas pavedimas gali būti nukreiptas, požymius.

Šiame ir 46 straipsniuose „įvykdymo vieta“ – tai reguliuojama rinka, DPS, finansų tarpininkas, nuolatos vykdamas pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, rinkos formuotojas, kitas likvidumą palaikantis subjektas arba subjektas, trečiojoje šalyje vykdamas funkciją, panašią į bet kurio iš pirmiau minimųjų vykdomas funkcijas.

2. Investicinė įmonė įvykdo savo išsipareigojimą pagal Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 1 dalį imtis visų pagrįstų veiksmų, kad pasiektu kuo geriausią rezultatą klientui, kai pavedimas ar konkreti pavedimo dalis vykdoma laikantis konkrečių kliento nurodymų, susijusių su pavedimu ar konkrečia pavedimo dalimi.

3. Kai investicinė įmonė vykdo pavedimą mažmeninio kliento vardu, geriausias įmanomas rezultatas nustatomas atsižvelgiant į bendrą atsiskaitymo sumą, atspindinčią finansinės priemonės kainą ir su pavedimo vykdymu susijusias išlaidas, kurią sudaro visos kliento patirtos išlaidos, tiesiogiai susijusios su pavedimo vykdymu, įskaitant įvykdymo vietų mokesčius, kliringo ir atsiskaitymo mokesčius ir bet kuriuos kitus mokesčius, mokamus trečiosioms šalims, kurios dalyvavo vykdamas pavedimą.

Siekiant optimalaus įvykdymo, kai finansinės priemonės pavedimą galima įvykdyti daugiau kaip vienoje konkuruojančioje vietoje, norint įvertinti ir palyginti kliento rezultatus, kurie būtų gaunami įvykdamas pavedimą kiekvienoje iš įmonės vykdymo politikoje išvardytų vietų, kuriose tokį pavedimą galima įvykdyti, tokiaime įvertinime reikia atsižvelgti į kiekvienos iš pavedimui įvykdyti tinkančių vietų pačios įmonės komisinių atlygį ir pavedimo įvykdymo išlaidas.

4. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės nenustatytų ar neimtų komisinio atlygio taip, kad būtų neteisingai diskriminuojamos įvykdymo vietos.

5. Iki 2008 m. lapkričio 1 d. Komisija pateiks Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie galimybę naudotis, palyginti ir konsoliduoti informaciją, susijusią su įvykdymo kokybe įvairiose įvykdymo vietose.

45 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 1 dalis)

Investicinių įmonių, teikiančių portfelio valdymo ir pavedimų priėmimo bei perdavimo paslaugas, pareiga veikti kliento naudai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, teikdamos portfelio valdymo paslaugą, laikytųsi Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 1 dalyje numatyto išsipareigojimo nepažeisti savo klientų interesų, kai jos kitiems subjektams perduoda vykdyti pavedimus, jeigu tai yra investicinės įmonės sprendimas dėl finansinių priemonių sandorių vykdymo jos kliento vardu.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, teikdamos pavedimų priėmimo bei perdavimo paslaugą, laikytųsi Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 1 dalyje numatyto išsipareigojimo nepažeisti savo klientų interesų, kai jos kitiems subjektams perduoda vykdyti klientų pavedimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, siekdamas laikytis 1 arba 2 dalyse numatytų reikalavimų, investicinės įmonės imtųsi 4–6 dalyse numatytų veiksmų.

4. Investicinės įmonės imasi visų pagrįstų veiksmų pasiekti savo klientų naudai kuo geriausių rezultatų, atsižvelgdamos į Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 1 dalyje paminėtus veiksmus. Santykinė šių veiksmų svarba nustatoma atsižvelgiant į 44 straipsnio 1 dalyje nurodytus kriterijus ir, mažmeninių klientų atveju, į 44 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

Investicinė įmonė įvykdo savo įsipareigojimą pagal 1 arba 2 dalį ir neprivalo imtis šioje dalyje minimų veiksmų tada, kai, perduodama pavedimą arba pavedimo vykdymą kitam subjektui, ji vykdo konkrečius kliento nurodymus.

5. Siekdamos laikytis 4 dalyje nurodyto įsipareigojimo, investicinės įmonės parengia ir įdiegia atitinkamą politiką. Šia politika kiekvienos priemonių klasės atžvilgiu nustatomi subjektai, kuriems perduodami pavedimai arba kuriems investicinės įmonės perduoda pavedimų vykdymą. Nurodyti subjektai privalo turėti vykdymo susitarimus, kuriais sudaromos sąlygos investicinei įmonei, šioms subjektams perduodančiai pavedimus arba jų vykdymą, laikytis įsipareigojimų pagal šį straipsnį.

Investicinės įmonės savo klientams suteikia tinkamą informaciją apie parengtą politiką pagal šią dalį.

6. Investicinės įmonės reguliariai stebi pagal 5 dalies reikalavimus parengtos politikos veiksmingumą, ypač šioje politikoje nurodytų subjektų pavedimų vykdymo kokybę ir, kur reikia, šalina trūkumus.

Be to, investicinės įmonės kiekvienais metais peržiūri savo politiką. Tokią peržiūrą taip pat reikia atlikti kiekvieną kartą, kai įvyksta esminis pokytis, kuris paveikia įmonės gebėjimą vykdyti klientų pavedimus ir toliau siekti jiems kuo geriausių rezultatų.

7. Šis straipsnis netaikomas, jeigu investicinė įmonė, teikianti portfelio valdymo ir (arba) pavedimų priėmimo ir perdavimo paslaugas, taip pat kliento portfelio vardu įvykdo gautus pavedimus arba priima sprendimus įvykdyti sandorį. Tokiais atvejais taikomas Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnis.

46 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 3 ir 4 dalys)

Vykdymo politika

1. Valstybė narės užtikrina, kad investicinės įmonės kiekvienais metais peržiūrėtų vykdymo politiką, parengtą pagal Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 2 dalį, bei savo pavedimų vykdymo susitarimus.

Tokią peržiūrą taip pat reikia atlikti kiekvieną kartą, kai įvyksta esminis pokytis, kuris paveikia įmonės gebėjimą vykdyti klientų

pavedimus ir toliau pasiekti kuo geriausių rezultatų, naudojantis jos vykdymo politikoje įtrauktomis įvykdymo vietomis.

2. Investicinės įmonės pakankamai iš anksto iki paslaugos teikimo pateikia mažmeniniams klientams šiuos išsamius duomenis apie savo vykdymo politiką:

- a) sąlyginės svarbos, kurią pagal 44 straipsnio 1 dalyje nurodytus kriterijus investicinė įmonė teikia Direktyvos 2004/39/EB 21 straipsnio 1 dalyje nurodytiems veiksniams, arba proceso, kuriuo remdamasi įmonė nustato šių veiksmų sąlyginę svarbą, apžvalgą;
- b) sąrašą įvykdymo vietų, kuriomis įmonė ypač pasikliauja, vykdydama savo įsipareigojimą imtis visų pagrįstų veiksmų, kad galėtų nuolat pasiekti geriausių rezultatų vykdydama klientų pavedimus;
- c) aiškų ir akivaizdų išpėjimą, kad kai kurie konkretūs kliento nurodymai gali sukliudyti įmonei imtis jos vykdymo politikoje nustatytų ir taikomų veiksmų, kad, vykdydama tuos pavedimus, ji galėtų pasiekti kuo geriausių rezultatų tuose nurodymuose pateiktų duomenų atžvilgiu.

Ši informacija pateikiama patvarioje laikmenoje arba tinklavietėje (jei tai nėra laikoma patvaria laikmena), jeigu tenkinamos 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos.

6 SKIRSNIS

Klientų pavedimų tvarkymas

47 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 22 straipsnio 1 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis)

Bendrieji principai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, vykdydamos klientų pavedimus, tenkintų šias sąlygas:

- a) jos privalo užtikrinti, kad klientų vardu įvykdyti pavedimai būtų skubiai ir tiksliai apskaityti ir išskirstyti;
- b) jos privalo vykdyti kitaip palyginamus klientų pavedimus nuosekliai ir skubiai, išskyrus atvejus, kai jų neįmanoma įvykdyti dėl pavedimo požymių arba vyraujančių rinkos sąlygų, arba kai tai prieštarauja kliento interesams;
- c) sužinojusios apie sunkumus, jos privalo skubiai pranešti mažmeniniam klientui apie bet kokius esminius sunkumus, susijusius su tinkamu pavedimų vykdymu.

2. Jeigu investicinė įmonė yra atsakinga už atsiskaitymo už įvykdytą pavedimą priežiūrą ar informinimą, ji imasi visų pagrįstų veiksmų, kad užtikrintų, jog bet kurios kliento finansinės priemonės arba lėšos, gautos atsiskaitant už tą įvykdytą pavedimą, yra skubiai ir teisingai įskaitytos į atitinkamo kliento sąskaitą.

3. Investicinė įmonė nepiktinaudžiauja informacija, susijusia su dar neįvykdytais pavedimais, ir imasi visų pagrįstų veiksmų, kad nė vienas iš jos susijusių asmenų nepiktinaudžiautų tokia informacija.

48 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 22 straipsnio 1 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis)

Pavedimų sujungimas ir išskirstymas

1. Valstybės narės neleidžia investicinėms įmonėms vykdyti kliento pavedimo arba sandorio savo sąskaita kartu su kito kliento pavedimu, jeigu neįvykdytos šios sąlygos:

- a) nėra tikėtina, kad pavedimų ir sandorių sujungimas apskritai gali turėti neigiamos įtakos kuriam nors klientui, kurio pavedimą ketinama sujungti;
- b) kiekvienam klientui, kurio pavedimą ketinama sujungti, turi būti pranešta, kad sujungimas jam gali padaryti neigiamą poveikį dėl konkretaus pavedimo;
- c) turi būti parengta ir veiksmingai taikoma pavedimų išskirstymo politika, kurioje būtų numatytas teisingas jungtinių pavedimų ir sandorių išskirstymas pakankamai tiksliais terminais, įskaitant tai, kaip pavedimų apimtis ir kaina lemia dalinio įvykdymo išskirstymą ir traktavimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kai investicinė įmonė sujungia pavedimą su vienu ar keliais kito kliento pavedimais ir yra įvykdoma tik dalis jungtinio pavedimo, ji išskirsto susijusius sandorius pagal savo pavedimų išskirstymo politiką.

49 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 22 straipsnio 1 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis)

Sandorių savo sąskaita sujungimas ir išskirstymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės, sujungusios sandorius savo sąskaita su vienu ar keliais kliento pavedimais, neišskirsto susijusių sandorių klientui žalingu būdu.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kai investicinė įmonė sujungia kliento pavedimą su sandoriu savo sąskaita ir yra įvykdoma tik dalis jungtinio pavedimo, ji išskirsto susijusius sandorius, teikdama pirmenybę klientui įmonės atžvilgiu.

Tačiau jeigu įmonė gali pagrįstai įrodyti, kad be šio sujungimo jai nebūtų pavykę įvykdyti šio pavedimo tokiomis palankiomis sąlygomis arba iš viso nebūtų pavykę jo įvykdyti, ji gali proporcingai išskirstyti sandorį savo sąskaita, remdamasi 48 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta pavedimų išskirstymo politika.

3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, vykdydamos 48 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą pavedimų išskirstymo politiką, parengtų procedūras, kuriomis būtų siekiama neleisti klientui žalingu būdu perskirstyti sandorių savo sąskaita, kurie vykdomi kartu su klientų pavedimais.

7 SKIRSNIS

Tinkamos sandorio šalys

50 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 24 straipsnio 3 dalis)

Tinkamos sandorio šalys

1. Valstybės narės gali pripažinti įmonę tinkama sandorio šalimi, jeigu ta įmonė priskiriama kategorijai klientų, kurie laikytini verslo klientais pagal Direktyvos 2004/39/EB II priedo I skirsnio 1, 2 ir 3 dalis, išskyrus bet kurią kategoriją, kuri aiškiai paminėta tos direktyvos 24 straipsnio 2 dalyje.

Paprašius, valstybės narės taip pat gali pripažinti tinkamomis sandorio šalimis įmones, kurios priskiriamos kategorijai klientų, kurie laikytini verslo klientais pagal Direktyvos 2004/39/EB II priedo II skirsnį. Tačiau tokiais atvejais susijusi įmonė pripažįstama tinkama sandorio šalimi tik paslaugų arba sandorių, kurių atžvilgiu ji galėtų būti laikoma verslo klientu, atžvilgiu.

2. Kai pagal Direktyvos 2004/39/EB 24 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą tinkama sandorio šalis paprašo, kad būtų laikoma klientu, kurio veiklai su investicine įmone būtų taikomi tos direktyvos 19, 21 ir 22 straipsniai, bet aiškiai nepaprašo, kad būtų laikoma mažmeniniu klientu, o investicinė įmonė sutinka su tokiu prašymu, įmonė laiko tą tinkamą sandorio šalį verslo klientu.

Tačiau kai ta tinkama sandorio šalis aiškiai paprašo, kad būtų laikoma mažmeniniu klientu, taikomos Direktyvos 2004/39/EB II priedo I skirsnio antro, trečio ir ketvirtą punktų nuorodos dėl ne verslo klientų.

8 SKIRSNIS

Duomenų kaupimas

51 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 13 straipsnio 6 dalis)

Informacijos saugojimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ne trumpiau kaip penkerius metus saugotų informaciją, kuri būtina pagal Direktyvą 2004/39/EB ir jos įgyvendinimo priemones.

Be to, informacija, kurią nustatomos investicinės įmonės ir kliento atitinkamos teisės ir pareigos pagal susitarimą dėl paslaugų teikimo, arba sąlygos, kuriomis įmonė teikia paslaugas klientui, saugojama ne trumpiau kaip visą ryšių su klientu palaikymo laikotarpį.

Tačiau išskirtinėmis aplinkybėmis kompetentingos institucijos gali pareikalauti, kad investicinės įmonės saugotų bet kurią arba visą informaciją tokį ilgesnį laikotarpį, kiek reikia pagal priemonės arba sandorio pobūdį, jeigu tai būtina, kad ta institucija galėtų vykdyti savo priežiūros funkcijas pagal Direktyvą 2004/39/EB.

Panaikinus investicinės įmonės veiklos leidimą, valstybės narės arba kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įmonė saugotų informaciją likusį penkerių metų laikotarpį, kuris numatytas pirmoje pastraipoje.

2. Informacija saugoma laikmenoje taip, kad kompetentingai institucijai ši informacija būtų prieinama ateityje, ir tokia forma ir taip, kad būtų tenkinamos šios sąlygos:

- a) kompetentinga institucija turi turėti galimybę nesunkiai gauti ir atkurti kiekvieną pagrindinį kiekvieno sandorio apdorojimo etapą;
- b) turi būti galima lengvai nustatyti bet kokius pataisymus arba kitokius pakeitimus ir informacijos turinį iki bet kurių tokių pataisymų arba pakeitimų;
- c) neturi būti galima kitaip manipuliuoti informacija ar ją keisti.

3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija sudaro ir turi minimalios informacijos, kurią investicinės įmonės turi kaupti pagal Direktyvą 2004/39/EB ir jos įgyvendinimo priemones, sąrašą.

4. Duomenų kaupimo išpareigojimai pagal Direktyvą 2004/39/EB ir šią direktyvą nepažeidžia valstybių narių teisės investicinėms įmonėms taikyti prievolės dėl telefono pokalbių

įrašymo arba elektroninių pranešimų, susijusių su klientų pavedimais.

5. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. Komisija, atsižvelgdama į viešas konsultacijas ir diskusijas su Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetu, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie tolesnį 4 dalies nuostatų tinkamumą.

9 SKIRSNIS

Direktyvoje 2004/39/EB apibrėžti terminai

52 straipsnis

(Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 4 punktas)

Konsultacijos dėl investicijų

Taikant Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą konsultacijų dėl investicijų apibrėžimą, asmeninė rekomendacija – tai rekomendacija, teikiama asmeniui, kuris yra investuotojas arba potencialus investuotojas arba kuris yra investuotojo arba potencialaus investuotojo atstovas.

Ta rekomendacija turi būti pateikta kaip tinkama tam asmeniui arba turi būti paremta to asmens padėtimi, ir ja turi būti rekomenduojama imtis vieno iš šių veiksmų:

- a) pirkti, parduoti, pasirašyti, apsikeisti, išpirkti, turėti arba garantuoti konkrečios finansinės priemonės išplatinimą;
- b) pasinaudoti arba nepasinaudoti konkrečios finansinės priemonės suteikiama bet kokia teise pirkti, parduoti, pasirašyti, apsikeisti arba išpirkti finansinę priemonę.

Rekomendacija nėra asmeninė rekomendacija, jeigu ji pateikta tik paskirstymo kanalais arba visuomenei.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

53 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2007 m. sausio 31 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos tuojau pat perduoda Komisijai tų nuostatų tekstą ir tų nuostatų bei šios direktyvos koreliacijos lentelę.

2. Valstybės narės taiko šias nuostatas nuo 2007 m. lapkričio 1 d.

3. Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos pateikimo tvarką.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

54 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

55 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugpjūčio 10 d.

Komisijos vardu

Charlie McCREEVY

Komisijos narys